

СРЯДА, 16 СЕПТЕМВРИ 2009 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

1. Откриване на заседанието

(Заседанието се открива в 9,05 ч.)

2. Номинации за членове на междупарламентарните делегации (срок за внасяне на изменения): вж. протокола

3. Горски пожари от лято 2009 г. (внесени предложения за резолюции): вж. протокола

4. Среща на върха на Г-20 в Питсбърг (24–25 септември) (разискване)

Председател. – Следващата точка са коментари на Съвета и Комисията относно срещата на върха на Г-20 в Питсбърг, която ще се проведе на 24–25 септември 2009 г.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-н председател, за мен е голямо удоволствие да бъда тук днес като представител на шведското председателство. Председателството и Комисията ще представляват заедно ЕС на срещата на върха на Г-20 в Питсбърг на 24–25 септември. Ние ще проведем неформално заседание на Европейския съвет утре в Брюксел, за да подготвим общата позиция на ЕС. Както всички вие знаете, глобалната финансова криза породила необходимост от безпрецедентни глобални мерки:

Първо, бързи и принудителни мерки на финансовата и монетарна политика в подкрепа на финансовия сектор и реалната икономика. Второ, координиране на глобалните усилия и нарастване на ролята на Г-20 като форум за подобна координация, включително на мерките за регулиране на финансовите пазари. Мерките на финансовата и монетарна политика, които беше възможно бързо да се предприемат, бяха необходими изцяло за преодоляване на най-лошия етап от кризата.

Общата подкрепа за икономиката на ЕС през тази и следващата година се оценява на 5% от БВП. Централните банки отговориха на кризата като задържаха лихвените проценти близо до нула. Днес ние сме предпазливо оптимистично настроени, че най-лошото вече е отминало, що се отнася до остриите проблеми на финансовия сектор, но икономическата ситуация остава нестабилна и съществува значителен риск от допълнително влошаване. Напълно осъзнаваме, че нарастващата безработица ще бъде доминиращ въпрос в бъдеще. Ситуацията остава нестабилна, но можеше да бъде и много по-лошо.

Координацията и сътрудничеството на международно равнище ще бъдат особено важни, ако трябва да осигурим широкомащабно възстановяване и да положим началото за връщане към дългосрочен устойчив растеж, поставен на стабилна основа. Държавите от Г-20 са играли и ще продължават да играят централна роля в това. Те ще работят и с международните финансови институции на МВФ и Световната банка, за да гарантират, че разполагат с достатъчно ресурси и добре функционираща вътрешна организация, за да могат да подкрепят икономическия растеж и да осигурят финансова стабилност в целия свят.

Процесът Г-20 е постигнал следните значителни резултати:

Първо, имаме общ анализ на проблемите, които засегнаха нашите икономики. Това може да не звучи като особен напредък, но споделеното виждане за финансовия сектор и реалните икономически проблеми, които стоят зад кризата, са от съществено значение за ефективните контрамерки.

Второ, постигнахме реален напредък с редица конкретни мерки, за които се споразумяхме в Лондон на пролетната среща на високо равнище. Те включват обширен пакет от стимули за нашите икономики и укрепване на сътрудничеството в областта на надзора и регулирането на финансовите пазари. Освен това осигурихме Международният валутен фонд да разполага с достатъчно ресурси, за да отговори на търсенето на заеми. Също така се ангажирахме да подобрим способността на международните финансови институции да дадат навременно предупреждение, в случай че в бъдеще възникнат подобни проблеми.

Остава още много работа, но ние постигнахме очевиден напредък благодарение на координирани международни ангажменти. Считаю, че в ЕС, наред с другите членове на Г-20, постигнахме голям напредък по редица важни въпроси, които са от решаващо значение, ако искаме да дадем стратегически отговор на икономическата и финансова криза. Нашата координирана стратегия за ЕС означава, че Европа води разискването, а не го следва. Именно нашите решения се вземат предвид при изготвянето на глобалните такива. Ето защо председателството кани утре на вечеря държавните и правителствени ръководители. Целта е да се продължи успешната работа от неформалния обяд на Съвета на министрите на икономиката и финансите (Екофин) и срещата на финансовите министри от Г-20 в Лондон, за да бъдем добре подготвени при пристигането в Питсбърг.

Очаквам заседанието утре и срещата на върха в Питсбърг да продължат развитието на главните въпроси, които споменах, но също така и на някои други области. Един от въпросите, който е енергично повдиган от редица европейски финансови министри, е въпросът за ролята на премиалните системи за финансовата стабилност. Финансовите министри от ЕС са единодушни, че трябва да сме водещи в исканията за ефективни глобални стандарти, които да осигурят тези премиални системи да нямат дестабилизиращ ефект и плащаните премии да бъдат разумни с оглед на резултатите от дейността. Това е важна част от общата инициатива за осигуряване на по-голяма прозрачност и по-добър надзор на финансовия сектор и е от решаващо значение, ако искаме да сме в състояние да осигурим бъдеща стабилност.

От Съвета за финансова стабилност е поискано да докладва на срещата на върха в Питсбърг за своята работа по разработването на принципи за премиални системи. Надявам се, че този доклад ще съдържа конкретни стратегии, които могат да бъдат реализирани на практика и които гарантират въвеждането от страна на финансовите институции на разумни структури за възнаграждения и премии. Нещо повече, считам, че можем да се споразумеем да продължим да осигуряваме необходимите стимули за нашите икономики, докато са необходими, но също така е важно да се ангажираме да премахнем мерките, когато вече няма да са нужни, за да можем да се върнем към балансиран публичен финанси, когато настъпи възстановителният период.

Едва сме започнали да говорим за стратегиите за изход от ситуацията. Формата, съгласуването им и как ще бъдат реализирани са много важни компоненти, ако искаме да постигнем балансирано, дългосрочно икономическо възстановяване. Заеетостта е друго важно предизвикателство. Нужно е внимателно да изготвим необходимите мерки, като същевременно поддържа добър баланс между финансовата и структурна политика. Сигурна съм, че отново ще повторим необходимостта да поддържа позиция срещу протекционизма и да осигурим честна игра на световните пазари. Това ще изисква значителна координация на финансовото регулиране и надзора, но също така и по отношение на премахването на предприетите извънредни мерки в подкрепа на финансовия сектор. Все така ще е нужна упорита работа на национално ниво и на ниво ЕС.

Преговорите относно реформата на финансовите институции ще продължат утре и в Питсбърг, а също така и през останалата част от годината. Искаме те да бъдат задълбочени, с достатъчно ресурси, с подходящ мандат, с политическо ръководство и управленски структури, които отразяват точно техния състав. Тези въпроси са сложни и взаимно свързани, но трябва спешно да се заемем с тях, за да могат финансовите институции да извършат все по-важната дейност.

Накрая, искам да отбележа, че естествено съществува голяма потребност от политическа решителност, ако искаме да постигнем напредък в разговорите преди срещата на върха по въпросите на климата в Копенхаген. Това е много голям приоритет за шведското председателство. Трябва да осигурим подходящи стимули за всички за предприемане на действия за ограничаване на глобалното затопляне и за адаптиране на икономическите стратегии в полза на благоприятно за климата развитие.

Нашата цел е срещата на върха в Питсбърг да постигне напредък по насоки за финансиране на глобални мерки по отношение на климата. Не мога да обещаю, че ще постигнем всичко, което искаме, защото тези въпроси са много сложни, но обещаваме, че председателството ще утвърждава и отстоява отговорно вижданията на ЕС. В този дух очаквам плодотворни обсъждания с държавните и правителствени ръководители утре вечер, а действителните резултати, които светът очаква от Питсбърг — следващата седмица.

(Ръкопляскания)

Хоаким Алмуния, член на Коалицията. – (ЕС) Г-н председател, г-жо Малмстрьом, уважаеми колеги, това е първото ми изказване пред Парламента в новия законодателен мандат. Първо искам да поздравя всички ви с избирането или преизбирането, както е в много случаи. Сигурен съм, че всички ние споделяме чувство на отговорност що се отнася до едно от най-големите политически предизвикателства на нашето поколение: как да преодолеем сериозната икономическа и финансова криза. Трябва да възстановим доверието и стабилността на нашите граждани, като същевременно увеличим възможностите за тях и осигурим до възможно най-висока степен социално сближаване за всички.

Въпросът, който е на дневен ред на срещата на върха на Г-20 в Питсбърг следващата седмица, е в основата на това предизвикателство и тази загриженост. Убеден съм, че въпросът ще продължи да изниква през целия следващ период и през целия мандат на Парламента, независимо дали въпросите са били обсъждани на срещи на върха на Г-20 или на европейски съвети, във ваши собствени разисквания или в предложени инициативи, които следващата Комисия ще представи пред Парламента.

Срещата на върха на Г-20 в Питсбърг е третата, свикана на равнище държавни и правителствени ръководители, след срива на Lehman Brothers преди една година и един ден и от началото на криза с мащаб невиджан от десетилетия.

В светлината на първите срещи на най-високо равнище на Г-20 във Вашингтон миналия ноември и в Лондон през април тази година е ясно, че Г-20 играят решаваща роля за координирането на глобалния отговор на кризата.

Приносът на Г-20 за разработването на съгласуван отговор е жизнено важен за избягването на още по-сериозна рецесия от тази, в която се намираме понастоящем. Жизнено важен е също така за полагането на основи на икономическа и финансова система, която в бъдеще ще предотврати повторение на дисбалансите и експесиите, които ни доведоха до сегашната ситуация.

Европейският съюз изигра активна и решаваща роля за насърчаване на Г-20 в това отношение. Както беше напомнено вчера в Парламента от председателя Барозу, първата среща на върха във Вашингтон беше европейска инициатива на френското председателство и президента Саркози заедно с Комисията. Европейският съюз направи решителен принос и с това, че постави амбициозни цели за двете предишни срещи на върха и участва активно в подготвителната работа за тези срещи, за да постигне не само политически декларации, но и конкретни резултати и ангажменти.

Всички европейци, както и европейските институции, следва да бъдат удовлетворени от постигнатото. Можем също така да бъдем значително удовлетворени от нивото на координация, което съществува между различните европейски представители в Г-20: европейските държави, които са членки на Г-20 и участват в срещите на Г-20 като такива, плюс председателството на Европейския съюз заедно с Комисията, като последните представляват гласа на всички европейци и общата позиция на всички държави-членки.

Срещата на върха във Вашингтон миналия ноември позволи на главните световни икономики – държавите от Г-20 произвеждат около 90% от световния БВП – да се споразумеят за реализирането на план за стимули за подкрепа на икономическата дейност по онова време, миналата есен, когато кредитирането, международната търговия и инвестициите внезапно спряха в резултат на огромен финансов шок, който възникна първоначално през август 2007 г. и след това набра невероятна инерция през септември 2008 г.

Няколко дни след срещата на върха във Вашингтон миналата година Комисията предложи Европейски план за икономическо възстановяване, който получи политическата подкрепа на Европейския съвет през декември. Този план формира основата на европейския отговор що се отнася до фискалната политика и политиката за стимулиране на търсенето чрез инструменти, които са в ръцете на националните правителства и парламентите, или в ръцете на самите европейски институции.

Въз основа на най-новата информация, с която разполагаме, тези фискални стимули, прилагани по преценка, заедно с действието на средствата за автоматично стабилизиране, които са много важни в европейските държави поради тежестта на нашите данъци и системата за социални грижи, се предвижда да добавят като принос към общото търсене равностойността на 5,5% от БВП на ЕС между 2009 г. и 2010 г.

Новата администрация на САЩ също е приела много важен план за стимулиране. При положение че нейните автоматични стабилизатори не са толкова обхватни като нашите в Европа, общата сума от преки стимули плюс автоматични стабилизатори означава, че подобна подкрепа се предоставя от двете страни на Атлантика. Освен това държави като Япония, Китай, Канада и други членове на Г-20 също са приели равностойни фискални стимули.

Срещата на върха в Лондон в началото на април подчерта в това отношение необходимостта тези планове да се приложат бързо на практика. Тя призова за наблюдение отблизо на плановите и посочи, че, ако е необходимо, те следва да бъдат допълнени от последващи мерки. Вече можем да потвърдим, че тези планове за стимулиране заедно с много важните монетарни стимули, възприети от централните банки, плюс мобилизацията на публични ресурси в подкрепа на финансовите институции, по-специално на банките, са успели да спрат „свободното падане“ на икономиката. Те също така ни позволяват да видим тази есен първите признаци на стабилизация, както е видно от икономическите прогнози, които имах възможността да представя преди два дни в Брюксел. За пръв път от две години тези прогнози не преразглеждат предишните такива в посока надолу.

Обаче все още не можем да кажем, че икономическата дейност може да се самоподдържа, ако тези стимули се премахнат. Също така е вярно, че дори с прилагането на стимулите съществуват рискове от връщане назад, предвид изключително тревожното нарастване на безработицата и все още нерешените слабости на финансовата система.

В резултат на това едно от посланията, за които се споразумяха финансовите министри от Г-20 по отношение на срещата на върха в Питсбърг, когато се срещнаха в Лондон в началото на този месец, беше нуждата, засега, да се запазят временните мерки за подкрепа, без да се пренебрегва необходимостта да започне разработване на координирана стратегия за излизане от кризата. Ще се върна на това накратко в края на моето изказване.

Първите две срещи на върха във Вашингтон и Лондон бяха решаващи също така по отношение формулирането на глобален дневен ред за реформи в системата на финансовото регулиране и надзор. Може да се каже, че сме свидетели на радикална промяна в тона след почти три десетилетия господство на модела на дерегулация и теории за предполагаемата безпогрешност на финансовите пазари.

Във Вашингтон държавите от Г-20 положиха основите, установиха принципите и формулираха дневния ред за подчиняване на финансовите пазари на по-стриктно и по-ефективно регулиране и надзор, без да оставят никоя област, продукт или финансов играч извън контрола на регулаторните и надзорни органи. Тези органи трябва да си сътрудничат и да координират помежду си своите действия много по-тясно, за да коригират очевидната неефективност на националните системи за надзор по отношение на глобализираните пазари и финансовите институции, които действат на тези пазари, прекращвайки националните граници.

На лондонската среща на върха през април беше извършена задълбочена работа за постигането на конкретен и значителен напредък в реализирането на дневния ред за реформи. От правилата на благоразумното счетоводство, приложими към финансови институции, до твърдото изискване за прозрачност в отказващите сътрудничество юрисдикции, а именно данъчни убежища, и включително регулирането на хедж фондовете или други финансови институции, организирането на прозрачни пазари на деривати и приемането на правила за възнагражденията на висши управленски кадри на финансови институции и търговци, действащи на пазарите, срещата на върха на Г-20 в Лондон предприе решителни стъпки за изпълнение на обещаната реформа.

В резултат Европейският съюз осъществи много важната задача не само да популяризира тези споразумения на ниво Г-20, но и да ги приложи. Това включваше активна работа по регулирането през последната година. Някои от тези предложения вече са приети в Парламента и от Съвета. Други понастоящем се обсъждат в Парламента и от Съвета като до края на годината Комисията планира да приеме нова серия предложения, като започне от следващата седмица, един ден преди срещата на върха в Питсбърг, с предложение за създаване на Европейски съвет за системен риск (ЕССР) и три европейски органа за надзор на микроравнище, въз основа на препоръките от доклада de Larosière, който и Съветът, и Комисията са приели.

Администрацията на САЩ също разкри амбициозен план за финансова реформа, който президентът Обама потвърди тази седмица като приоритет за своя мандат. Той призна отговорността на Съединените щати като мястото, където тази криза възникна и се разви.

Поставените цели за срещата на върха в Питсбърг включват проверка на положителния напредък на тези реформи и осигуряване на необходима конвергенция на регулирането от двете страни на Атлантика. Всяко разминаване в регулирането ще или може да бъде използвано в бъдеще от инвеститорите за арбитражни стратегии, които могат отново да създадат сериозни деформации на пазарите. Обаче, като допълнение към осигуряване спазването на вече договореното и насърчаване на прилагането на приетите мерки, срещата на върха в Питсбърг трябва да изпрати ясно политическо послание. Абсолютното желание на правителствата, политическите лидери, институциите, собствените ни държави и Европейския съюз да установят солидна регулационна рамка с твърд ангажимент и недвусмислено послание вече трябва да бъде заявено ясно. Това послание трябва да гласи, че никой не бива да мисли, след като е преминала най-лошата част от кризата, че предишните практики, които доведоха до кризата, могат да бъдат допуснати да се развият отново, сякаш нищо не се е случило.

Общественоста очаква гаранции, че от финансовите институции и техните ръководители ще се изисква да спазват правила, особено по отношение на възнаграждението, които ще им попречат да застрашат отново финансовата система и реалната икономика като цяло. Трябва да се каже, че Европейският съюз е напълно единен по този въпрос.

Друг въпрос, който стои на преден план в дневния ред на различните срещи на върха на Г-20, е реформата на международните финансови институции, както вече беше споменато от г-жа Малмстрьом.

Единственото, което искам да добавя, е, че в Лондон беше предприета една изключително важна стъпка напред по отношение на финансовия капацитет на тези институции, по-конкретно на Международния валутен фонд (МВФ). Неговият кредитен капацитет е увеличен с не по-малко от 500 милиарда щатски долара, в резултат на което сега общият размер на средствата на разположение на МВФ за неговата дейност е 750 милиарда щатски долара. Освен това беше постигнато съгласие да се разпределят между всички държави, членки на МВФ, пропорционално на техните квоти, специални права на тираж в размер на 250 милиарда щатски долара. И накрая, беше постигнато съгласие да се увеличи финансовият капацитет на МВФ, за да се подпомогнат неговите концесионни заеми за най-бедните държави. Всичко това вече съществува. За шест месеца беше постигнат много по-голям напредък в сравнение с много години преди това.

В резултат Европейският съюз, разбира се, се съгласи да участва съответно в увеличаването на средствата на МВФ. Държавите-членки на Европейския съюз се съгласиха да добавят 125 милиарда щатски долара към обичайните си вноски, пропорционално на финансирането за нови цели.

Лидерите на Г-20 ще обсъдят и промяната в представителството на различните страни в управителните органи на международните финансови институции. Нововъзникналите и развиващи се страни съвсем правилно се стремят към по-подходящо представителство. Това е стремеж, който Европейският съюз подкрепя, но той трябва да бъде трансформиран в конкретни споразумения. Ето защо Европейската комисия – въпреки че това не е официалната позиция на председателството на Европейския съюз – продължава да твърди, че в съответствие с вижданията на Парламента досега най-доброто представителство за Европейския съюз в тези органи е единичното.

Дневният ред на срещата на върха в Питсбърг ще обхване и други въпроси: финансиране във връзка с измененията на климата, в подготовка за срещата на върха в Копенхаген; необходимостта от възобновяване на преговорите за международната търговия и противопоставяне на протекционистките тенденции; както и увеличаване на подкрепата за най-слабите и най-уязвими страни за справяне с кризата. Както знаете, Комисията прие съобщение относно финансирането във връзка с измененията на климата миналата седмица.

Накрая, позволете ми да завърша като спомена желанието, изразено на последната среща на министрите на финансите от Г-20, което ще бъде обсъдено на срещата на върха в Питсбърг: необходимостта да се положат основите на бъдещ модел за по-балансиран и устойчив растеж. Това ще включва първо разработване на стратегии за излизане от кризата, които няма да се прилагат веднага, а когато е необходимо и координирано. Това се налага, защото разработването на такива стратегии е от ключово значение не само за устойчиво излизане от въпросната криза, но и за предлагане същевременно на перспектива за средна до дългосрочна устойчивост след широкообхватното въздействие на същата върху публичните финанси, върху равнищата на заетостта и капацитета за растеж на нашите икономики.

Corien Wortmann-Kool, *от името на групата PPE*. – (NL) Г-н председател, г-жо министър Малмстрьом, г-н член на Комисията Алмуния, намираме се в световна криза. Имаме финансов сектор, който работи на световно равнище и затова е необходимо, доколкото е възможно, да постигнем съгласие по задължителни правила за сектора на световно равнище. Ето защо срещата на Г-20 в Питсбърг е толкова важна, макар че самият Европейски съюз трябва, разбира се, да предприеме енергични действия. Усилията трябва да се съсредоточат върху възстановяването на баланса между свободата и отговорността, ценностите, които формират основата на нашата социална пазарна икономика, сърцевината на нашата изборна платформа в групата на Европейската народна партия (Християндемократи).

Г-н председател, срещата на върха на Г-20 е важна среща, на която ще бъде необходимо нещо повече от визия — доволна съм, че вие също го казахте. Това е среща на върха, на която трябва да се вземат решения. Това е свързано със структурно реформиране на управлението на риска, повече прозрачност и по-добри правила за финансов надзор. Г-н член на Комисията Алмуния, Вие казахте, че има предложения за хедж фондовете. Какво очаквате да постигнете в това отношение на срещата на върха на Г-20? Бърза реформа на МВФ и Световната банка също е много необходима и — доволна съм, че и двамата го казахте — трябва навременно да се работи по координирана стратегия за изход от кризата или пак ще възникнат нови проблеми.

Г-н председател, изключително важно е сбърканата култура на премиране да бъде коригирана със задължителни правила, тъй като премиите, които се дават като възнаграждение за краткосрочни печалби, представляват голям риск за стабилността на финансовите институции. Това обаче не е всичко — с основание съществува обществено негодувание и по тази причина също е много важно да покажем, че сме решителни в това отношение.

Г-н председател, срещата на върха ще бъде успешна, само ако бъдат постигнати обвързващи споразумения. Говорих за финансово регулиране, но измененията на климата, подготовката за успешна среща на върха в

Копенхаген и борбата с протекционизма в интерес на работните места са, разбира се, много важни въпроси. Вие, Европейският съюз, всички ние заедно, трябва да изиграем ролята на пионери в това отношение и затова е важно да накарате държавите-членки да се мобилизират.

Udo Bullmann, *от името на групата S&D.* – (DE) Г-н председател, г-жо действащ председател на Съвета, г-н член на Комисията, госпожи и господа, преди всичко не може да има „както бяхте“ в сегашната икономическа ситуация. Това ще ни позволи само да осъществим бавно възстановяване и ще наблюдаваме по-нататъшно рязко нарастване на безработицата, включително тук в Европа. Затова трябва да бъдете смели. Това е най-важното послание, което Парламентът може да предаде на делегатите за Питсбърг. Бъдете смели!

Г-н Алмуня, слушах вашето ободрително изказване, за което искам да Ви благодаря. Сега е необходимо да започнете да го реализирате на практика. Добре е да се започне със системите за премиране, но това не е достатъчно. Необходимо ни е смяна на скоростта, когато краткосрочните спекуланти имат предимство на международния финансов пазар (поради погрешни правила) пред онези, които искат да правят дългосрочни инвестиции в работни места, в превъзходни продукти и дългосрочен успех на своето предприятие. Правилно е да се каже, че никой рисков играч, никой рисков финансов център няма да остане без разумно регулиране, и затова ни е необходимо регулиране на офшорните центрове, от които съмнителни продукти заливат целия свят. Това е най-важната задача, която трябва да си поставим сега.

Не бива да се плашите и от обсъждане на фискалната политика – това не е забранено. Един общ данък върху финансовите операции, който облагодетелства дългосрочните инвеститори, би ни придвижил напред в това разискване като цяло. Необходимо ни е силна, подобрена координация на нашата международна, а и на нашата европейска икономическа политика. Правилно е да се мисли за стратегия за изход от кризата, но в момента е още по-важно да решим как да окажем по-солидна подкрепа на икономиката и да подобрим координацията на нашата икономическа политика.

Sylvie Goulard, *от името на групата ALDE.* – (FR) Г-н председател, г-жо министър, г-н член на Комисията, несъмнено оценяваме всички усилия, които споменахте и които всъщност вече постигнаха много, но искаме повече. Искаме редица от елементите и ангажиментите на Г-20 да бъдат формализирани. По-специално искам да привлека вниманието ви към разликата между доста обнадеждаващите цифри във финансовия сектор и ужасните цифри за безработицата в Европейския съюз. Ако е налице дългосрочна безработица, ще имаме, първо, човешка трагедия, а освен това и бreme върху публичните финанси и никаква надежда за възстановяване чрез потребление.

Ние, групата на Алианса на либералите и демократите за Европа, се страхуваме много от евентуален японски сценарий и някакъв муден растеж в продължение на няколко години. Мисля, че Вашата страна, г-жо Малмстрьом — Швеция — има за съжаление такъв опит. Моля помогнете ни да се възползваме от този опит.

За мен съществуват три важни задачи. Първо, трябва да продължим сътрудничеството в международен план, да продължаваме да се борим с протекционизма и да укрепваме световните институции като МВФ. Не можем да се спасим от ситуацията сами. Европа трябва неуморно да повтаря това послание.

Второ, трябва да реализираме успешно ефективен надзор и много по-взискателна форма на банкова стабилизация. В това отношение трябва да внимаваме за пропагандните действия на Г-20. Има изпълнителни власти, но има работа за вършене на законодателно ниво и за нас, г-н Алмуня, предложенията на Комисията за надзор са стъпка в правилна посока, но те не са достатъчни. В крайна сметка ние искаме повече европейски елементи. След това, според мен, ще трябва да помислим за съвместни стратегии за излизане от кризата, като същевременно запазим еврото и осигурим дефицитите да не оказват натиск върху общата монетарна дисциплина.

В заключение, искам да благодаря на г-н члена на Комисията Алмуня за това, че каза, че подкрепя идеята Европейският съюз да е орган, който заема позиции в международните институции, като по този начин защитава метода на Общността. Ние разчитаме на Вас да осигурите не само да се чува гласа на големите държави, но и да бъдат защитени целия Европейски съюз и целия международен пазар.

Sven Giegold, *от името на групата Verts/ALE.* – (EN) Г-н председател, благодаря на члена на Комисията за неговото изказване. Безпокоят ме няколко въпроса. Първият е, че комисията по развитие в Парламента е изготвила предложение за резолюция. Цитирам от него: „отбелязва с голяма загриженост, че кризата вече причинява големи поражения в човешки план и има счрушителни последствия за уязвимите хора в най-бедните страни, като се очаква да се увеличат безработните с 23 милиона души, до 90 милиона души допълнително да изпаднат в крайна бедност само през 2009 г., необходими животоспасяващи лекарства за до 1,7 милиона души в критично положение, и да се увеличат с 200 000–400 000 смъртните случаи сред малки деца всяка година между 2009 и 2015 г.“.

За съжаление, предложението не беше прието, макар че беше написано заедно от всички групи на Парламента. Ние категорично не одобряваме това и считаме, че е срамно, че Парламентът не може да изготви резолюция до Г-20 по въпросите на развитието.

Големият въпрос е как да се финансират последиците от кризата и тук германският министър на финансите, заедно с канцлера, предложиха Г-20 да обсъдят възможността за общ данък върху финансовите операции. Питам Комисията, питам и председателството на Съвета — подкрепяте ли това предложение?

Вторият въпрос е за данъчните убежища. Г-20 искат да подхождат към тях на базата на обмен на информация за всеки случай поотделно. Знаем, че това няма да проработи. Комисията по развитие предложи режим на докладване за всяка държава поотделно, така че транснационалните корпорации да се отчитат за всяка държава. Предлагаме да се въведе автоматичен обмен на информация, така че информацията наистина да тече между различните държави.

Една обща финансова система има нужда от прозрачност. Искаме също така да знаем Вашата позиция по тези конкретни предложения за излизане от кризата и финансиране на последиците.

Kay Swinburne, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-н председател, благодаря Ви за изказванията, които чухме тази сутрин. Беше ми особено приятно да чуя коментара на г-жа Малмстрьом за това, че представителите на Г-20 в Питсбърг е необходимо да се споразумеят за значителна координация на непрекъснатата подкрепа за стимулиращите мерки, за отпадането на тези мерки за подкрепа в подходящ момент и за решителни координирани усилия за бъдеща регулация.

Обаче на фона на тази среща на върха виждаме нации, които харчат трилиони долари за спасяване и за пакети от стимули, а в две от най-големите световни икономики виждаме някои протекционистки мерки, особено по отношение на производството на гуми и птиче месо, а също така и как две от най-сложните регулаторни структури в света, а именно ЕС и САЩ, се стремят да извършат основна реконструкция на финансовите си системи. Затова се надявам важните въпроси за координиране на финансовите услуги особено сега, когато някои държави показват първи признаци за излизане от този период на отрицателен растеж, да бъдат основната тема на разговорите, а не отвличащата вниманието тема за премиите на банкерите.

Тази среща на върха трябва да се съсредоточи върху това как да реализираме обща регулационна рамка в общ времеви мащаб, така че да не даваме възможност за конкурентно преимущество на отделни нации или произволни регулационни възможности за спекулативна търговия. Само общ, координиран подход би бил от полза за предприятията, които се опитват да наберат средства в Уелс, ЕС и извън тях.

Ако моите уелски предприятия нямат достъп до средства от САЩ, ако банките, на които те разчитат, изискват толкова много капитал, че данъкоплатците в ЕС ще трябва да поемат още по-голям риск, няма да ни благодарят за това, че сме пристъпили първо към твърде обременяваща регулация. Молбата ми е винаги да се приема общ, координиран подход, и той да се поддържа, за да се осигури бъдещ достъп до капитал за всички наши предприятия в Уелс, ЕС и извън тях.

Miguel Portas, *от името на групата GUE/NGL*. – (PT) В Португалия банковите печалби нараснаха с 18% през първото тримесечие на тази година. Единственото, което нарасна повече от банковите печалби, беше безработицата. Португалия не е изключение, а пример за неизпълнено обещание, дадено от Г-20 — че ще решим тази криза с нов икономически и световен ред.

Това не се случи — още 50 милиона души без работа и още 200 милиона души в бедност доказват, че не е вярно. Ето защо призовавам Комисията и г-жа Малмстрьом да работят по премиите и хедж фондовете, разбира се, но най-вече да работят по онова, което не споменах тук: края на офшорното банкиране, данъчните убежища, данъка върху финансовите операции и края на банковата тайна. Те следва да направят всичко явно, ако искат хората да им вярват.

Mario Borghesio, *от името на групата EFD*. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, как да вярват хората в регулирането на финансовия пазар, след като то е поверено на човек от висшето духовенство на световните финансови храмове като Марио Драги?

В Съединените щати се извършва народно въстание, една нова консервативна революция на народа срещу финансовите олигархии. Ние, народът, не вярваме в това да се накарат данъкоплатците да финансират политика за спасяване на финансовите власти, независимо дали в Съединените щати или Европа. По-скоро европейските правителства следва да дадат адекватни ресурси на реалната икономика, да се тревожат за производство и работни места. Виждаме резултатите от Г-20 — те не включват нищо за тавани и премии, нищо за премахването на данъчните убежища.

Вместо това мерките са насочени изцяло към спасяване на виновните за финансовия балон: вече са похарчени 23 трилиона евро, от които 5 трилиона евро са похарчени от Европейската централна банка. Парите в нашата икономика бяха подарени на отговорните за финансовия балон. В сравнение с 850-те милиарда евро, дадени на банките, само 50 милиарда евро бяха предназначени за социални грижи и стимули за производството. Реалността е, че висшите финанси дават нарежданията, а политиците се подчиняват.

В Съединените щати, както и в Европа, политиците се явяват просто слуги на световната банкова власт. Събуди се, Европа, последвай примера на населението в САЩ, което започва втора важна революция — революцията на консервативния народ.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Г-н председател, необходима ни е демократична революция. Това е ясно от процеса, който за щастие набра инерция в това, което понастоящем представляват Г-20, защото може да се присъединят още, можем дори да си представим Г-3. Какво би станало, ако Съветът помогне за установяване на демократичен механизъм за контрол, особено с оглед на традицията му за консенсус? Не е нужно веднага да се получи световен парламент, но това, което набира популярност, се нуждае от внимателно демократично проучване от избраните парламентаристи в рамките на един много по-голям форум от Европейския парламент.

Искам също така да посоча по-специално, че въпросът за системните рискове трябва да бъде решен в основата си. Що се отнася до досадната ситуация, в която се намираме още от 1998 г., с LTCM, Нуро Real Estate и, разбира се, Lehman и страничните ефекти, от това трябва да произлязат правила, които да правят невъзможно приключването на основния проблем с „твърде големи, за да фалират“. Разбира се, това може да стане чрез законодателство за картелите, но също така е и основен глобален въпрос.

Що се отнася до общия данък върху финансовите операции, тук в Европейския парламент още през 1999 г. беше създадена групата за данъка на Тобин. Добре е, че има напредък в това отношение. Що се отнася до пакета за надзора, трябва да действаме спешно в европейски мащаб и да не допускаме да ни бавят онези, които искат несправедлива Европа.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, статистиката се подобрява. Обаче множеството причини за кризата – а това не е просто въпрос на вратички в нормативната уредба – изобщо не са премахнати. За това не бива да ни липсват политическа воля, решителност и смелост, напротив.

Днес говорим за Г-20 — добър процес. Необходими са ни нови и различни структури, приоритети и основи за оценка, за да изградим световна икономика и финансов, социален и съдебен ред в света.

За това има три условия: първо, трябва да разработим демократичен, парламентарен процес за узаконяване; второ, необходим ни е повече ЕС в Европа и повече Европа в света, което означава също, че ценностите в нашата Харта на основните права са нашите артикули за износ, че нашият модел за отговорна еко-социална пазарна икономика е основата за нашия общ ред; и, трето, че е необходимо европейско регулиране в области, в които не се очаква споразумение в рамките на Г-20.

Ние казваме „да“ на интегриран европейски, а не просто координиран надзор над финансовия пазар на базата на модела на Европейската централна банка. Докладът de Larosière е нещо много малко. Ние казваме „да“ на разискванията за премиите плащания, но смяната на начините на плащане не е правилен подход. Трябва да сменим базата за оценка и навсякъде, където има премия, да има и компонент за санкция.

Според мен разискването за процикличността до момента е твърде кратко. Трябва да премахнем процикличните ефекти на кризата и съществуващите разпоредби за 2009 г. и 2010 г. Не бива да ни липсва политическа воля. Ето защо, след изказванията на действащия председател на Съвета и члена на Комисията ние отиваме в Питсбърг оптимистично настроени.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Г-н председател, г-жо действащ председател на Съвета, г-н член на Комисията, една година след срива на Lehman Brothers позицията, която Европейският съюз възприема на срещата на върха на Г-20 в Питсбърг, е абсолютно решаваща, ако искаме да предотвратим повторение на събитията от миналото и искаме динамиката на промените да остане на първо място в дневния ред. Искам да изтъкна четири забележки по този въпрос.

Първо, на срещата на върха на Г-20 в Лондон миналия април държавните и правителствени ръководители поеа ангажимент да увеличат средствата на МВФ. Много добре. Видяхме, че имаше значителна подкрепа за изпълнение на тази цел. Страхувам се, че зад това се крие по-малка решителност да се изиграе роля за така необходимата реформа в управлението на МВФ.

Втората ми забележка е, че не трябва да се поддаваме на рекламни трикове. Не бих искала вездешното разискване за премиите и възнагражденията и на управителите, и на търговците – който е от критично значение, ако искаме да разработим система, в която вниманието е съсредоточено не толкова върху краткосрочното, а по-скоро върху дългосрочното инвестиране – да засенчи не по-малко важната кампания за премахване на данъчните убежища, която беше основният момент в срещата на върха в Лондон.

Третата ми забележка – с това искам да продължа казаното от г-н Bullmann по-рано – е, че това е исторически момент за нас, за да повдигнем отново въпроса за участието на банките във финансирането за последиците от кризата. Това ще ни позволи да открием отново разискването за данъчното облагане на финансовите операции, което само по себе си трябва също да позволи да се предоставят средства за дългосрочни инвестиции. И още веднъж, предвид начина, по който банките бяха подкрепени и им беше оказано съдействие за справяне с кризата, единствено правилният, подходящ и ефективен курс на действие за тях е да участват днес във финансирането на икономиката.

Последната ми забележка, когато гледаме картината на заетостта, е, че от самото начало нашите срещи на върха на Г-20 не постигнаха резултати що се отнася до справянето с макроикономическия въпрос, въпроса за глобалния пакт за заетостта и въпроса за връщане към стратегия, която утре ще ни позволи да коригираме световните дисбаланси, които причиниха тази криза.

Wolf Klinz (ALDE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, приветствам бързата и решителна реакция на Г-20 по отношение на световната финансова криза. Случиха се много неща. Изглежда, че пожарът е потушен, но основите на нашата финансова система все още са разклатени. Гражданите са разтревожени. Печалбите се връщат в полза на акционерите, а загубите се социализират — така виждат нещата гражданите. Междувременно стопанските субекти продължават да търсят както обикновено нови и нови играчи на пазара, които предприемат големи ходове вместо да се съсредоточат върху онова, което би трябвало да правят всъщност, а именно да подкрепят реалната икономика. Финансовата етика и отговорността изглеждат, както винаги, чужди думи за мнозина от тях.

Очаквам конкретни и бързи мерки от Г-20. Надявам се, че държавите-членки на ЕС ще се обединят. Освен новите надзорни структури са ни необходими и по-големи капиталови основи, които нарастват успоредно с риска — дългосрочни, а не краткосрочни — системи за стимулиране, координирана стратегия за прекратяване на държавните субсидии, ограничен протекционизъм, съгласувано, а не произволно регулиране, край на процикличността и решение на проблема „твърде големи, за да фалират“ и, преди всичко, трябва да се придържаме към изпитаната социална пазарна икономика.

Cornelis de Jong (GUE/NGL). – (EN) Г-н председател, досега Г-20 се съсредоточават върху мерки за финансовия сектор. Обаче като че ли всички забравят, че реалната икономика също страда от алчност и е обсебена от стремеж към краткосрочни печалби.

Уважавам много малките предприятия, които без никакъв шанс се опитват да оцелеят. Те заслужават да получат заемите, на които имат право. Но не уважавам никак ръководствата на някои от по-големите предприятия, които нямат никакво отношение към продуктите или услугите, които доставят, и мислят само за разширяване и спекула.

Затова призовавам Г-20 да обсъдят начини, чрез които да направят икономиката по-демократична и да гарантират, че в рамките на предприятието, работниците и други, които представляват общия интерес, да имат достатъчно власт, за да контролират ръководството.

В рамките на ЕС трябва да погледнем отново статута на европейското дружество. Следва да гарантираме, че е невъзможно акционерите и ръководството да използват спекулативни стратегии за растеж в ущърб на дългосрочния интерес на самите дружества и на онези, които работят за тях.

Krisztina Morvai (NI). – (EN) Г-н председател, повечето европейци не са корпоративни ръководители и не са банкери, а семейства селскостопански производители, дребни предприемачи, държавни служители.

На по-голямата част от Европа ѝ е дошло до гуша от сегашната система, в която световните мултинационални корпорации и банки управляват света. На хората им е необходима — а и те искат — фундаментално нова парадигма, в която трябва да има промяна от глобализация към локализация, от вземане на решения съсредоточено изцяло върху печалби и пари към такова, насочено към хората и общността, от земеделие със свободна търговия, управлявана от СТО, към суверенитет на производството на храни, местно производство и местно земеделие.

Моля ви, представявайте на срещата на върха на Г-20 вижданията на преобладаващата част от Европа.

Werner Langen (PPE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, кой, кого и как трябва да регулира? Това ще бъде един от дискуссионните въпроси на срещата на върха на Г-20. Дори ако има единодушие по факта, че не може да има връщане към необузданите събития на финансовия пазар, методите и обхватът на регулиране пак ще бъдат предмет на ожесточен спор. Все пак ще бъде възможно да бъдат постигнати споразумения по правилата за капиталите, за рейтинговите агенции, възможно е дори по въпроси във връзка с дериватите и лицензирането им, но ще има спорове за нелоялната конкуренция, данъците и контрола. Ще има спорове за премиите и спорове във връзка с искането на Европа за въвеждане на данъка на Тобин.

С други думи, като европейци ние сме длъжни да се подготвим добре, независимо от резултата от срещата на върха на Г-20, и Комисията е на прав път, като не разчита единствено на въпросната среща. Мотото трябва да бъде: никакви играчи на финансовия пазар, никакви финансови продукти и никакъв финансов център без надзор в бъдеще.

Обаче възстановяването на световната икономика също е в дневния ред. Не можем да продължаваме като в миналото и да поддържаме дисбаланси в света в полза на САЩ и големите индустриални държави. Трябва да се посветим на преодоляването на бедността и глада в света и срещата на върха на Г-20 трябва да ни даде нов тласък в тази посока.

Искам също така да добавя една точка, която никога, с изключение на члена на Комисията Алмуния, не засегна до сега. Ще бъде необходимо да се придържаме към Пакта за стабилност и растеж в Европа, а не да го погребваме. Само защото имаме този пакт, защото го преработвахме и поддържахме, изобщо беше възможно Европа да остане способна да действа. Това следва да остане европейска цел: стратегия за бързо излизане от ситуацията на прекомерните дългове към стабилна икономика, към Пакта за стабилност и растеж, такъв, какъвто го знаем.

Edward Scicluna (S&D). – (MT) Г-н председател, понастоящем една от най-популярните теми, поне в новините, обвързани със срещата на върха на Г-20, е тези за премиите. Очевидно това е много обсъждан въпрос, но все пак трябва да разберем, че действителният проблем е много по-сложен. Трябва да се каже, че ако тези премии излагат финансовата система на риск, то несъмнено те трябва да бъдат възпрени. Обаче трябва да имаме предвид, че имаше големи дефицити във външната търговия между държавите, които доведоха до тази криза, както и други вътрешни фискални дефицити.

Трябва да вземем предвид и безработицата. Знаем, че забавянето във възстановяването на заетостта обикновено се нуждае от около една година, за да достигне показателите при предишното равнище на БВП. Затова, когато анализираме въпроси на заетостта, прилаганите пакети фискални стимули трябва да продължат да се прилагат докато започнат да се появяват положителни резултати. Комисията трябва да гарантира да не възникват несъответствия и трябва да изисква да бъде отбелязано намаляване на дефицита преди да спре стимулите.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н ROUČEK

Заместник-председател

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, срещата на върха на Г-20, на която главната тема беше управлението на премиите, дори при най-голямо въображение не достигна до сърцевината на проблема и, за съжаление, не е крачка към подобряване на съществуващата система.

Поредицата от предложения за изменение на нормативната уредба се ограничава до анализ на повърхностни въпроси и не се съсредоточава върху социални цели. Целта трябва да бъде цялостно преработване на финансовата система, обществен и социален контрол — по-демократична среща на върха, която би включвала всички държави и която би разгледала въпроси като увеличената безработица и спираловидно нарастващите цени на основните стоки и горивата; среща на върха, която би взела по-фундаментални решения за намеса на пазара с цел да спре непрекъснатата приватизация и унищожаването на социалната държава.

Това са истинските потребности на хората. Гражданите днес искат цялостна структурна промяна далеч от нео-либералната система, която вместо до развитие доведе до неразвитост, далеч от необузданата спекула, която работи срещу интересите на хората.

Jean-Paul Gauzès (PPE). – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, приветствам Вашата решителност.

Европа започна да въвежда ефективно регулиране, но тя не бива да се оказва изолирана. Необходимо е тясно международно сътрудничество и точно това очакваме от Г-20. Реформите, започнати на предишните срещи, трябва да се осъществяват стриктно и енергично. Международната рамка за регулиране на финансовия сектор трябва да бъде завършена, за да спомогне за инвестициите, растежа и заетостта. Трябва да бъдат затвърдени водещите принципи. Кризата още не е свършила. Не бива да се връщаме към ситуацията преди нея и да

изоставяме мерките, необходими, за да се избегне, доколкото е възможно, подновяването на кризи, които са особено вредни за реалната икономика, растежа и заетостта.

Засилването на надзора и регулирането са еднакво необходими. Задълженията за надзор следва да отразяват нивото на системния риск, което финансовите институции налагат на сектора. Спекулативните дейности, които представляват значителен риск, следва да се възпират чрез увеличаване на капиталовите изисквания и международно прилагане на базелските правила.

Що се отнася до заплатите във финансовия сектор, следва да препоръчаме комисии по възнагражденията, увеличаване на прозрачността на тези заплати с по-стриктни изисквания за разкриване и надзор на променливите възнаграждения, по-специално премиите. Укрепването на световните финансови институции също е наложително, както и реформата в управлението и представителството на МВФ.

Г-н член на Комисията, това са някои от очакванията на гражданите от следващата среща на Г-20, където Европа трябва да говори с един глас — решително и убедено.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Г-н член на Комисията Алмуния, г-жо Малмстрьом, искам да ви помоля да не забравяте в Питсбърг, че преживяваме не само финансова и икономическа криза с безпрецедентни размери, но и огромна социална криза с опустошителни ефекти за най-нуждаещите се, за онези, които имат само работата си, за дребните предприемачи и за повечето региони и държави в неравностойно положение. Надявам се в Питсбърг да стане ясно, че икономиката е важна, но че хората са по-важни и че всъщност икономиката служи на хората.

Освен това, г-н член на Комисията, г-жо министър, моля, не забравяйте в Питсбърг, че Европа съществува. Моля ви, нека вашите гласове да се чуват по-силно от тези на тримата тенори. Тук имам писмото от 3 септември на тримата европейски министър-председатели. Няма нито дума за Европа. Те казват, че е важно Европа да говори с един глас, но продължават да заглушават гласа на Европа.

Трябва да говорите по-силно от тях. Трябва да заявите ясно, че Европа има право и задължение и че нашата визия за социална пазарна икономика е решението както за тази криза, така и за предотвратяване на повторението ѝ.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE). – (ES) Госпожи и господа, съгласен съм с много от поставените въпроси, но трябва да определя и някои други такива.

Съгласен съм, че е твърде рано да се вземат патериците на пациента, но е време да го подготвим да ходи без тях. Все още трябва да поемем излишната ликвидност на пазарите, да коригираме дисбаланс в публичните финанси и да възстановим уважението към правилата на конкуренцията. В Питсбърг трябва да направим няколко неща, които не можем да направим сами: трябва да установим механизми за ранно предупреждение, които действат, защото онези, които имаме, не действат; трябва да преработим регулаторната рамка, защото съществуващата рамка не действа.

Съгласен съм, че е необходимо да бъдат регулирани премиите и данъчните убежища. Това са все необходими, но неадекватни мерки. По мое мнение е много по-необходимо да се възстановят силите на финансовите институции, да се ограничи дългът и да се установят резерви в добрите времена, за да можем да издържим през лошите такива. По-важно е да се положат усилия по отношение на надзора.

Г-н членът на Комисията знае, че подкрепих доклада de Larosière, въпреки че го считах за неадекватен, защото бих подкрепил по-централизиран надзор. Ясно е обаче, че европейският надзор не може да функционира без тясна координация с надзорните органи на други големи икономически области по света. Необходимо е да направим нещо и по отношение на търговията. Добре е да помагаме на нововъзникналите държави, но е много по-важно да вдигнем бариерите, които все още пречат на търговията със стоки.

Г-н член на Комисията, най-важният въпрос е необходимостта да положим основите за стабилен и устойчив растеж за поколения напред. За това са ни необходими свободни пазари, пазари, отворени за нововъведения, пазари, отворени за предприемачи, но и пазари, подчинени на определено ниво на регулиране.

Ще завърша с един цитат, който е добре познат на моя сънародник г-н Алмуния: „Не издавай много едикти; когато въвеждаш прагматични правила и укази, погрижи се те да са добри и, преди всичко, да бъдат добре спазвани“, така казва Дон Кихот на своя приятел Санчо.

Peter Skinner (S&D). – (EN) Г-н председател, благодаря на г-н члена на Комисията. Особено съм съгласен с неговата Харта за устойчива икономическа дейност. Считаю, че това е, което трябва да отнесем в Г-20, но не

съм съгласен, че следва да използваме целия си капитал, за да се съсредоточим върху премиите на банкерите. Считам, че това е за отвлечане на вниманието, макар че следва също да бъде решено. Нито пък, честно казано, списъкът с желанията за решаване на световните проблеми е вероятно да се наложи над останалите.

Индустрията на финансовите услуги е възпламенена. Първо трябва да се уверим, че сме угасили пожара и че няма да пламне отново. За това ни е необходим последователен подход. Г-20 е водещ форум, но са ни необходими и постоянни структури като Трансатлантическия икономически съвет, които да се занимават с въпроси като международните стандарти за финансова отчетност (МСФО). Трябва действително да решим въпроса със системния риск, да спрем да се взираме в огледалото за задно виждане и да започнем да се съсредоточаваме върху пътя пред нас.

Kader Arif (S&D). – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, кризата, която изживяваме, е дълбока и дълготрайна. Затова е неотложно и абсолютно важно да бъдат въведени необходимите разпоредби и надзор на финансовия сектор и банките, за да бъде предотвратено още по-тежко повторение на сегашната криза. Финансовата система трябва отново да обслужва реалната икономика, а не да продължава да я унищожава.

От тази гледна точка последната среща на върха на Г-20 в Лондон, която беше спомената, завърши с (да не кажа нещо повече) частични предложения, като освен това думите не бяха превърнати в дела и отново е налице финансов преи́ф.

С оглед на това положение и за да бъде срещата на върха на Г-20 в Питсбърг наистина полезна, Европейският съюз трябва да защити строги регулативни мерки с реални последствия. Освен важните мерки за надзор на финансовия сектор, описани от редица мои колеги, аз лично искам да повдигна въпроса за търговията и развитието, защото в Питсбърг ще се говори и за подновяване на кръга от Доха. Подновете го, да, но при условието, че първоначалната и основна цел на този кръг — т.е. развитието — няма отново да остане встрани. Нашите южни партньори съвсем правилно няма да приемат, че тяхната загриженост отново остава без отговор.

Основният въпрос на тази среща на Г-20 обхваща много повече от финансовата криза: става въпрос за полагането на основите на новото управление на света.

Ramon Jauregui Atondo (S&D). – (ES) Г-жо Малмстрьом, г-н Алмуня, ще ви дам три идеи за една минута.

Първо, необходима ни е по-добра Европа. Това е така, защото предвид световната ситуация, Европа трябва да бъде обединена и силна. Ако не успеем да постигнем това, Европа няма да се зачита и няма да участва.

Второ, необходима ни е по-добра държава. Това е така, защото в допълнение към развитието на новото управление на света, в допълнение към новите разпоредби и надзор, а също и по-голямата международна координация, е необходимо да сложим край на данъчните убежища и да преразгледаме транснационалното данъчно облагане. Това, по мое мнение, е неотложен въпрос за бъдещето.

И накрая, необходим ни е по-добър пазар. Считам, че е жизнено важно да повторим отново, че е необходима нови търговска етика, а също и да насърчим нова култура на корпоративна отговорност. Считам, че това е крайно необходимо. Предприятията трябва да станат част от обществото и като такива трябва да бъдат държани отговорни пред тези заинтересовани групи и страни.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Г-н председател, г-жо министър, г-н Алмуня, на 3 септември Германия, Обединеното кралство и Франция постигнаха съгласие, говориха с един глас, за да изразят европейски консенсус по въпроса за надзора върху премиите на търговците.

В четвъртък 27-те членове на Съвета ще се срещнат, за да се подготвят за Г-20. Искам да ви окуража да работите активно за намиране на решение, общ отговор, но такъв, който е особено амбициозен по отношение възнагражденията на търговците. Наистина приетите правила и решения на последната среща на Г-20 през април не бяха спазени, тъй като банките, които получиха и държавни помощи, бързо заделиха суми, за да платят на търговците.

Европейските граждани не могат и няма да разберат защо такива нарушения не са наказани, когато бяха вземани мерки на срещата на върха на Г-20. Когато става въпрос за държавни помощи, нарушенията трябва да бъдат наказвани категорично. Затова е важно в Питсбърг да бъдат приети конкретни и преди всичко съвместни мерки. Не може само ние да бъдем добродетелни.

Накратко, върху възнагражденията трябва да се упражнява по-добър надзор чрез правила за прозрачност, управление и отговорност и трябва да се налагат наказания, когато правилата се нарушават.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Според мен това, което предложихте тук, е доста амбициозен план, който възнамерявате да представите пред Г-20. Безпокои ме обаче какви ще бъдат заключенията на Г-20 и какъв ще бъде реалният ефект за обществото, тъй като резултатите, които стигнаха до нивото на държавите-членки на ЕС засега не са нито осезаеми, нито видими.

Г-жа Малмстрьом каза, че въпросът се отнася за пропорционални нива на заплащане за управителите, но трябва да се каже, че всички данни сочат, че именно в онези сектори, които подпомогнахме финансово и които защитихме от разоряване, управителите получават непропорционално заплащане. Освен това нищо не става с офшорното банкиране — механизмът просто не е задвижен.

Всичко това води до нарастваща безработица и проблеми за малките и средни предприятия и, според мен, може би следва да се съсредоточим върху по-малко въпроси в бъдеще, като осигурим пълното реализиране на онези от тях, върху които се съсредоточаваме

Pascal Canfin (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, Вие говорихте за управлението на МВФ. Искам също така да знам дали ще повдигнете пред Г-20 въпроса за условността на парите, които МВФ заема на държавите. Видяхме, че съществуващите преди твърде либерални условия не са се променили, като това важи по-специално за кредитите, предоставени на някои европейски държави. Каква е вашата позиция по въпроса?

Вторият ми въпрос е: каква е позицията на Комисията и на Съвета относно китайското предложение за въвеждане на малко по-различна международна валута като опит да се регулира финансовата система чрез алтернатива на долара?

Третият ми въпрос е: Г-20 е също така част от подготовката за Копенхаген. Комисията предложи обща сума в размер между 2 и 15 милиарда евро, за да бъдат подпомогнати страните от юга да се адаптират към измененията на климата. Каква е позицията на Съвета? Каква сума ще предложите за обсъждане следващата седмица пред Г-20?

Vicky Ford (ECR). – (EN) Г-н председател, Г-20 даде множество положителни отговори: необходимостта да се преработят финансовото регулиране и надзора и необходимостта да се действа координирано. Националните ни политики казват едно, а тук в ЕС изглежда, че правим друго. Подробностите за регулирането, които вече се разглеждат от някои мои колеги, показват различие и по отношение на сроковете за прилагане, и по отношение на подробностите на регулирането.

Нашите икономики са все още много крехки. Безработицата нараства, а достъпът до финансиране е огромен проблем, особено за малките и средни предприятия. Искаме ли нашите британски или европейски предприятия да бъдат в неизгодно положение спрямо конкуренцията, когато им е необходим оборотен капитал? Искаме ли да направим толкова скъпо заемането от европейска банка, че нашите клиенти, нашите корпорации, просто да отидат и да заемат от Уолстрийт и накрая да дадат още един успешен удар за Уолстрийт за сметка на европейските банки?

(Председателят отнема думата на оратора)

Enikő Győri (PPE). – (HU) Госпожи и господа, позволете ми да подходя към тази тема откъм една от превратностите на кризата. Гражданите на Унгария бяха шокирани, че докато страната понастоящем преживява с помощи от МВФ и ЕС, след седем години на социалистическо управление, печалбите на унгарските банки за полугодieto достигнаха две трети от равнището преди кризата. Банките могат също така едностранно да променят договорите си, с което поставят в уязвимо положение гражданите, които са взели заеми в чужда валута с надеждата да си купят собствен апартамент.

Твърдо съм убедена, че трябва да предприемем действия срещу такива тенденции. Трябва да подложим банките и другите оператори на финансовия пазар на подходящ надзор. Следва да предотвратим продължаването на вредната култура на премии, която беше широко разпространена преди кризата. Трябва да установим твърди правила за професионална етика, защото видяхме до къде се стига с прекомерната дерегулация. Нека създадем свят, който дава възнаграждения не за бързи, краткосрочни печалби и прекомерност, а за правилна работа, и който счита социалната отговорност за основна ценност. Трябва да работим заедно за разумни правила, за да спечелим нашите партньори от Г-20.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) В казаното дотук има ясно послание, а именно, че за да си възвърнем доверието на обикновените граждани, трябва да предприемем действия срещу премиите и данъчните убежища. Искам да попитам г-н члена на Комисията Алмуния и г-жа Малмстрьом кога ще влезе в действие европейският финансов надзорен орган, предложен от унгарския министър-председател. Искам да изтъкна също така, че

ще е изключително важна задача за Парламента, която няма нищо общо с Г-20, да защитава интересите на европейските потребители и граждани.

Те са оставени изцяло на милостта на банките, които не предоставят достатъчна и надеждна информация. В Унгария бе изготвен етичен кодекс. Предлагам етичен кодекс в Европа на ниво ЕС, който да управлява поведението на гражданите и банките, защото твърдо съм убеден, че има голям брой невинни жертви, тъй като обикновените граждани не разбират риска, свързан с получаването на кредит. Това е изключително важна задача за Европа.

Corinne Lepage (ALDE). – (FR) Г-н председател, г-жо министър, г-н член на Комисията, много амбициозната програма, която ни представихте, е интересна, но не считате ли, че сме длъжни да се занимаваме с преимуществото, което все още предстои да постигнем днес, като благоприятстваме съвсем краткосрочни операции и съвсем краткосрочна рентабилност вместо средна и дългосрочна?

Липсата на финансиране за нашите предприятия, особено в Европа, се дължи именно на преимуществото, което все още предстои да бъде постигнато чрез краткосрочни инвестиции. Не мислите ли, че трябва да се занимаваме с този въпрос?

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-н председател, искам да благодаря на всички членове на Парламента, които допринесоха за разискването. Считам, че в Парламент има много висока степен на съгласие за това кое е важно в европейската позиция и върху кои въпроси трябва да се съсредоточим преди Г-20. ЕС сега говори с ясен, координиран глас на международната сцена и наистина искам да благодаря на Комисията, и по-специално на Хоакин Алмуния, за работата, която извърши, за да помогне за постигането на този консенсус.

Мнозина членове на Парламента повдигнаха въпроси, които и аз, и г-н члена на Комисията сме разглеждали. Да, необходим ни е по-добър надзор и по-добро регулиране на финансовите пазари. Надяваме се, че може да бъде въведена система за надзор колкото е възможно по-скоро. Ще я базираме на доклада Larosière, е ще видим колко бързо ще можем да я въведем. Необходими са ни по-координирани глобални решения и ефективни и действащи международни институции. Необходими са ни ясни принципи на системата за премиране. Вярвам силно в Съвета за финансова стабилност и съм уверена, че ще излезе с конкретни реализуеми предложения, които можем да обсъдим.

Искаме също така да повдигнем въпроса за финансирането за климата. Ще призовем всички държави да поемат своите отговорности, но не съм сигурна дали е реалистично да очакваме да бъдат обсъждани цифри на срещата на върха в Питсбърг. Естествено ще работим в тази насока, защото така е правилно.

Необходими са ни и глобални решения. Не можем да отделим решения на ЕС от тази система, но вместо това ще трябва да осигурим приемането на колкото е възможно повече глобални решения. Безработицата е може би най-забележимият аспект на икономическата и финансова криза за хората в Европа. Тя няма да изчезне за известно време в повечето от нашите държави, а това е много, много сериозна ситуация, която изисква европейски и национални решения. Трябва да имаме твърда политика по отношение пазара на труда; трябва да улесним предприятията и предприемачите в поемането на риска да наемат хора и да се осмеляват да инвестират; и трябва да осигурим хората да могат да бъдат наемани като инвестираме в образованието и изследванията. Ще имаме специални обсъждания за безработицата на Екофин през октомври.

Ще трябва да обсъдим и стратегии за излизане от кризата. В противен случай съществува риск мерките, които сме взели, да имат отрицателно въздействие върху заетостта и растежа по-специално и да доведат до дефицити и инфлация. Винаги най-уязвимите в нашето общество страдат първи. Когато става въпрос за най-бедните държави, ние напълно и изцяло осъзнаваме, че именно те губят най-много от международната криза. Тя удря силно по най-бедните в света. Обсъждали сме и продължаваме да обсъждаме как можем да улесним положението на тези хора. Важно е многостранните банки за развитие (МБР) да имат достатъчно ресурси, за да предоставят така наречените кредити при облекчени условия. Важно е също така да осигурим международната система за търговия да работи правилно и да няма присъщ на нея протекционизъм. Затова различните обсъждания на глобални данъци и различни видове данък на Тобин имат смисъл, само ако могат действително да бъдат реализирани глобално, а в момента това не е така. В резултат те са единствено непродуктивни и няма да помогнат на нашите икономики.

Мнозина членове на Парламента повдигнаха въпроса за хедж фондовете и новото финансово регулиране. Това са приоритетни въпроси за шведското председателство. Ние ще решим тези въпроси заедно с вас, като очакваме да работим много тясно с Европейския парламент, за да приемем директиви относно хедж фондовете и финансовото регулиране, колкото е възможно по-скоро. Осъзнавам, че това е трудно и сложно – има много

аспекти, които трябва да се вземат под внимание – но ние сме готови да работим с вас, колкото е възможно в по-тясно сътрудничество, за да ги реализираме.

В резюме, естествено, че срещата на върха на Г-20 не може да реши всички проблеми, които сме обсъждали. Независимо от това имам добри основания да се надявам, че можем да постигнем значителен напредък по въпросите, които обсъждахме. Има натиск от страна на гражданите на Европа, но има също така хора по света, които очакват от нас да покажем своята ръководна роля и да увеличим стабилността на финансовите системи, да направим всичко възможно, за да избегнем такъв вид кризи в бъдеще и да обезпечим да излезем от тази криза по-силни, отколкото когато влязохме в нея. ЕС е единен, ЕС е силен и мога да ви уверя, че шведското председателство ще направи всичко възможно, за да защити и утвърди вижданията на Европа на срещата на върха на Г-20 следващата седмица. Благодаря ви много за изключително интересното разискване.

Хоакин Алмуния, член на Комисията. – (ЕС) Г-н председател, считам, че всички сме съгласни, че в сегашната ситуация, в която ще трябва да се справим с огромни и обхватни предизвикателства в резултат от кризата, успехът на срещата на върха на Г-20 в Питсбърг и убеждението, че в резултат от тези срещи ще започнем да намираме и прилагаме решения за проблемите и предизвикателствата, пред които сме изправени, са извънредно важни. Ние всъщност започваме да виждаме някои важни признаци на подобрение в определени икономически показатели по-специално в ръста на международната търговия и доверието на потребителите и инвеститорите. В резултат, по всички точки от дневния ред на срещата на върха следва да бъде, трябва да бъде и надявам се ще бъде постигнато съгласие от държавните и правителствени ръководители, като те ще бъдат реализирани след срещата през следващата седмица.

Една от най-важните точки, спомената от мнозина от вас, е необходимостта от изясняване, от ясно послание за това как най-големите световни икономики възнамеряват да продължат да координират действията си. Следващата стъпка в координацията на икономическата политика трябва да бъде определянето на стратегия за излизане от кризата и да се поеме ангажимент с решение за това кога и как ще бъде приложена стратегията по координиран начин. Трябва да научим – и аз считам, че сме научили – урока от кризата от двадесет и девета, че мерките за стимулиране не могат да бъдат отеглени твърде бързо, когато икономиката – както някои от вас казаха – все още се нуждае от патерици. Обаче не бива да използваме тези мерки за стимулиране и по-дълго от необходимото, защото в такъв случай ще повторим условията, които доведоха да балоните и дисбалансите, които бяха причина за кризата. Това е много важен въпрос, който трябва да бъде изяснен от срещата на върха в Питсбърг.

Трябва да избегнем повторението на грешките от миналото, не само по отношение на макроикономическа политика, но и по отношение на финансово регулиране и надзор. Считам, че въпросният ангажимент беше напълно изяснен на предишните срещи на върха. Трябва да продължаваме да развиваме ангажимента и да уважаваме тези задължения, направени вече и на световно ниво, а в нашия случай — на европейско ниво.

В това отношение съм съгласен с онези, които казаха по време на разискването тази сутрин, че не всичко следва да се свежда до въпроса за възнагражденията. Обаче съм напълно съгласен с онези, които казаха, че въпросът за заплащането е изключително важен в икономически, социален, политически и морален аспект. Считам, че Европа показва своето лидерство по този въпрос – както и по други въпроси от дневния ред на Г-20 – и чрез всеки от държавните и правителствени ръководители, и чрез самите европейски институции, председателството на Европейския съюз и Комисията.

Не следва да забравяме, че през април тази година Европейската комисия предложи на държавите-членки препоръки относно заплащането, които са почти същите като тези, които сега предлага целия свят. Трябва да продължим да обръщаме внимание на проблемите на финансовата система – повече капитал, реструктуриране и коригиране на банковите баланси – и на европейско, и на световно ниво.

Когато имате напълно взаимосвързана финансова система, няма смисъл да решаваме проблемите си само в нашите граници, ако никой друг не решава междувременно своите. Трябва да помните как преди една година, в деня преди кризата на Lehman Brothers, ние продължавахме да мислим, че можем да избегнем най-лошите проблеми на финансовата криза, създадена в Съединените щати. Същевременно е абсолютно вярно, както мнозина от вас казаха, че накрая политическата цел е не просто да се подреди баланса на една банка или да се капитализират задълженията ѝ. Основните проблеми са безработицата, положението на нашите малки и средни предприятия и устойчивостта на нашите обществени услуги и системите за социални грижи.

Но без действаща финансова система нищо друго не може да се поддържа. Това е предизвикателството, с което трябва да се справи срещата на върха в Питсбърг или с което Г-20 трябва да продължат да се борят на срещата на върха в Питсбърг.

И накрая, искам да коментирам един въпрос, който беше повдигнат в много от вашите изказвания. При все че съм съгласен с другите точки от дневния ред на Г-20, които мнозина от вас споменаха, искам да се спра само на една: въпросът за данъчните убежища и юрисдикциите, които отказват да сътрудничат.

Вярно е, че срещата на Г-20 в Лондон не успя да намери решения на всички проблеми, предизвикани от данъчните убежища. Би било много трудно да се намерят за един ден всички решения на един проблем, който съществува от много години. Но също така е абсолютно вярно, че след срещата на върха в Лондон през април за тези шест месеца бяха решени много повече проблеми, отколкото в продължение на години преди нея. По този конкретен въпрос беше постигнато съгласие за обмен на информация, необходима за предотвратяване избягването на данъчното облагане и за предотвратяване укриването на стопанска и финансова дейност от публичните органи чрез използване защитата на данъчни убежища. Следователно е вярно, че не всичко беше решено през въпросния период. Но през тези шест месеца постигнахме много по въпрос, който е изключително важен, за да предотвратим финансовите дейности, които са скрити от регулаторните и надзорни органи, за да не се създадат отново деформации в системата. Това също е много важно по отношение на посланието, което изпращаме на нашите граждани относно разпределението на отговорността и усилията за справяне с кризата.

Последно, някой каза, че гласът на ЕС трябва да се чува по-силно от гласовете на европейските членове на Г-20. Мога да ви уверя, че при шведското председателство и като се използва гласът на Европейската комисия, гласът на ЕС се чува. В него се вслушват много внимателно и с уважение, защото Европа, не просто една или две европейски държави, а Европейският съюз беше организацията, която започна този процес на световна координация. Това ясно показва, че могат да бъдат постигнати по-ефективни резултати, когато има истинска координация.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе по време на първата месечна сесия през октомври.

Писмени изявления (член 149)

András Gyürk (PPE), в писмена форма. – (HU) Очаква се предстоящата среща на върха на Г-20 да наблегне предимно върху преговорите за климата в Копенхаген. Все още има много нерешени въпроси на пътя на едно споразумение след Киото. Позволете ми да изразя няколко мисли по този въпрос. Първо, вместо неясни дългосрочни обещания са ни необходими обвързващи средносрочни задължения. Тези задължения трябва да бъдат реалистични, честни и да могат да се отчетат. Когато се установяват такива задължения, освен фактори като икономическо развитие и природни дадености, важно е да се вземе предвид също така и до каква степен са изпълнени ангажиментите от Киото до момента.

Второ, трябва да се подкрепи идеята, че ЕС следва да съдейства на развиващите се страни финансово, както и за постигане на техните политически цели във връзка с промяната на климата. За да бъде постигнато това, е необходим конкретен финансов залог. Обаче, за да се осигури прозрачност, развиващите се страни също трябва да поемат обвързващи ангажименти и да изготвят подробни планове за действие.

Трето, механизмите за гъвкавост трябва да продължат да изпълняват важна роля. За да бъдат насърчени инвестициите, трябва възможно най-бързо да се постигне споразумение за начина, по който могат да бъдат включени сертификати, произтичащи от вече реализирани проекти.

Четвърто, пазарно базираните инструменти трябва да получат по-широк обхват в системата след Киото. Например разширяването на търговията с емисии или схемите за „зелен“ сертификат могат да помогнат за постигане намаляване на емисиите по места с минимални разходи. Считаю, че икономическата криза не е пречка за компромис в Копенхаген. Едно прилично средносрочно споразумение може да засили донякъде конкурентоспособността на европейската икономика, като същевременно намали бремето върху околната среда.

Edit Herczog (S&D), в писмена форма. – (HU) Преди пет години при присъединяването си към ЕС всяка нова държава-членка се ангажираше да приеме еврото. Понастоящем четири от тях вече са постигнали това. Останалите държави дрейфуват и изостават в тази област поради различни съображения и грешки на икономическата политика, да не говорим за икономическата и финансова криза, която ги постави в уязвима позиция. Икономическият спад подхрани протекционистките амбиции, което заплашва да подкопае действието на единния пазар.

Сегашната икономическа криза подчерта факта, че еврото е заложило важна роля в тесните икономически връзки, установени между членовете на еврозоната, а държавите, които се надяват да приемат еврото, се оказаха в

изключително уязвима позиция поради проточената подготовка. Мнозина считат, включително и аз, че във възникналата критична валутна ситуация ключът към решението е да се ускори въвеждането на еврото за тези държави-членки. Затова обаче трябва да бъдат формулирани условия на икономическата политика — дори и с формулираните преди условия пак ще са необходими години за въвеждане на еврото.

Според мен следва не само да проверим дали критериите за конвергенция са останали непроменени, но и дали ЕС работи с регламента, който определя времето, което трябва да бъде прекарано в Механизма на обменните курсове II (ERM II) по-гъвкаво, отколкото сега. Също така считам, че е много важно да се проучи как може да бъде ускорен процесът на присъединяване към еврозоната, като същевременно бъдат изпълнени условията, които могат да бъдат изпълнени. Това може да стабилизира положението в засегнатите държави, да не говорим за предпазване на целия вътрешен пазар на ЕС. В противен случай евентуалната международна неплатежоспособност на държавите извън еврозоната може — при един възможно най-лош сценарий — да повлече надолу и еврозоната със себе си.

Liisa Jaakonsaari (S&D), *в писмена форма*. – (FI) Г-н председател, пазарната икономика е добър роб, но лош господар. Напоследък обаче ролята някак си се объркаха. Обичайно е на международни конференции да се говори по несъществени теми, но сега са ни необходими действия и то бързо. Сега светът има историческа възможност на срещата на върха на Г-20 в Питсбърг да постигне отново съгласие по правилата за световната икономика. В пресата много се говори за премиите на банкерите, но те са само върха на айсберга. Световната икономика се нуждае от пълно обновяване и ключовата дума е прозрачност. Трябва да се опитаме и да приключим с рисковата икономика, и да преминем напред към реалната икономика. Само обвързващи международни правила могат да гарантират, че няма да има повторение на хазартната икономика, на която станяхме свидетели през последните години. В бъдеще не следва данъкоплатецът да бъде принуждаван да плаща за вредите. Винаги има риск с механизми като данъците върху богатството, че някой в световната икономика ще се окаже паразит. Считам обаче, че следва поне да проучим доколко приложими са те.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *в писмена форма*. – (PL) Срещата на върха на Г-20 в Питсбърг ще се проведе фактически по време на първата годишнина от краха на банката Lehman Brothers. Това е фонът, на който следва да работят световните лидери. Въздействието на кризата се усети от обитателите на почти всяка част от земното кълбо. Главната цел на срещата на върха на Г-20 следва да бъде да се сведе до минимум рискът да се повтори кризата, причинена от дерегулацията на финансовите пазари. Лидерите на Г-20 са изправени пред задачата да създадат регулация, която ще предотврати по-нататъшното възникване на спекулативни банки и, да го кажем направо, изиграването на милиони клиенти на финансови институции в цял свят.

През последните няколко месеца получаваме все по-лоши новини за управители, които довеждат фирмите си до ръба на провала, използвайки публични помощи. През последните няколко години в Европа станяхме свидетели на безпрецедентни различия в доходите, невиджани преди в европейския социален модел. Една от задачите на групата Г-20 следва да бъде да изравни доходите в Европа и в световен мащаб. Във финансовия сектор е необходимо да има правила, които да правят премиите зависими не от краткосрочни печалби, а от дългосрочна възвращаемост на инвестициите.

Лидерите на няколко европейски държави, както и на Европейския съюз, като цяло ще присъстват в Питсбърг. Ето защо Европа следва да говори с един глас на срещата на върха. Призовавам представителя на Европейския съюз да не забравя, че интересите на Общността включват интересите на държавите-членки, които няма да имат национални представители на срещата на върха.

Sirpa Pietikäinen (PPE), *в писмена форма*. – (FI) В понеделник тази седмица беше съмнителна чест да се работи по нещо, което е един вид годишнина: точно преди една година инвестиционната банка Lehman Brothers рухна. Счита се, че провалът всъщност е ускорил настоящата дълбока световна рецесия и финансовата криза.

В един момент, толкова близък до годишнината и приближавашата среща на Г-20 в Питсбърг, си струва да спрем и да се замислим за това, какво беше научено и какво още може да се научи от кризата. Виждам, че от кризата ще излезе нещо от решаващо значение — това е възможност да ремонтираме основно международната финансова структура. Вече са направени стъпки в тази насока. Срещата на Г-20 миналата пролет послужи като добра основа за действие и насоки за глобален консенсус относно необходимите мерки. Съединените американски щати съвсем наскоро обявиха огромен финансов законодателен пакет. Очаква се Европейската комисия да направи предложение следващата седмица за изграждане на европейска финансова структура и нейния надзор. Ключовата фраза тук е „световен подход“.

Трябва да установим международно обвързващи правила за реформата на Международния валутен фонд, регламенти за платежоспособността и нови правила за плащането на опции. Законодателството трябва да се

разпростре до всички финансови продукти и е необходимо да бъде гъвкаво, за да може по всяко време да реагира на сектор, който се променя и пуска на пазара нови продукти.

В ситуация на криза, която съсипе основното осигуряване, препитанието и благосъстоянието на хората, конструктивно е също да се мисли за нови начини за измерване на богатството. Окончателните заключения, публикувани от комисията, която президентът Саркози назначи неотдавна, препоръчват преминаване от измерване на просперитета въз основа на БВП към нови методи, които вземат предвид по-специално способността на дадено общество в икономически аспект да предпази благополучието на своите граждани и екологичната устойчивост.

Catherine Stihler (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Съгласна съм с онези, които се изказаха за необходимостта от световен координиран подход. Това е от съществено значение, ако искаме да променим властовите конструкции на световната финансова система. Обаче нито Комисията, нито Съветът коментираха концепцията за „living wills“ (индивидуални планове за действие при извънредни ситуации и за тяхното преодоляване) за банковия сектор. Тази седмица се отбелязва годишнина от краха на Lehman Brothers. Според разчетите ще са необходими десет години за приключване на делата на инвестиционната банка. Това контрастира с дружеството Dunfermline Building Society, което имаше „life will“, позволяващо ясно идентифициране на активите му. Прозрачността е от съществено значение, ако искаме да върнем доверието на потребителите в банковия сектор.

5. СУИФТ (разискване)

Председател. – Следващата точка е изявлението на Съвета относно СУИФТ.

Беатрис Аск, *действащ председател на Съвета*. – (SV) Г-н председател, главният въпрос за борбата, която се води с тероризма, е как се финансира тази дейност. Ако се спре финансирането на тероризма и се проследят улики, оставени от свързани с него трансакции, могат както да се предотвратят терористични престъпления, така и да се окаже значителна подкрепа при разследването им. За тази цел ни е необходимо сътрудничество на международно равнище. Ето защо следва да приемем предизвикателството, посочено в Конвенцията на ООН за борба срещу финансирането на тероризма от 1999 г. и конвенциите на Европейския съвет в тази област.

Членовете на ЕП, които участваха в закритото заседание на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи на 3 септември 2009 г., чува как Програмата за проследяване на финансирането на тероризма (TFTR) е спомогнала за повишаването на сигурността както за гражданите на ЕС, така и за гражданите на други държави. През последните години получената чрез TFTR информация допринесе за разкриването и разследването на терористични престъпления, както и за предотвратяването на терористични атаки на територията на Европа.

Председателството получи пълномощия да води преговори след единодушно решение на Съвета, взето на 27 юли 2009 г., по предложение на Комисията. Вариантът преговорите със САЩ да се водят съгласно Договора от Лисабон беше по-добър. Тогава Европейският парламент щеше да бъде пълноправен участник, но знаете, че това вече е невъзможно. Тъй като СУИФТ ще премести базата си данни от САЩ в Европа в края на годината, от съществено значение е ЕС да сключи възможно най-скоро краткосрочно споразумение със САЩ, за да се изключи рискът от прекъсване на обмена на информация. Това е в интерес на всички.

Искам да наблегна на факта, че това ще бъде временно споразумение, докато не бъде сключено постоянно такова. Временното споразумение ще бъде в сила не повече от дванадесет месеца, като Комисията вече съобщи, че възнамерява да внесе предложение за постоянно споразумение веднага след като новият Договор влезе в сила. Ако TFTR трябва да се използва от ЕС и от държавите-членки, САЩ трябва да продължи да предоставя на съответните упълномощени органи в ЕС информация, получена чрез TFTR, по същия начин, както и преди. Всъщност точно това ще се случи.

Освен това временното споразумение ще предостави конкретна възможност за органите за борба с престъпността на ЕС да искат информация от базите данни на TFTR при разследването на терористични престъпления. Председателството е убедено, че информацията от TFTR ще бъде от полза. Същевременно сме наясно, че временното споразумение трябва да включва необходимите механизми за гарантиране на защитата на правото на личен живот на хората, принципите на правовата държава и защитата на данните. Ето защо в проектоспоразумението има клауза, в която се предвижда да има отделен орган на ЕС, който да получава, обработва и одобрява всяко едно искане на САЩ за получаване на информация от СУИФТ.

Също толкова важно е временното споразумение да предвижда подробни клаузи за защитата на данните от получаваната от САЩ информация от СУИФТ чрез европейския орган. В този аспект споразумението ще отиде по-далеч от предвиденото по-рано в едностранно поетия ангажимент на САЩ към ЕС, а именно в декларираните намерения на САЩ в TFTR през 2007 г., публикувани в Официалния вестник на Европейския съюз.

Позволете ми да спомена още някои клаузи, които искаме да бъдат включени в споразумението. Данните трябва да се съхраняват по сигурен начин, всеки един достъп следва да бъде записван, всяко едно търсене в базата данни на TFTR да бъде ограничено и да обхваща само лица или информация, за които има основателни подозрения или ясна връзка с терористично престъпление. Периодът на съхранение за прегледаната информация е ограничен и информацията се изтрива от базата данни най-много след пет години или по възможност по-рано.

Ясно можем да заявим, че TFTR ще може да се използва само при разследвания на терористични престъпления, включително финансирането на тероризма. Нито САЩ, нито ЕС ще могат да използват системата за разследване на други видове престъпност или за други цели. Разбира се, важно е информацията, която предава ЕС на САЩ в рамките на TFTR, да бъде целесъобразна. Освен правилата за вече споменатия европейски орган, споразумението следва да включва и клауза за задължително оценяване на системата от независим оценяващ орган. Доколкото е засегнат ЕС в този орган ще участват представители от председателството, Комисията и двама души от националните органи за защита на данните от държавите-членки. Задачата на оценяващия орган ще бъде да проверява съответствието със споразумението, правилното прилагане на разпоредбите за защита на данните, както и целесъобразността на предаването на данни.

Отговорността ни да гарантираме, че органите за борба с престъпността могат ефективно да се преборят с тероризма, е обща. Обща е и отговорността да гарантираме, че при тази борба се съблюдава правната сигурност и основните права. Председателството е убедено, че обменът на информация със САЩ в рамките на TFTR повишава защитата срещу тероризма, както и че можем да постигнем временно споразумение и евентуално дългосрочно такова, което не само да отговори на стриктните ни изисквания за защита на данните, но и да е в съответствие с основните права.

Жак Баро, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-н председател, уважаеми колеги, първо искам най-искрено да благодаря на г-жа Аск за прегледа, който направи, на развитието на темата относно СУИФТ и текущите преговори със САЩ за продължаването на Програмата за проследяване на финансирането на тероризма (TFTR).

Самият аз имах възможност на заседанието на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи на 22 юли да обясня как работи тази програма и защо ни е необходимо временно решение, за да не се стигне до прекъсване. Общото заседание на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи и на комисията по икономически и парични въпроси от 3 септември се проведе под шведското председателство в присъствието на генералния директор на Генерална дирекция „Правосъдие, свобода и сигурност“ г-н Faull и г-н Bruguière. Считам, че на това заседание бяха изяснени останали все още открити въпроси.

Искам накратко да подчертая някои аспекти. Добавената стойност от оценката на Министерството на финансите на САЩ на данните в рамките на TFTR е потвърдена от доклада на г-н Bruguière, който беше разгледан на общото заседание на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи и комисията по икономически и парични въпроси в началото на септември. Както ни припомни председателството, анализът на данните даде възможност на органите на САЩ да предотвратят атаки и да спомогнат за разследването на терористични такива, както в САЩ, така и в Европа.

Освен това докладът на съдия Bruguière потвърди, че органите на САЩ са изпълнили поетите през 2007 година ангажименти относно защитата на данни, а именно — както г-жа Аск обясни добре току-що — да ограничат периода на съхраняване на данните и достъпа до тях, така че да се използват, само когато има подозрения за терористично финансиране. Накратко, г-н Bruguière събщи, че ангажиментите са били изпълнени.

Въпреки това е ясно, че договорената през 2007 г. съдебна рамка ще спре да се прилага, след като данните няма да се намират вече в САЩ, след като се изпълни промяната в структурата на СУИФТ, планирана за края на годината. Нужно е сключване на временно споразумение между Европейския съюз и САЩ, така че органите на САЩ да могат да продължат да анализират данните от транзакциите между европейски държави на територията на Нидерландия.

Абсолютно задължително е в споразумението да се включат гаранции за съблюдаването на основните права на гражданите ни, и по-конкретно по отношение на защитата на личните данни. Разбира се, че трябва да окажем пълна подкрепа на председателството в усилията му към тази цел.

Освен това искам да кажа на присъстващите в залата, г-н председател, че както действащият председател на Съвета току-що спомена, говорим за временно споразумение, срокът на валидност на което няма да надвишава 12 месеца. Това означава, че то ще може да бъде предоговорено веднага след влизането в сила на Договора от Лисабон с пълното участие на Европейския парламент. Напълно ви уверявам, че Комисията ще продължи, разбира се, да държи Парламента непрекъснато в течение по развитието на този въпрос.

Искам да добавя, че се радваме, че можем да подготвим въпросното споразумение, което ще бъде постоянно, дългосрочно споразумение, като ще изисква също така взаимни отношения с партньорите ни от САЩ. Борбата с тероризма засяга и нас и няма причина, поради която да нямаме пълноценни и цялостни взаимни отношения. Ето защо считам, че участието на Парламента в преговорите за бъдещото дългосрочно споразумение ще бъде полезно.

Най-искрено вярвам в това. Още веднъж искам да благодаря на шведското председателство и на г-жа Аск за цялостния преглед, с който се повдигна днес въпросът за временното споразумение.

Ernst Strasser, *от името на групата PPE.* – (DE) Г-н председател, г-жо Аск, г-н член на Комисията, госпожи и господа, САЩ е важен партньор в борбата с тероризма. Обаче на въпроса именно за чувствителните данни искаме европейските регламенти относно сигурността на данните, относно гражданските права и относно индивидуалните права на нашите граждани по отношение на самата информация да се разработват в сътрудничество с американците. Ето защо, ние, от Европейската народна партия (Християндемократи), призоваваме да се установят основни критерии за сключването на подобни договори.

На първо място, трябва да се осигури баланс между гражданската сигурност и гражданските права. На второ място, нужна е правна сигурност за засегнатите дружества и за гражданите ни. На трето място, приветстваме ролята на законодател на Европейския парламент, което означава, че приветстваме намерението за сключване на временно споразумение. Пожелаваме на Вас, г-жо Аск, и на Комисията, успех през следващите седмици.

На четвърто място, считаме, че по отношение на движението на данните на европейска територия приложимо следва да бъде европейското законодателство – и във временното споразумение, и в окончателното такова. На пето място, искаме подобен на TFTP инструмент да бъде въведен и на ниво ЕС и, на шесто място, считаме, че това е предпоставката за взаимните отношения.

Такива са нашите възгледи и сме уверени, че ще бъдат приети с широк консенсус в пленарната зала. След сключването на временното споразумение ще трябва бързо да преговаряме и да сключим окончателното споразумение.

Claude Moraes, *от името на групата S&D.* – (EN) Г-н председател, темата за СУИФТ определено се превърна в опитно поле за намирането на баланс между сътрудничеството ни със САЩ, борбата с тероризма и защитата на основните права.

Когато в резолюциите ни от 2006 г. и 2007 г. Парламентът поиска огледалния сайт на СУИФТ да бъде преместен от САЩ на територията на Европа, причината за това очевидно беше, че смятахме защитата, предлагана от рамката на САЩ за гражданите на ЕС, за несъответстваща на стандартите на ЕС и трябваше да се подобри. Ето защо развитието е положително и групата ни приветства факта, че двата нови сървъра на СУИФТ ще бъдат преместени вече в Европа, както и че ще бъде съставена нова правна рамка, така че TFTP на САЩ да може да продължи да използва и да обработва данните в сътрудничество с нашите правоприлагащи органи.

Моята група също така счита, че приетата от Съвета препоръка е опит да се отговори на някои от тревогите на Парламента и на Европейския надзорен орган по защита на данните. На някои съществени въпроси обаче все още няма отговор. Ако правните стандарти на САЩ продължат да бъдат прилагани на територията на ЕС по отношение на обработването на данни на ЕС, как ще гарантираме, че се спазват стандартите на ЕС относно процесуалните права и защитата на личните данни? Пред кой съдия един гражданин или едно предприятие на ЕС ще може да се яви в случай на наказателно преследване?

Разбира се, че един от най-важните въпроси е срокът на споразумението и временния му характер, както вече подчертаха Съветът и Комисията. Изборът на правно основание от третия стълб, заедно с временния характер на споразумението, изключва напълно Парламента, а следователно и гражданите на ЕС, от законодателния процес. Групата на социалистите и на демократите е наясно, че временното споразумение следва да се прилага

само 12 месеца и че следва да се договори ново споразумение заедно с Парламента в качеството му на съзаконотател, за да можем да намерим в тази зала така деликатния баланс между защитата на основните права на европейските граждани в критично важната борба с тероризма.

Sophia in 't Veld, *от името на групата ALDE*. – (NL) Г-н председател, след всички тези мили думи аз ще обърна другата страна. Няма да говоря по съдържанието, тъй като считам, че от само себе си се вижда, че договорените клаузи съответстват на европейските стандарти за правна защита и защита на личните данни. Сега обаче искам да получа някои отговори за процеса, тъй като за пореден път Съветът взима решения, които засягат гражданите, при закрити врати. Правителствата на Европа и САЩ искат да знаят всичко за личния ни живот, а ние, като граждани, не можем да узнаем какво прави Съветът. Според мен тази работа е малко като от краката за главата. На практика борбата с терора се е превърнала в подобие на влака беглец при това абсолютно неуважение, което засвидетелства Съветът към европейските граждани и към парламентарната демокрация. Всеки път независимо дали става въпрос за СУИФТ, за досиетата на пътниците (PNR), за запазването на данни или за каквото и да е ни се казва, че „това е необходимо за борбата с терора“. Осмелявам се да попитам, г-жо министър, а кога веднъж завинаги ще научим някои факти, кога ще направим оценка? Наистина искам да чуя отговора на някои въпроси във връзка със СУИФТ, тъй като не е получен такъв на 3 септември. Защо? Още през 2007 г. стана ясно, че структурата на СУИФТ трябва да се реформира. Защо Съветът измисли този план в последния момент през лятото, точно преди Парламентът да започне работата си? Защо не се консултираше с националните парламенти за правомощията? Защо? Това не е ли случай на прикрита политика, г-жо министър, тъй като наистина става въпрос за това, че европейските правителства се опитват да получат достъп до данните ни чрез правителството на САЩ? Станете и отговорете.

В крайна сметка нека бъдем по-прозрачни в действията си. Документите, и по-специално правните съвети, дадени от правната служба на Съвета, трябва да станат публично достояние на гражданите на Европа, а не само на събраните в една малка зала членове на ЕП — тъй като вече знаем какво съдържат въпросните документи, след като ги намерихме до фотокопирната машина. Това би било прозрачност.

Jan Philipp Albrecht, *от името на групата на Verts/ALE*. – (DE) Г-н председател, председателството и Комисията непрекъснато говорят за засилване на гражданските права и за Европа на гражданите. В действителност основните права се подриват, а присъщото обществено разискване, което се води за тях, е безуспешно. Какво ли не се прави, за да се изключат парламентите и да се задържа информация. Подобен непрозрачен подход е недопустим за демократична Европа.

Не е достатъчно просто да започнем темата — един отговорен парламент трябва да спре подобно нежелано развитие. Председателството трябва да прекъсне преговорите, докато не гарантира правата на гражданите и на парламентите. Хитруването, което прилагате, по отношение на банковите данни, без да има задължителен механизъм за защита, ще застраши правата за защита на данни на гражданите на Европа и ще доведе до превантивно общо подозрение към всички граждани.

Ние от групата на Зелените нямаме нищо общо с това. Не само временно, но и със сигурност това няма да се случи, ако имаме съвръщи тук в Европа, а не само в САЩ, тъй като изпращането на информация към САЩ ще продължи въпреки всичко и правната защита няма да бъде гарантирана.

Marie-Christine Vergiat, *от името на групата GUE/NGL*. – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, за мен е чест да говоря за първи път в Парламента от името на милионите европейци, които искат една различна Европа.

Темата СУИФТ е показателна за сериозните грешки в областта на сигурността, допуснати „в името на“ тероризма, които абсолютно погазват основните права на съгражданите ни. В този смисъл САЩ заграбват банкови данни, без дори да имат правно основание и без да са получили най-малка информация от органите в Европа. Скандалът накара европейските органи да се стреснат и да си вземат бележка. Подписано е споразумение с правителството на САЩ. Изпълнена е оценка на споразумението от експерт. Кой е този експерт обаче? Френският съдия, обявил се срещу терора, Bruguière, грешките на който в областта на основните права са добре известни във Франция. Ето защо сме скептично настроени към качеството на неговия доклад.

Извън принципното положение предложението за резолюция, което беше представено пред нас, съдържа многобройни предупреждения, с които сме съгласни, но които не са достатъчни. Предлагаме изменения, които да засилят исканията, каквито Европейският парламент е длъжен да внася. Трябва да отидем още по-далеч и да поискаме суспендиране на споразумението, ако прогласените принципи са нарушени. Искаме да разберем защо на европейските органи им отне толкова време да информират Парламента и защо толкова много се бърза да се сключи новото споразумение.

Разчитаме на шведското председателство. Непрекъснато ще следим дали се спазват правата на човека. Да, съгражданите ни имат право на сигурност, но правото трябва да се упражнява така, че да не сме принудени да живеем в едно голямо братско общество, където всеки знае всичко за нас.

Беатрис Аск, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-н председател, благодаря за изразените гледни точки, които са наистина съществени. Ще се опитам да отговоря на някои въпроси през малкото останало време.

Първият поставен въпрос, разбира се, е как можем да гарантираме, че САЩ ще спазва споразумението. Искам да кажа на първо място, че разполагаме с доклада Bruguière, който съдържа добро описание на условията, които са били договорени към днешна дата. Второ, в проектоспоразумението се говори за орган за оценяване, който описах пред вас, както и на председателството, на Комисията и на представителите на националните органи за защита на данните, целта на участието на които е да се провери дали се работи както трябва. Очевидно много е важно информацията да бъде надеждна. Също така е важно всички да разберат, че когато има трансфер на информация в рамките на програмата с данни, това не означава, че всеки и по всяко време може да отиде и да провери каквото си иска. Трябва да има заподозряно терористично престъпление или финансиране на такова, за да бъде даден достъп до съответната информация. Естествено, че това ограничава начина на използване на информацията.

По отношение на критиката, че това стана едва през лятото, искам да подчертая, че председателството постави горе-долу същите въпроси като тези, които задават членовете на Европейския парламент. Възложено ни беше, редом с други теми, да подготвим тази тема във всичките ѝ аспекти и да направим анализ, освен на всичко останало, на доклада, в който се дават отговори на някои въпроси. Истината е, че не ние решихме СУИФТ да бъде преместен в Европа; други взеха тези решения. Все пак САЩ има силно желание да използва този инструмент в борбата с тероризма, а и ние смятаме, че получена в замяна еквивалентна информация ще ни бъде от полза. За тази цел ни трябва споразумение. Тъй като Договорът от Лисабон все още не е влязъл в сила, решихме, че е необходимо да намерим временно решение. Преговори водим именно по такова решение, за което ни упълномощи Съветът. Това се и опитам да опиша.

Тук не става въпрос за това председателството безпричинно да иска да крие или да не допуска каквито и да е разисквания. На първо място, това е обществено разискване, и, на второ, доволна съм, че можем да говорим за хода на обсъжданията. Все пак по време на преговорите не е възможно да се осигури постоянен достъп до документите, тъй като на практика преговорите са такива, че нещата не спират да се променят. Както и да е — тук се опитам да опиша откъде сме тръгнали, както и конкретните дадени ни от Съвета пълномощия. В този смисъл твърдо сме решени да съчетаем високото ниво на ефективност с практическото използване на строгите изисквания и правната сигурност и съблюдаването на гражданските свободи и на правата на човека. Дълбоко убедена съм в успеха на начинанието ни. Ако пък, противно на очакванията, се провалим, то тогава няма да има въобще споразумение.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н WIELAND

Заместник-председател

Жак Баро, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-н председател, искам само да потвърдя отбелязаното от министъра, който, между другото, направи твърде ясно заключение: ако действително няхаме необходимото уверение за защита на данните за трайното споразумение, по което председателството ще трябва да преговаря и което Комисията ще подкрепи, не би имало никакво споразумение.

Предвид случая считам, че трябва да сме готови да съгласуваме нещата и така да проведем кампания срещу тероризма, разбира се, отнасяйки се с необходимото уважение към високите ценности и принципи. Това от своя страна предполага, че ние, европейците, отдаваме голямо значение на защитата на личния живот, както и на предотвратяването на всеки опит за промишлен шпионаж.

Само ще кажа, че колкото се отнася до мен, откакто поех задълженията си очевидно съм обърнал внимание на факта, че Съветът поиска от съдия Bruguière да осъществи въпросната мисия в САЩ в търсене на доказателства. Докладът Bruguière от декември 2008 г. ми бе предаден през януари 2009 г., като бе представен на Европейския парламент и на Съвета по правосъдие и вътрешни работи (ПВР) през февруари 2009 г. В този момент Комисията прецени, че държи в ръцете си съставните елементи, за да може да осигури продължаването на Програмата за проследяване на финансирането на тероризма (TFTR) в очакване на подходящ момент, когато, разполагайки с подписания Договор от Лисабон, както и с Парламента като законодател, можем наистина да преговаряме за дългосрочно споразумение с всички гаранции, които спомена министърът, както и с всички искания за взаимодействие, на които се наблегна, особено от страна на г-н Strasser.

Считам, че по този въпрос Съветът току-що много ясно се произнесе. Комисията споделя това мнение, този решителен и ясен ангажимент на Съвета да се убеди, че Европейският парламент вече наистина е съзаконодател, когато е настъпило времето за дълготрайно споразумение.

Sophia in 't Veld (ALDE). – (EN) Г-н председател, искам да повдигна за разглеждане един въпрос. Забелязвам, че за пореден път не получаваме отговор от Съвета относно въпросите, поставени от нас. Попитах защо Съветът изчака цели две години до последния момент, за да вземе решение по тази тема. Също така, искам да разбера – приемаме отговор и в писмен вид – защо националните парламенти са напълно изключени от цялата процедура. На последно място, прочетох отговора ви, който бе твърде неясен и от него следва, че като че ли няма да публикувате правното становище на правната служба на Съвета.

Председател. – Разискването приключи.

(Гласуване: 17 септември 2009 г.)

6. Стратегия на ЕС за региона на Балтийско море (разискване)

Председател. – Следващата точка са изявленията на Съвета и Комисията относно стратегията на ЕС за региона на Балтийско море.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-н председател, доволна съм, че имам възможността да представя един от главните приоритети на шведското председателство – развитието на стратегията за региона на Балтийско море. Предложението бе вдъхновено до голяма степен от инициативата на Европейския парламент през 2005 г. във водената от Christopher Beazley смесена работна група. Швеция възнамерява да използва председателството си с оглед начертаване на цялостна, съгласувана стратегия за региона, основана на предложения на Комисията.

Едно от главните събития е предстоящата среща на високо равнище, която ще се проведе в Стокхолм утре и втръгиден. Разбира се, за Швеция и останалите държави, съседни на Балтийския регион, стратегията е от огромно значение. Нещо повече, уверени сме, че тя може да послужи като модел за останалите региони и други регионални стратегии, а това ще бъде от полза за целия Европейски съюз. Работейки през граница между различните сектори в даден регион, с общи усилия можем да се справим по-ефективно с обичайните предизвикателства като замърсяването и унищожаването на околната среда. Можем да създадем нови възможности за извършването на икономическа дейност, нови работни места, както и да подобрим транспортните връзки.

Следователно важно е регионалните стратегии да бъдат част от по-широка европейска политика. Предложената стратегия за региона на Балтийско море е следствие от искане, внесено от Съвета до Комисията през декември 2007 г. Инициативата беше подкрепена от Европейския парламент в резолюция от 12 декември 2007 г. Има надежда, че стратегията ще бъде подкрепена и на срещата на Европейския съвет в края на октомври.

Целта на стратегията е да се подобри състоянието на околната среда в региона на Балтийско море, както и да се повиши равнището на интеграция и конкурентоспособност. Стратегията се отнася до четири конкретни предизвикателства: осигуряване на устойчива околната среда, повишаване на благосъстоянието, подобряване на достъпността и привлекателността и гарантиране на сигурността в региона. Един от главните приоритети, разбира се, е ангажирането с проблемите на околната среда. Съществуват сериозни заплахи за Балтийско море, което на свой ред означава, че има и риск за икономическото му развитие. Това е много чувствителна морска система, която е изложена на динамични влияния върху околната среда.

Необходими са бързи и решителни мерки. Прекомерното размножаване и цъфтеж на водорасли поради силното намаляване на хранителните вещества е една от заплахите за екологичното равновесие в Балтийско море. В същото време Балтийско море е обект на замърсяване от източници, разположени на сушата, под влияние на опасни вещества, както и на измененията на климата. Вследствие на тези интензивни и сериозни екологични заплахи регионът на Балтийско море очевидно представлява приоритет в областта на околната среда, като се надяваме през декември да се приемат конкретни решения.

Сериозното здравно състояние в региона на Балтийско море обаче не е единственият проблем, пред който е изправена областта. Икономическата криза изведе на преден план въпроса за заетостта и растежа. Повечето държави в региона на Балтийско море са малки и зависят от износа. Това означава, че трябва да повишим равнището на интеграция с оглед на увеличаването на конкурентоспособността в целия регион. Целите ни в това отношение са ясни. Искаме вътрешният пазар да работи по-добре в нашия регион, отколкото другаде.

Освен това искаме новата Лисабонска стратегия за растеж и работни места да бъде приложена ефективно в тази част на Европа.

Трябва да посрещнем кризата като повишим сътрудничеството и отговорността в нашия най-близък регион. Световната конкуренция изисква налагането на трансгранично сътрудничество между държавите и предприятията в областта на изследванията и чрез иновации.

Целта на стратегията за региона на Балтийско море не е създаването на нови институции. По-скоро се стремим към използването на вече съществуващите инструменти и политически области, така че те съвместно да извличат полза от областта по по-разумен и стратегически съгласуван начин. Стратегията не включва въвеждането на нови източници в региона, а се основава на съществуващите европейски програми и структури, разчитайки на по-доброто сътрудничество между тях.

Разбира се, нашето намерение не може да бъде постигнато веднага, но целите ни са амбициозни. Заслужаваме по-чисто Балтийско море в центъра на регион, който предлага възможности за устойчиво трансгранично икономическо развитие, подкрепено от целия Европейски съюз. Успеем ли да постигнем това, ще бъда убедена, че работим за интересите на региона на Балтийско море, и се надявам, че същевременно ще създадем модел, който може да бъде възприет и приложен ефективно в други региони. Искам да изразя своята благодарност за позитивното сътрудничество от страна на Комисията по този въпрос и не на последно място на Европейския парламент, който, все пак, е институцията, която първоначално поде инициативата и е движещата сила по отношение на сътрудничеството в целия регион на Балтийско море.

Павел Самецки, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, започвам с благодарност към Парламента за това, че включи в дневния ред на пленарното заседание новата стратегия за региона на Балтийско море.

Това предполага значителна прозрачност на стратегията, което заслужава приветствие. Разбира се, интересът на Парламента относно стратегията не е изненада за мен. Пионерската работа, водена от Парламента чрез Балтийската междупарламентарна група в частност, беше несъмнено един от двигателите за цялостния макро-регионален подход по стратегията.

Стратегията за Балтийско море изисква напълно нов подход от страна на Европейската комисия, тъй като за пръв път изготвяме цялостна стратегия за няколко държави-членки, които са изправени пред едни и същи изпитания и които могат да извлекат полза от едни и същи възможности. Няма да крия факта, че подготвителната работа сама по себе си породила нови изпитания, но те са успешно преодоляни.

Четирите стълба на стратегията осигуряват обща рамка за подобряване на цялостната ситуация в региона на Балтийско море. Като обхваща проблемите от екологичен, икономически и енергиен характер, както и въпросите, свързани с транспорта, безопасността и сигурността, стратегията предлага цялостен подход, който покрива няколко политически области и същевременно осигурява тясно взаимодействие между засегнатите сфери.

След приемането на стратегията от страна на Комисията през юни шведското председателство проведе положителни и конструктивни обсъждания в Съвета, чиито решения се очакват през октомври. Такова бързо развитие е от значение, ако успеем да запазим същия устрем предвид това, че навлизаме в етап на прилагане на стратегията.

Искам да подчертая, тъй като трябва да стане ясно, че цялата ни подготвителна работа по рамката на стратегията, която описах преди малко, ще се провали, освен ако не започнем да показваме истински, ясни и точни резултати. Оттук следва важността на стратегическия план за действие, който също е начертан по време на подготвителната дейност.

Прилагането на план за действие ще изисква истинско сътрудничество, отговорност и инициативност от страна на държавите-членки и заинтересованите страни в региона с оглед предоставянето на близо 80 проекта, включени в този етап. По отношение на финансите, въпреки че няма допълнително финансиране от бюджета на ЕС, в стратегията е заложено по-добро съгласуване при използването на наличните средства и по-творчески подход към други източници на финансова помощ като Европейската инвестиционна банка или Северната инвестиционна банка.

Искам да кажа няколко думи относно планираната система за управление, предложена за оперативното прилагане на стратегията. Това е област, в която възникнаха редица обсъждания сред държавите-членки, но цялостният подход е политическите насоки да бъдат поети от Съвета. Надзорът върху съгласуването и отчетната дейност се ръководи от Комисията, а прилагането се извършва от държавите-членки или организациите в региона на Балтийско море.

Комисията предлага освен това да играе ролята на съдействащ орган при възникване на трудности. Ще подчертая, все пак, че Комисията няма възможност, нито желание да ръководи осъществяването на плана за действие.

Отговорността трябва да бъде поета от съответните държави-членки и заинтересовани страни, които са преки участници. Това е единственият начин да се гарантира, че стратегията зависи от държавите-членки и различните заинтересовани страни.

И така, какво следва? Щом разполагаме със заключенията на Съвета и на Европейския съвет ще навлезем в етапа на прилагане на стратегията. Тогава очакваме провеждането на редица координационни срещи, които да дадат начален тласък на различните приоритетни области и индивидуални проекти, заложили в плана за действие.

Първата официална оценка за постигнатия напредък ще бъде представена под полското председателство във втората половина на 2011 г. Преди това обаче първият годишен форум на стратегията за Балтийско море ще се състои през следващата година. Това ще даде възможност на всички заинтересовани страни да преценят стратегията след първите месеци на нейното прилагане и да направят съответните заключения на този етап.

Искам да завърша с това, че с нетърпение очаквам да продължа тясното сътрудничество с Парламента по всички аспекти на стратегията. Комисията силно се надява Парламентът да бъде активен участник в събития като годишния форум. Вашата подкрепа е решаваща за поддържането на значителна прозрачност, за да може да има постоянна подкрепа на стратегията на високо политическо равнище и да се поддържа натиск върху държавите-членки и регионалните участници с оглед постигане на резултати.

Tunne Kelam, *от името на групата PPE.* – (EN) Г-н председател, групата PPE поздравява шведското председателство за ръководната роля при започване на прилагането на стратегията за Балтийско море. Стратегията отразява коренната промяна, настъпила в региона преди пет години. През 2004 г. Балтийско море се превърна във вътрешно море за Европейския съюз. Поради това Съюзът се нуждае от цялостен подход с оглед на това да се реагира съгласувано както на възможностите, така и на предизвикателствата, които поставя новата обстановка.

Освен това стратегията е пример за отлично сътрудничество между главните институции на ЕС. Както може би знаете – и както беше казано – въпросната стратегия беше започната от Парламента преди три години, по-точно от групата „Балтийска Европа“ под отличното ръководство на Christopher Beazley. Искам също така да изразя моята специална благодарност към председателя на Комисията г-н Барозу. Проявеното от негова страна разбиране и подкрепа от 2007 г. досега бяха от изключителна важност при изготвянето на практическия вариант на стратегията и това беше отразено в съобщението на Комисията през месец юни.

Искам да повдигна три въпроса. Първо, целта на авторите на стратегията беше да превърнат региона на Балтийско море в един от най-конкурентоспособните и бързо развиващи се региони в Европейския съюз. При условие че приложим стратегията в пълна степен, регионът може да се превърне в успех за така наречената Лисабонска програма.

Второ, именно сега повече от всякога регионът се нуждае от по-добър достъп и сигурност на енергийните източници. Европейският съюз и държавите-членки трябва да дадат своето съгласие по отношение на осигуряването на алтернативни източници за енергийни доставки. Преди всичко става дума за създаването на единна енергийна система около Балтийско море.

Накрая, въпросът за двустранния и главно политически проект „Северен поток“ следва да бъде уреден чрез отчитане на правомерните интереси на всички държави в региона на Балтийско море и, разбира се, не преди присъединяването на руското правителство към Конвенцията от Еспоо.

Constanze Angela Krehl, *от името на групата S&D.* – (DE) Г-н председател, г-жо Малмстрьом, госпожи и господа, доволна съм, че шведското председателство постави сътрудничеството в региона на Балтийско море на първо място в своята програма. Тук няма място за спор — необходимо е да защитим ресурсите си, както и да подпомогнем защитата на природата и измененията на климата. От друга страна, трябва да насочим вниманието си върху сътрудничеството в икономически план в региона на Балтийско море – по този въпрос също няма съмнение и можете да разчитате на пълната ни подкрепа.

Продължават обаче да възникват въпроси. Току що заявихте, че няма допълнителни средства. Според разискванията в комисията по този въпрос, в условията на настоящата политика на сближаване следва да има достъп до всички средства. Според мен, тук възниква въпросът дали това се отнася за вече финансирани,

съществуващи проекти от средствата за сближаване или за новите проекти. Ако е така, трябва да поставим въпроса кои вече одобрени проекти, свързани с политиката на сближаване, ще бъдат лишени от финансиране.

Това е от изключителна важност, защото съзнавам, че градовете, местните органи и региони ще ме попитат как следва да постъпят, за да участват в стратегията за Балтийско море и по какъв начин ще получат средствата за прилагането на такъв тип проекти? Ако не им отговорим ясно и не сме в състояние да обясним начина на осъществяване на сътрудничеството, то въодушевлението на гражданите относно сътрудничеството по проблемите на Балтийско море вероятно ще премине в разочарование. Това не е целта на общата ни работа и затова трябва да проведем усилен разговор по отношение на организирането на сътрудничеството.

С оглед на това отправям искане – и призовавам г-н члена на ЕК да вземе това предвид – не само Съветът и Комисията да участват в стратегията за Балтийско море, а е редно и Парламентът да се включи в сътрудничеството и в прилагането на стратегията, тъй като желаем и други региони да извлекат полза от това начинание например политиката за Черно море или сътрудничеството между държавите по течението на река Дунав. Това ще е от голямо значение за нас.

Anneli Jäätteenmäki, *от името на групата ALDE*. – (FI) Г-н председател, групата, която представлявам, е изключително доволна, че Комисията подготви първия документ на ЕС относно стратегията за Балтийско море. Това е също така първият подобен документ за този регион и се надяваме да послужи за ускоряването на процеса на пречистване на еутрофиралото Балтийско море. Проблемите на региона могат да бъдат разрешени най-добре по пътя на сътрудничеството между хората, държавите, организациите и стопанските субекти. Моята група е особено радостна поради факта, че Швеция подчерта важността на противопоставянето на търговията с хора и престъпността. Искам да изкажа особена благодарност на г-жа Малмстрьом, тъй като считам, че това е нейно дело. Въпросът е важен и е по-скоро странно, че през 2009 г. се налага да говорим за съществуването на търговия с хора в региона на Балтийско море. За да сложим край на това, сега се нуждаем от план за действие относно Балтийско море.

Satu Hassi, *от името на групата VERTS/ALE*. – (FI) Г-н председател, госпожи и господа, похвално е, че Комисията състави предложение за стратегия за Балтийско море и че Швеция постави това предложение в своя дневен ред. Надявам се Швеция да получи по-конкретни резултати от усилията си да защити своята морска среда предимно в областта на земеделието и морския превоз. В крайна сметка, Балтийско море е едно от най-замърсените в света, а най-сериозният екологичен проблем в региона е еутрофията. Главната отговорност за това носи земеделието: от земеделските земи на ЕС се оттичат азот и фосфор. Азотът и фосфорът отнемат кислорода от морското дъно и захранват отровни водорасли на повърхността. Въпросът за пречистването на Балтийско море е до голяма степен в ръцете на Европейския съюз. Комисията отчита това в своята стратегия, но предложенията за мерки са неясни. Практически единствената уточнена мярка е забраната за използването на фосфати в перилните препарати. Това е наложителна стъпка, но в същото време отчаяно се нуждаем от нови правила в областта на земеделието, така че да можем да произвеждаме хранителни стоки без да задушаваме Балтийско море.

Marek Gróbarczyk, *от името на групата ECR*. – (PL) Г-н председател, искам да насоча вниманието към факта, че в своите указания европейската стратегия за Балтийско море трябваше да изготви цялостна програма за развитието на тази част на Европа, *inter alia* чрез осигуряване на възможно най-естествени и кратки транспортни пътища с оглед да се уравни развитието на държавите от „стара“ и „нова“ Европа. Ето защо съм учуден от предложението на Съвета и Комисията да променят плана на централния европейски път.

Най-икономичната връзка между Адриатическо и Балтийско море е централният европейски път по течението на река Одра, чието трасе по сушата свършва при пристанище Шчечин-Швиноуйшце. Предлагам ясен меморандум за задействане на стратегията в първоначалния ѝ вариант, в който се споменава за централен европейски път, който не би заличил от европейските планове за развитие големи пристанища като Шчечин-Швиноуйшце, което вече страда от решението на Европейската комисия за ликвидиране на корабостроителната промишленост там.

Rolandas Paksas, *от името на групата EFD*. – (LT) Точно след 2 564 часа, реакторът на атомната електроцентрала „Игналина“ в Литва – последният независим енергиен източник в Литва – ще бъде затворен. Европа вече инвестира 200 милиона евро в безопасността на тази електроцентрала. За нейното извеждане от експлоатация днес европейските държави ще трябва да внесат още 800 милиона евро. От правна гледна точка, Европа може би е коректна; всяка страна трябва да спазва своите задължения. Но права ли е Европа в действителност? В правото си ли е по отношение на гражданите на Литва и други държави? Считам, че не. Парите за извеждането от експлоатация на реактора ще бъдат взети от хората в момент на икономическа криза. Логично и правилно ли е, когато Европа е в криза, когато БВП на Литва спадна с 22%, когато безработицата

достигна 15%, когато идва зима, да се закрива работеща ядрена електроцентрала, която е безопасна, повтарям безопасна. Не, това е грешка. Както е обещала, Литва ще изпълни условията на договора за присъединяване, но това ще бъде огромна жертва. След тази жертва за Литва преодоляването на икономическата криза ще бъде значително по-трудно. Безработицата в страната ще се разрасне още повече и бедността ще се увеличи.

Госпожи и господа, кажете ми, нуждае ли се днес Европа от подобна жертва? Няма ли по-добър начин да бъдат похарчени 800 милиона евро днес? Призовавайки съвестта, икономическата логика и разума на всеки от вас, ви приканвам да добавите към стратегията, която обсъждаме днес, разпоредба, че атомната електроцентрала „Игналина“ ще продължи да работи до 2012 г., тоест до края на експлоатационния ѝ период. Надявам се, че с одобряването на политическата програма на председателя J. Buzek в областта на енергетиката, (тоест диверсификация на енергийните доставки и развитие на ядрената енергетика в държавите-членки), Европейският парламент ще предприеме необходимите конкретни стъпки. Госпожи и господа, остават още 2 563 часа и 58 минути до затварянето на реактора.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, на теория проекти като тези за регионално насърчаване на трансграничното сътрудничество са разумни и трябва да бъдат приветствани. Понякога обаче стратегиите имат недостатъка да пренебрегват устойчивостта дори по време на прилагането, въпреки поставените или вече постигнати цели. Затова устойчивостта трябва да бъде включена от самото начало при планирането.

С оглед на това е важно при прилагането на цялостната стратегия за региона на Балтийско море – примерен проект на ЕС от огромно значение – регионите и организациите да изградят тясно сътрудничество, защото тези организации знаят най-добре кое е важно за тях в различните сектори като природата и социалната структура и инфраструктура; те са наясно какво е най-добре да се направи. Това е област със 100 милиона жители и бюджет за инвестиции от 50 милиарда евро. Налага се да действа доста предпазливо по този въпрос, ако искаме настоящият пилотен проект да постигне успех. Проектът е, както вече беше споменато, от голяма важност за други проекти по течението на река Дунав, както и за държавите по поречието на река Дунав в Централна и Югоизточна Европа.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Един макрорегион се нуждае от съгласувана политика за устойчиво развитие. Такова е мнението на Европейския парламент и Съвета през 2007 г., когато беше препоръчано на Европейската комисия изготвянето на стратегия за Балтийско море и план за действие. Тук искам да подчертая ролята, която изигра тогавашният член на Комисията Данута Хюбнер за изработването на стратегията. Тази политика сега се продължава от члена на Комисията Самецки, когото също поздравявам най-сърдечно.

Между другото стратегията отговаря на основните предизвикателства, назовани тук, като постигането на просперитет в регион с не голямо развитие в областта на иновациите и предприемачеството или където не се признава в достатъчна степен общото предимство на Балтийско море, без да бъде изградена устойчива околна среда или сигурност в региона, включително енергийна сигурност, без да бъдат изградени нови производствени мощности и взаимовръзки. Същото става със сигурността на гражданите и достъпа до региона благодарение на построяването на трансевропейски комуникационни връзки.

Искам да подчертая огромната роля – и това е действително значителен принос – която изиграха хората, формиращи общественото мнение, които бяха консултирани при изработването на настоящата стратегия, особено гражданските сдружения, местните и регионални власти, националните правителства и балтийските организации. Активното участие на тези организации следва да бъде от голяма полза при осъществяването на стратегиите.

Стратегията за Балтийско море представлява добър пример за това как можем да използваме политическите средства на Общността с цел осъществяването на политическа воля по отношение на една голяма макрорегионална област в Европейския съюз.

Г-н член на Комисията, искам да повдигна четири въпроса. На първо място, считам, че е от ключова важност да насочим вниманието си върху такъв тип управление на стратегията за Балтийско море, чрез който да бъдат избегнати подривни интереси както на местна почва, така и на ниво правителство и Европейски съюз. Следва също така, да се съсредоточим върху уместното финансиране на прилагането и управлението на стратегията – по този въпрос бе съгласувано изменение на бюджета. Второ, налага се пълното прилагане на единни пазарни принципи в макрорегиона предвид опита и отговорността на местно и регионално ниво. Двата последни въпроса са: институционална подкрепа за гарантиране на средствата в рамките на стратегията и поддържане на добри взаимоотношения с нашите партньори в региона, включително Русия, Норвегия и Беларус.

Diana Wallis (ALDE). – (EN) Г-н председател, считам за похвално това, че както Комисията, така и шведското председателство вдъхнаха живот на идеите и стремежите на Парламента в тази деликатна област.

Всички ние сме запознати с проблемите, свързани с естествената среда на Балтийско море и специфичните икономически трудности в региона. Но Парламентът продължава да се стреми към успех и мисля, че той иска да участва в това дело. Един от механизмите, които не споменахте, бе възможността за предоставяне на редовен доклад на Парламента, така че да можем да разискваме напредъка на нещата, както сега.

За мен ще бъде удоволствие, като заместник-председател на Парламента, да взема участие в конференцията, организирана от Вас в петък. Считаю, че все още има въпроси, свързани с финансирането, за да може Парламентът да види заслужени резултати от настоящата стратегия.

Една икономическа стратегия с макрорегионален характер може да представлява пътя, който трябва да се следва по други линии, на други места, в Европа като цяло. Да се надяваме, че настоящата стратегия ще бъде успешна.

Isabella Lövin (Verts/ALE). – (SV) Г-н председател, доволна съм, че въпросите, свързани с околната среда, са главен приоритет в новата стратегия за региона на Балтийско море. Балтийско море страда от два остри екологични проблема. Първият – прекомерното размножаване – беше вече споменат от г-жа Hassi. Вторият проблем е прекомерният риболов. Изследователите са напълно единодушни по този въпрос. Според относително скорошни изследвания липсата на хищници на върха на хранителната верига, тоест риба треска, допълнително способства за цъфтежа на водораслите. Проблемът е, че Балтийско море се нуждае от здрава екосистема. В този смисъл би било наистина добре, ако един пилотен проект – един интензивен проект – бъде установен в рамките на новата стратегия за Балтийско море, включвайки управлението на риболова в региона. Налага се също забраната за изхвърляне на риба треска, като това следва да влезе в сила незабавно. В настоящия момент огромно количество млада риба треска, току що пристигнала в Балтийско море, бива изхвърляна. Призовавам шведското председателство да поеме предизвикателството и да се залови с проблема.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Г-н председател, госпожи и господа, по времето на предишния Парламент вече бе постигнато съгласие относно това, че Балтийско море е подходящ регион за пилотен проект с цел прилагането на вътрешна стратегия на ЕС за макрорегиона. Считаю, че е подходящо настоящата стратегия, основаваща се на целта за по-последователно прилагане на законодателството на Общността и по-ефективната употреба на средствата на ЕС, да не въвежда нови закони или институции и да не е зависима от никакво специално финансиране.

Считаю, че при обвързването на местни и регионални органи могат да бъдат спестени средства. От основна важност е при действителното прилагане на стратегията за Балтийско море да се преразпределят отговорностите на различните административни органи в системата на многопластово управление с цел дейностите на различните органи и организации да не се препокриват. В бъдещи обсъждания относно предстоящата политика на сближаване ще бъде нужно същевременно да се изясни начина на съвместяване между различните макрорегионални стратегии и главната регионална политика на Европейския съюз. Също така ще бъде от полза да се изясни въпросът за това как стратегията за Балтийско море ще се отрази на планираното прилагане на териториална политика на сближаване.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Г-н председател, водим обсъждане за газопровод с дължина 1 200 км, минаващ под Балтийско море от Выборг в Русия до Грайфсвалд в Германия през чувствително от екологична гледна точка вътрешно море, където има съществена разлика в равнището на морското дъно; през област, в която постоянно се откриват невзривени експлозиви от двете световни войни, както и отровни химикали от хартиената промишленост. Изразходени са около 100 милиона евро за анализ на околната среда, извършен от дружеството, което ще постави газопровода, а именно „Северен поток“ — споразумение за доставка на газ между Герхард Шрьодер и Владимир Путин. Дори няма да спомена огромното нарастване на влиянието на Русия в Балтийско море, което ще съпроводи въпроса за сигурността. Вместо това ще се придържам към екологичните проблеми, които ще донесе това начинание. За жалост Финландия вече одобри проекта, но от името на Timo Soini, както и от мое име, искам да установя местонахождението на информацията, свързана с проекта, която е необходима на гражданите на всички държави на Балтийско море преди началото на изграждането.

Inese Vaidere (PPE). – (LV) Г-жо Малмстрьом, г-н член на Комисията, госпожи и господа, формулирането на стратегия за региона на Балтийско море е достижение от изключителна важност за Парламента, в което членовете на интергрупата на балтийските държави изиграха водеща роля. Настоящата стратегия е съпоставима със стратегията за Средиземно море, която по времето на своето приложение предизвика бърз икономически растеж в южната част на Европа. Тя ще послужи като средство за развитие на балтийския регион и впоследствие на целия Европейски съюз. Относно приоритетите — първо следва да спомена развитието на обща енергийна политика за Европейския съюз, включително балтийски конкурентоспособен енергиен пазар. Това включва

не само въпросите за сигурността на енергийните доставки и енергийната ефективност, но, разбира се, и развитието на възобновяема енергия.

Латвия, Литва и Естония трябва да бъдат интегрирани в общата регионална енергийна мрежа, включително Nordel. Вторият ни приоритет е по-нататъшното развитие на инфраструктура. Пътищата в някои от държавите от региона на Балтийско море предвид климатичните условия, както и понякога неефективна политика, са в доста лошо състояние. Развитието на транзитните коридори и комуникационните мрежи ще насърчи предприемачеството и ще създаде нови работни места. Така ще можем да говорим за ефективно икономическо развитие и защита на околната среда. Третият приоритет е иновативната икономика, което означава балансиран растеж, основаващ се на научно познание. За да бъде проведена стратегията, от основно значение е допълнителното финансиране и това категорично трябва да бъде заложено в следващата финансова рамка на Европейския съюз.

Сега трябва да използваме както енергийната програма на стойност 5 милиарда евро, така и фонда за приспособяване към глобализацията и други финансови инструменти. Важно е също така разработването на ефективен механизъм за прилагане и контрол на стратегията. Трябва да бъде прост, прозрачен и лишен от излишна бюрократичност. Редовните доклади относно прилагането на стратегията, както и междинните доклади, са от ключово значение. Първият от тях следва да бъде изготвен през 2010 г. Приветствам активната роля на шведското председателство относно стартирането на стратегията. Позволете ми да изразя надеждата, че трябва да проявим ефективност и гъвкавост при провеждането на този специфичен план за действие.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Г-н председател, преди пет години Балтийско море в действителност стана вътрешно море за Европейския съюз. Днес разискваме проект за стратегия, която ще ни позволи да разгърнем огромния скрит потенциал на региона – проект, създаден по инициатива на Европейския парламент. Въпреки това не всички препоръки, внесени от Парламента, бяха приети от Комисията. От най-голямо значение беше липсата и отбягването на въпроса за установяване на отделна бюджетна линия за региона на Балтийско море. Комисията ни уверява, че финансирането ще бъде осигурено чрез съществуващите инструменти, предимно чрез структурните фондове. Страхувам се обаче, че без обособено финансиране, предназначено именно за целите на стратегията, няма да можем да постигнем нашите цели.

Авторите на стратегията споменават необходимостта от тясно сътрудничество с Русия. В тази връзка все пак не следва да забравяме основната заплаха за Балтийско море в момента, а именно изграждането на газопровода „Северен поток“. Миналата година Европейският парламент не подкрепи този проект. Надявам се, че новата Комисия, въвеждайки плана за действие, свързан със стратегията, ще има предвид и тази резолюция.

Danuta Maria Hübner (PPE). – (EN) Г-н председател, настоящият проект е новаторски и представлява наистина забележителна инициатива в областта на европейската регионална политика. Просперитет, основаващ се на иновации, околна среда, достъп по отношение на транспортните и енергийни връзки, сигурност и безопасност – това са четирите главни области за съвместна работа между всички, взели участие в изработването на стратегията: трите европейски институции – Парламента, Комисията, Съвета – но също и националните правителства, регионалните и местни органи, стопанските субекти и академичните общности и неправителствени организации. Процесът на подготовка на стратегията доведе до истинско партньорство между всички тях.

Изпитанията по отношение на процеса на развитие все повече не зависят от административните и политически ограничения. Стратегията ще направи възможна замяната на често разпилените и откъслечни политически отговори с неподправен общ отговор по споделените проблеми на развитието и възможностите.

Комисията по регионално развитие към Европейския парламент, която има водеща роля в Парламента относно настоящия проект, в процеса на своята работа ще отдели специално внимание на проекта. Разискването ще се състои на 6 октомври съвместно с Комисията и Съвета, а в следващите месеци ще бъде подготвен докладът по собствена инициатива. Освен това ще следим прилагането на стратегията и считам, че активният ѝ характер ще подобри шансовете на Съюза за изграждането на екологични, модерни и конкурентоспособни икономики.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Г-н председател, Европейският съюз се осведоми по проблема за Балтийско море доста късно. Сто милиона души населяват крайбрежието му без Русия, което е от значение. Настоящата стратегия ще има силно отражение в екологично измерение и така е редно, защото Балтийско море има огромни екологични проблеми. Сред тях са еутрофията, намаляващото разнообразие на биологични видове, отпадните води на Санкт Петербург, проблемите на Калининград и т.н. Тук бе спомената промяната, която ще наложи стратегията относно политиката на сближаване на ЕС, а това, според мен, е доста важно и се надявам тук да бъде казано повече по този въпрос. Министър Малмстрьом говори за това как ще протече тази промяна, тъй като вследствие на изменената политика на сближаване например ще се окаже, че Дунавската

стратегия и стратегията за Черно море, представляващи част от Европа, включително северните региони, се пренебрегват. Всъщност в настоящия момент арктическите зони подлежат на най-ускорените изменения в световен мащаб и е важно да се обърне внимание на това.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Г-н председател, г-жо министър, г-н член на Комисията, регионът на Балтийско море е забележителен в много аспекти, поради което изключително много се радвам, че Швеция постави настоящата стратегия сред приоритетите си по време на своето председателство. Важно е, че придвижваме стратегията към следващия етап на нейното прилагане. Стратегията не оказва единствено силно влияние в екологичен план на Балтийско море; мисля, че регионалната политика също ще се промени сериозно. По време на своето председателство Швеция също съотнесе въпросите на регионалната политика към стратегията за Балтийско море. Тя се възприема главно като документ, който се отнася до държавите, разположени по бреговете на Балтийско море, но определено има и силно регионално измерение. Своевременно с интегрирането на стратегията технологичната експертиза в областта на околната среда, въпросите, свързани с вътрешните водоизточници, и огромното въздействие върху политиката на транспорта ще имат също така огромно отражение върху регионите във вътрешността на държавите. В тази връзка стратегията за Балтийско море трябва да бъде част от общия европейски дневен ред. Надявам се Парламентът да даде своята силна подкрепа, за да може стратегията да не бъде сведена до празни приказки, а да можем да постигнем конкретни резултати.

Tatjana Ždanoka (Verts/ALE). – (EN) Г-н председател, като член на Европейския парламент, избран в Латвия, приветствам факта, че първата примерна стратегия, отнасяща се до макрорегион, засяга региона на Балтийско море. Въпреки това, според мен, тук бяха пропуснати редица цели на Общността – например високото равнище на социална защита. Някои от държавите-членки в региона, включително Латвия, са сериозно засегнати от икономическата криза. Нашият финансов сектор е взаимосвързан със скандинавския. Това означава, че нашите проблеми ще породят проблеми там, така че това не е национален въпрос.

Скоро Латвия получи средносрочна финансова помощ за платежния баланс, осигурена от Комисията. За съжаление няма социални условия за подобна подкрепа. Вследствие на това правителството намалява пенсиите и добавките, а Комисията ги допуска.

Вторият въпрос, който искам да засегна, е за основните права. Масовите случаи на лица без гражданство и защита на малцинствата все още представляват сериозен проблем в две от държавите-членки — Латвия и Естония. Според мен стратегията трябва да бъде по-амбициозна и да се стреми да постигне всички цели на Европейския съюз.

Ville Itälä (PPE). – (FI) Г-н председател, искам да благодаря на Комисията и шведското председателство за тяхната активна роля и считам, че стратегията за Балтийско море е важна и необходима. Без подходящо финансиране обаче проектът няма да има успех. В такъв случай всичко ще приключи след приемането на стратегията. Парламентът обмисляше години наред въпроса за финансирането и миналата година единодушно прие решението за обособен бюджет на стратегията за Балтийско море. Това е начинът, инструментът за активизирането на всички многобройни проекти, от което сега се нуждае стратегията за Балтийско море, за да върви напред. Знам, че комисията по бюджети е внесла предложения за заделяне на средства по проекта и се надявам, че Съветът и Комисията също ще подкрепят това, защото в противен случай проектът просто няма да има успех. Ако желаем да спасим околната среда на Балтийско море, необходимо е да получим уверение от Русия, че се ангажира с настоящия проект. За мен е непонятно как някои бяха готови да дадат съгласието си за газопровод, преминаващ през Балтийско море, без никакви задължения от страна на Русия дори да вземат под внимание заключенията на Конвенцията от Еспоо. Това е най-малкото, което можем да направим.

Victor Boștinăru (S&D). – (EN) Г-н председател, приветствам идеята за стратегия за региона на Балтийско море като пилотен проект за макрорегионални стратегии.

Такъв род стратегии позволяват съгласуването на политическите инструменти на ЕС с оглед на цялостно, сигурно и устойчиво развитие на засегнатите региони.

По времето на последния Съвет беше казано, че до края на 2009 г. ще бъде изготвена стратегия за региона на Черно море. Това е изключително важна инициатива, тъй като може да допринесе за хармоничното развитие и просперитет на региона, който, в сравнение с региона на Черно море, е далеч по-сложен по отношение на замесените участници, сигурността, стабилността, енергетиката и околната среда.

В тази връзка искам да попитам шведското председателство кога подобна стратегия ще бъде изготвена за региона на Черно море и кога Парламентът ще бъде осведомен и включен в работата по този въпрос.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Г-н председател, г-жо Малмстрьом, г-н член на Комисията Самецки, като новоизбран член от Мекленбург – Западна Померания силно подкрепям развитието на стратегията за Балтийско море и прилежащия план за действие. По-рано членът на ЕК засегна въпроса за водещите проекти — общо 80 на брой.

Общите ни цели, разбира се, са за подобряване на конкурентоспособността на икономиката в региона на Балтийско море, отделяйки особено внимание на насърчаването на малките и средни предприятия, както и на общата енергийна политика, взимайки предвид възобновяемата енергия. Това повдига въпроса как да се справим с офшорните инсталации в Балтийско море. Поддържането на водата чиста, тъй като това е нашият основен ресурс, е от изключителна важност сега, когато говорим за риболов и туризъм. Поради това трябва да се насърчат инвестиции в пречиствателни станции.

Считам, че трябва да се съгласува обща програма за всички държави-членки в региона на Балтийско море, защото се налага да отговорим на следните въпроси: къде ще бъде разположена в бъдеще пътната мрежа; къде ще бъдат изградени офшорни инсталации; какво ще бъде направено по въпроса за сигурността в морето? Затова трябва да бъдем ясни по въпроса за разположението на енергийните пътища на „Северен поток“, както и за доставките на електричество и много други.

(Председателят отнема думата на оратора)

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-н председател, искам да благодаря на всички членове за огромната подкрепа, която ни оказахте за продължителната работа относно стратегията за Балтийско море. Естествено е да бъдем подкрепени от Европейския парламент, тъй като всъщност вие сте основателите на идеята за стратегия за региона на Балтийско море, и съм доволна, че вие също така ще гарантирате нейното осъществяване. Успех може да бъде постигнат — може да стане реалност, за да не останем само с добри пожелания и красноречие — само ако всички държави-членки действително бъдат съпричастни и поемат реална отговорност за гарантиране на осъществяването на проекта.

Успехът е сигурен, ако работим по тези проекти, установявайки ясни срокове за тяхното осъществяване и водейки редовни проверки. Убедена съм, че точно както Комисията, Парламентът ще продължава да ни притиска, за да гарантира успеха на това начинание.

В региона живеят един милион души. Във всеки момент в Балтийско море се намират 2 000 кораба. Ясно е, че сме изправени пред големи изпитания. Процесът на подготовка беше доста обширен и искам да отправя своята благодарност към Комисията — най-напред г-жа Хюбнер, а сега г-н члена на Комисията Самецки — за вложените усилия от тяхна страна. Срещаме голяма подкрепа и в гражданското общество и сред градските общини в региона на Балтийско море.

Някои членове, г-жа Krehl и г-н Itälä, повдигнаха въпроса за паричните ресурси. Нямаме намерението всеки нов източник на средства да бъде насочен за изпълнението на стратегията. В региона има много ресурси обаче, които можем да използваме. При съществуващата бюджетна рамка бяха отделени 55 милиона евро за региона. Освен това знаем, че можем да се надяваме на субсидии от международни институции като Европейската инвестиционна банка, която показва голям интерес по проблемите на региона на Балтийско море. Целта е да занижим всички административни разходи, доколкото е възможно, и да работим съвместно с тези, които поемат отговорността на местно и национално ниво за осъществяването на различни проекти от първостепенна важност.

Един от тези проблеми е трафикът — област, засегната от г-жа Jäätteenmäki. Има проект, който предвижда усъвършенстването на обучението на полицейските и митнически служители в региона с цел подобряване на уменията им при разпознаване на самоличността и работата им, свързана с трафика. Г-жа Hassi и г-жа Lövin споменаха въпросите, свързани с морската среда, земеделието и риболова. Няколко проекта се занимават с тези проблеми и искам да видя повече такива. Освен това считам, че стратегията може да осигури възможност за придобиване на по-добър обзор на нашите усилия в областта на околната среда, както и политиката ни относно риболова и земеделието, и да даде уверение за това, че работим за едни и същи цели.

Има и други партньорства в региона на Балтийско море. Нашата енергийна политика се основава на разрастващи се партньорски взаимоотношения, с която целим да обвържем енергийната инфраструктура в региона, да намалим зависимостта и да подобрим ефективността. Естествено това е област, в която Европейският съюз ще продължава своята работа. Атомната електроцентрала „Игналина“ няма нищо общо със стратегията за Балтийско море. Това бе старо решение от времето на преговорите за присъединяване на Литва. „Северен поток“ също няма връзка с това. Разбира се, проектът е свързан с Балтийско море, но не е част от стратегията. Това е

комерсиален проект, който беше проучен в съответствие с настоящите международни конвенции в областта на околната среда и съответното национално законодателство.

Стратегията за Балтийско море е вътрешна за Европейския съюз. Тя ще бъде такава, каквато ние я направим. Важно е обаче – както някои членове вече подчертаха – да бъдат включени други държави. Имаме уверение за привличането на държави като Русия и Норвегия, като своевременно ги осведомяваме за работата ни относно стратегията и изказваме нашето желание за съвместна работа по проекти, които са от общ интерес.

Очакваме с нетърпение конференцията утре и в петък и сме доволни, че заместник-председателят Wallis ще пристигне в Стокхолм. На конференцията ще обсъдим стратегията за региона на Балтийско море и се надяваме засегнатите държави да изразят силно своята готовност за работа с оглед осъществяването на стратегията, освен това ще бъдат обсъдени макрорегионите като цяло. В тази връзка бяха споменати регионът по поречието на река Дунав и регионът на Черно море. Считам, че по този въпрос може да се направи много и има какво да ни вдъхновява. Надяваме се по време на обсъждането да успеем да придвижим нещата, въпреки че е малко рано за установяване на срокове за изпълнение. Още веднъж искам да изразя своята благодарност към Парламента за силната подкрепа относно стратегията за Балтийско море и очаквам с нетърпение бъдещи възможности за обсъждания с членовете на Парламента.

Павел Самецки, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, първо искам да благодаря на членовете на Парламента за техните коментари и забележки по различни аспекти на стратегията. Равнището на вашата обвързаност показва, че стратегията ще бъде предмет на голям интерес в следващите години, което е добре.

Невъзможно е да успеем да отговорим на всички коментари и въпроси, повдигнати по време на разискването или във вашите изявления. Искам просто да обхвана три общи групи въпроси. Първо, относно формата. Искам да кажа, че стратегията е разработена съгласно целите и намеренията на държавите-членки. Комисията не се е намесвала в подбора на приоритетите, нито ги е видоизменяла, така че идеите за включването на някои проекти или промяната на някои приоритети, разбира се, е възможна. Това все пак трябва да се съгласува в бъдещата работа, свързана с прилагането на стратегията.

Искам да ви уверя, че стратегията прилича на жив организъм и до голяма степен е подложена на бъдещи изменения, към които държавите-членки и заинтересованите лица следва да се стремят.

Второ: относно управлението. Тук искам да подчертая, че има необходимост от ясно разграничаване на задачите, на работата и отговорността. Считам, че не трябва да се заблуждаваме. Отговорностите са на държавите-членки, на Комисията и на другите организации, участващи в ръководенето на стратегията.

В настоящия момент мога да добавя, че имаме желанието да включим местното управление в процеса на прилагане на стратегията, както и трети страни, както вече бе споменато от страна на министъра.

Предвиждаме, разбира се, доклади до Парламента относно напредъка, постигнат при прилагането.

Накрая, последният въпрос е финансирането. Няколко членове споменаха необходимостта от допълнителни средства за нови проекти и т.н. Искам да обясня, че в самото начало на изготвянето на стратегията беше възприет принципът за невключване на допълнително финансиране.

В настоящия момент в общи линии има три възможности. Можем да контролираме използването на наличните фондове на ЕС например чрез промяна на критериите за избор на нови проекти. Втората възможност е прибавянето до други ресурси като международните финансови институции. Последната възможност, макар и трудно приложима във време на икономическа рецесия, все пак можем да опитаме да използваме националните ресурси. В тази връзка очаквам работата, която предстои на конференцията в Стокхолм, тъй като това е конференцията, която може да промени бъдещото отношение на държавите-членки и Комисията към макрорегионите и следва да започне финансирането на потенциални бъдещи стратегии. Затова считам, че моментът е подходящ, за да бъде разгледан цялостният подход относно макрорегионите в следващите дни.

Председател. – Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Eija-Riitta Korhola (PPE), в писмена форма. – (FI) Г-н председател, искам да благодаря на Швеция, поела председателството на Съвета, за проявения кураж да отредят на своя регион, Балтийско море, и проблемите, свързани с него, челно място в програмата си. Сега е подходящият момент да се занимаем със стратегията за Балтийско море, която така дълго подготвахме – нямаме време за губене. Основната ѝ цел и програмата за

действие за подобряване на околната среда и конкурентоспособността на региона трябва да бъде разгледана сериозно по отношение на предвиденото финансиране и приложените мерки. Целите трябва да се осъществят на практика: стратегията не трябва да остане просто декларация на хартия. Особено се надяваме, че стратегията ще ускори пречистването на Балтийско море, което страда от еутрофия, и ще подпомогне постигането на общи решения относно трансграничните предизвикателства. Именно във връзка с тези цели всички погледи сега са насочени към Финландия — през нейните териториални води минава проектът за газопровода „Северен поток“, чието осъществяване скоро ще бъде решено. В рамките на стратегията за Балтийско море екологичното въздействие на подобни проекти трябва да се проучи чрез процедура, която законово предполага международно обвързване, така че въпросът да не бъде пренебрегнат. Поради това трябва да настояваме Русия да подпише Конвенцията от Еспоо относно оценката на въздействието върху околната среда (ОВОС) в трансграничен контекст, подписана през 1991 г. Финландското правителство трябва да постави такова условие за издаване на разрешение за построяването на газопровода. Русия, която също има полза от стратегията за Балтийско море, действа съгласно споразумението, единствено когато ѝ е изгодно. Това не може да продължава така. залозите са твърде високи и трябва своевременно да сме наясно с проекти, вредящи на Балтийско море, преди да бъде твърде късно.

György Schöpflin (PPE), *в писмена форма.* – (EN) Приветствам стратегията за Балтийско море, подпомогната от шведското председателство. Стратегията притежава необходимите качества, за да бъде образец за други европейски макрорегиони например поречието на Дунав. Все пак един аспект от развитието на региона на Балтийско море налага да бъде спешно преразгледан. Това е газопроводът по морското дъно „Северен поток“ между Русия и Германия. Не само газопроводът представлява сериозна екологична заплаха, но по-неотложно е, че това е проект, чието време вече отминава. Бъдещето не е във фиксираните пътища за доставка на природен газ чрез газопроводи, а в преноса на втечен природен газ. Съществува опасността „Северен поток“ да се превърне в напълно излишно творение, затова отговорните за него следва да преразгледат проекта преди да бъдат вложени още пари, ресурси, усилия и енергия.

Bogusław Sonik (PPE), *в писмена форма.* – (PL) Стратегията за Балтийско море, обявена през юни 2009 г., цели установяването му като регион, който е устойчив, благоденстващ, леснодостъпен, привлекателен и сигурен. Това е от особена важност в обстановката на увеличаващи се изпитания за Балтийско море след разширяването на Европейския съюз след 2004 г.

Важно е да се предприемат действия за подобряване на състоянието на околната среда в региона, защото в момента това е един от най-замърсените водни басейни в света. Хиляди тонове отровни вещества с военно предназначение лежат на морското дъно, намиращи се в мини, куршуми, бомби, контейнери и варели. Смята се, че количеството на химичните агенти варира между 30 000 и 60 000 тона, от които иприт е около 13 000 тона. Химическите оръжия са потопени след Втората световна война в края на 40-те години на миналия век. Това са трофеи от немските окупационни зони и тъй като заравянето им под земята е било трудно, е взето решение просто да бъдат изхвърлени в морето.

Повреждането на химическите оръжия, лежащи на дъното на Балтийско море, чрез изграждането на каквато и да било инфраструктура, може да доведе до екологична катастрофа. Особено повреждането на химически оръжия от Втората световна война при построяването на газопровода през Балтийско море представлява една от най-сериозните заплахи за екологичната система. По тази причина се налага изготвянето на оценка на последиците от изграждането на газопровода за естествената среда на Балтийско море.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

7. Време за гласуване

Председател. – Пристъпваме към гласуване.

(За резултатите и други подробности относно гласуването : виж протокола)

Днес сме изправени пред необичайно важно гласуване, което същевременно е символично. Веднъж на всеки пет години Европейският парламент решава кой ще застане начело на друга институция на ЕС.

7.1. Избор на председател на Комисията (гласуване)

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател...

(Говорещият е прекъснат с реплика от десницата)

Зле ли ви е? Добре ли сте?

Тъй като имаше проблеми с гласуването вчера, искам да помоля да проверите устройствата.

Това не е съвсем лоша идея нали, госпожи и господа?

Председател. – Както беше предложено, ще проведем тест на гласуването, т. е. гласуване, за да проверим дали всички разполагаме с карти и сме по местата си (както е редно) и дали устройствата работят.

Госпожи и господа, позволете ми да повторя – веднъж на всеки пет години Европейският парламент решава кой ще ръководи друга институция на ЕС. Днешният дневен ред включва избирането на председател на Европейската комисия. Настоящите избори ще потвърдят демократичното естество на нашата институция. Ние сме тези, избраните представители от всички европейски региони, които ще направим това.

Съветът на Европа предложи Жозе Мануел Барозу за председател на Комисията. Съгласно правило 105, параграф 2 от Правилника за дейността Парламентът има право да одобри или да отхвърли предложената кандидатура при гласуване с мнозинство. Гласуването е тайно. Нека сега пристъпим към избор на председател на Комисията съгласно Правилника за дейността. Гласуването ще се проведе чрез електронни карти. Искам да повторя, че можете да гласувате от всяка точка на пленарната зала, стига да поставите картата си за гласуване в личното ви устройство за гласуване. Казвам това, защото в Парламента има много нови членове. Както обикновено, можете да гласувате „за“ или „против“ кандидата, или „въздържал се“.

(Гласуване)

Ето резултатите от гласуването: 718 гласували членове, 382 гласа „за“, 219 гласа „против“ и 117 „въздържал се“.

(Силни ръкопляскания)

***

Председател. – Според резултатите, които ще видим на таблото – все още не са изписани – кандидатът, предложен от Съвета, Жозе Мануел Барозу, е избран за председател на Европейската комисия.

Искам да изразя моите сърдечни поздравления към новоизбрания председател на Комисията за новата длъжност. Искам да кажа, че пред нас стои много работа. Ще трябва да се изправяме пред много изпитания, като нашите граждани разчитат на това да действат енергично и да оправдаем техните очаквания.

Г-н председател, знам, че сте запознат с приоритетите на Европейския парламент. След обсъжданията, които, както вчера, проведохме и в кръга на нашите политически групи, знаете какви очаквания имаме. Поради това чакаме с нетърпение съвместната ни работа през следващите пет години. Надяваме се преди всичко да можем да отговорим на нуждите на нашите съграждани. Поздравявам Ви още веднъж, а сега може да вземете думата, ако желаете да говорите. Поздравления и всичко най-добро!

(Силни ръкопляскания)

Жозе Мануел Барозу, Комисия. – (РТ) Г-н председател, госпожи и господа, най-напред искам да изразя моите най-сърдечни благодарности за огромното доверие, което ми оказахте. За мен е голяма чест и съм трогнат от вашето доверие, което поемам с дълбоко чувство на отговорност. Приемам гласуването ми доверие и като знак, че Парламентът подкрепя смелата програма, представена от мен за Европа през следващите пет години.

Както казах по време на обсъжданията преди гласуването, искам да работя с всички политически групи, които подкрепят настоящия проект за солидарна и свободна Европа. Дължа все пак особена благодарност на групата на Европейската народна партия (Християндемократи), която поема риска да подкрепи моята програма във Варшава преди изборите в опит от самото начало да даде пример за европейска парламентарна демокрация.

Както вчера казах в пленарната зала, а и преди това напоследък, след поемането на длъжността председател на Комисията моята партия ще бъде Европа и тя ще бъде изградена от всички, които искат да поемат по вълнуващия път към обединена Европа. Това са хората, с които искам да постигнем консенсус, необходим за прилагането на европейския проект.

Позволете ми също така по този повод да отправя няколко думи към моята държава — Португалия. Без инициативата и подкрепата на португалското правителство и министър-председателя Жозе Сократес нямаше да мога да участвам в изборите. Искам да благодаря на Португалия за подкрепата, която ми бе оказана също от президента на републиката проф. Кавако Силва. Искам да изкажа признателност за подкрепата на всеки един ревностен европеец, повярвал в проекта за Европа.

Накрая, искам да повторя пред вас, г-н председател, и пред всички членове на Парламента моята искрена решителност да работя в тясно сътрудничество с вас през следващите пет години, за да можете да изградите по-силна европейска парламентарна демокрация. Считаю, че Европейският парламент и Комисията, като институции на Общността, имат особен дълг към нашите съграждани. Точно така казах, че ще постъпя, и точно това ще направя — една по-силна, свободна и солидарна Европа.

(Ръкопляскания)

Председател. — Имам официално изявление. Съгласно член 105, параграф 3 от Правилника за дейността следва да уведомя Съвета за резултатите отпреди 10 минути и да изискам от Съвета и новоизбрания председател на Комисията да предложат с общо съгласие кандидатите за различните постове на членове на Комисията. Предвид количеството работа, която стои пред нас, трябва да работим възможно най-бързо.

Това беше официалното изявление относно избирането на г-н Барозу за председател на Европейската комисия.

7.2. Номинации за членове на междупарламентарните делегации (гласуване)

7.3. Горски пожари от лято 2009 г. (гласуване)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н ROUČEK

Заместник-председател

8. Обяснение на вот

Устно обяснение на вот

Избор на председател на Комисията

Charles Goerens (ALDE). — (FR) Г-н председател, вчера председателят съвсем уместно изказа своето уважение към метода на работа на Европейската общност. Този метод гарантира участието на всички държави-членки и институции на Общността в процеса на взимане на решения и това е така от самото начало.

Начинът, по който Г-4 се зае с банковата и финансова криза през 2008 г., беше в противовес на горепосочения метод, към който г-н Барозу ни призова вчера следобед. През 2008 г. напразно чакахме председателят Барозу да постанови ред.

Европейският съюз, разбира се, е представляван от Франция, Обединеното кралство, Федерална република Германия и Италия — всички членове на Г-4. Освен това обаче в ЕС участват и Австрия, Белгия, Естония, Латвия, Румъния, Полша, Унгария, Люксембург и други, които бяха изключени от съществен етап в процеса на взимане на решение през 2008 г.

Г-н Барозу, трябваше да подсилите спазването на метода на Общността през 2008 г. чрез същото изявление, което направихте вчера. По тази причина не мога да подкрепя вашата кандидатура.

Г-н председател, може ли да отправя една лична забележка. Трудно е за изказващите се да говорят при тази суматоха наоколо.

Crescenzo Rivellini (PPE). — (IT) Г-н председател, госпожи и господа, след речта си ще кажа няколко думи на неаполитански (*тази част не е преведена в настоящия документ, тъй като неаполитанският не е официален език*). Ще направя това не поради колоритност, а за да насоча политическото и медийно внимание към нашите неотложни въпроси — неотложните проблеми на Южна Италия. Гласувах в подкрепа на председателя г-н Барозу, не на последно място поради надеждата той да бъде председател на Европа като цяло, включително и на Южна Италия.

Разположена в средата на Средиземно море, южната част на Италия е своеобразна врата към Европа и връзка между различни светове. Посредством своята история, географско положение и гостоприемна култура този регион може да играе важна роля за стария континент като цяло. Отношението към Южна Италия трябва бъде също толкова достойно, колкото към останалите държави в Европа, а в настоящия труден период Европа трябва да се намеси със същата целеустременост, както когато 150 милиона граждани от Изток получиха европейско гражданство. Това беше осъществено и, ако днес един работник от Гданск печели 28 пъти повече, отколкото преди, то това е благодарение и на икономическите усилия на Италия и Южна Италия.

(Ораторът продължи на неаполитански език)

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Г-н председател, с времето може би сме привикнали към безсъдържателния ритуал, който току що проведохме. Познавайки структурите на ЕС, ние сме престанали да виждаме колко неестествен и натрапчив е фактът върховната изпълнителна и законодателна власт да зависи от безкрайната и неподлежаща на избиране бюрокрация. По-голямата част от законите в държавите-членки се налагат от Европейска комисия, за която никой не гласува и от която никой не може да се избави. Единствената следа, претендираща за демократичен орган, е ритуалът, който току що се проведе в пленарната зала, който, не мога да скрия, ми напомни на едно от онези случайни събирания на народното събрание от времето на СИВ (Съюз за икономическа взаимопомощ), когато всички ние ставахме и се поздравявахме за това, че сме одобрили безкритично даденото решение.

Нямам лични пререкания с Жозе Мануел Барозу. Ако имаме федералист на поста председател на Комисията – а виждам, че такава е волята на Парламента – това по-скоро ще е той. Изглежда свестен човек, но като всички британски политици аз съм верен лузофил и съм наясно с нашите отношения с най-стария ни съюзник. Има нещо нелепо обаче в претекста, че има демократична намеса в система, която монополизира правото да се прокарват закони, поставяйки го в ръцете на хора, за които не можем да гласуваме и от които не можем да се избавим.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Г-н председател, както моят колега, който се изказа по-рано, искам да кажа, че аз също приемам преизбирането на г-н Барозу за председател на Комисията с известни резерви.

Все пак той, повече от всеки друг, е отдаден на по-нататъшната европейска интеграция, често против волята на европейските народи. Но той дойде на нашата среща на групата на Европейските консерватори и реформисти, и обясни, че е за интелигентно регламентиране.

Разбира се, не е съвсем ясно какво точно означава „интелигентно регламентиране“. Мнозина считат, че интелигентното регламентиране е лошо регламентиране, или че всяко регламентиране по същество не е интелигентно.

Но искам да го помоля, ако той действително е за интелигентно регламентиране, да постанови по всяка една директива Комисията да извършва съответната икономическа оценка на въздействието. Догодина Парламентът ще прокара Директивата за алтернативно управление на инвестиционните фондове. Досега Комисията не успя да изготви нито една оценка на икономическото въздействие – всъщност твърдят, че такава не е възможна.

При тези обстоятелства как ще прилагаме интелигентно регламентиране? Приканвам г-н Барозу да помисли над това.

Предложение за обща резолюция: Горски пожари от лято 2009 г. (RC-B7-0039/2009)

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Г-н председател, противопоставих се на предложението за обща резолюция относно горските пожари, въпреки факта, че съм съгласен с доброволното сътрудничество на европейските държави за защита, борба и възстановяване на ужасните вреди, причинени от горски пожари.

Възразявам обаче срещу създаването на структури на ЕС, които да упражняват власт върху държавите-членки в области, по-големи от необходимото за справяне с този проблем. Насочвам вниманието към параграфи 3, 7 и 8 от предложението за обща резолюция.

Настоящото предложение се позовава на забележителни хуманитарни отзиви на ужасните трагедии, които видяхме, с цел да предприеме по-нататъшни стъпки за създаването на европейски защитни сили под името „Помощ за Европа“, както беше подчертано в доклада Barnier.

Philip Claeys (NI). – (NL) Г-н председател, въздържах се при последното гласуване относно настоящата резолюция, въпреки че направих това с известни съмнения и резерви, защото текстът съдържа без съмнение и много положителни елементи, които човек не може да не подкрепи. Например помощта за укрепването на

гражданската защита в държавите-членки чрез обмяната на експерти и методи на работа. Миналото лято още веднъж станахме свидетели на това как някои горски пожари придобиват такива размери, че сътрудничеството е наложително, но и че то вече е факт между държавите-членки. Подобно сътрудничество, разбира се, може да бъде задълбочено, но ползата например от съществуването на отделни сили за реагиране на ЕС е под въпрос. При подобни действия се ползват ресурси на държавите-членки, но водят до създаването на още една нова структура на ЕС със собствени служители, което увеличава бюрокрацията.

Писмени обяснения на вот

Избор на председател на Комисията

Maria da Graça Carvalho (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Председателят г-н Барозу превърна Европа в световен лидер в борбата с измененията на климата. Европейският съюз е единственият международен блок, който имаше ясна и последователна преговорна позиция на конференцията в Копенхаген. Политическите насоки за следващата Комисия, подчертани от председателя Барозу, представляват смела и модерна представа за Европа, в която борбата с измененията на климата и областите от триъгълника на знанието заемат водещо място.

Изпитанията пред нас са сложни и действията ни трябва непременно да бъдат цялостни. В тази връзка за периода след 2010 г. председателят Барозу предлага съгласуван общ подход, който да включва Лисабонската стратегия, енергийната политика, политиката в областта на климата и социалната политика. Предложени са нови източници за растеж и социално сближаване, които се основават на нова промишлена стратегия за Европа, модернизация на сектора на услугите и динамична селска икономика.

По този начин председателят Барозу поставя на първо място реалната икономика и нейното модернизиране чрез научни изследвания, техническо развитие, иновации и принципите на устойчивост. Комисията под ръководството на председателя Барозу и в партньорство с Европейския парламент и Съвета ще подпомага развитието на просперитета, устойчивото развитие и социалния напредък на Европейския съюз.

Françoise Castex (S&D), *в писмена форма.* – (FR) В името на политическото съгласие и от уважение към нашите избиратели гласувах против преизбирането на г-н Барозу. По време на петгодишния си мандат г-н Барозу, който въпреки някои държави-членки на ЕС в подкрепа на войната в Ирак, водена от Джордж Буш, никога не е успявал да съживи Европейския съюз или да подсили позициите му пред националните лични интереси. Той не можа да прецени мащабите на работата, когато настъпи финансовата, икономическа и социална криза.

Всичко, което той направи през изтеклите пет години, се свежда до подкрепата му на разни своенравни начинания на финансовия капитализъм вместо да предложи новите правила, от които се нуждае Европа в 21 век. Политиката на Европейската комисия се нуждае от нова посока. Г-н Барозу не е човекът, подходящ за тази работа. Неговата програма не отговаря на мащабите на настоящата криза – в нея липсва оздравителен план за Европа, пакт за заетостта, правила и ефективен надзор на финансовите пазари и по-сурови и навременни инструменти, за да се коригира сегашният дисбаланс. Нуждаем се от директива за обществените услуги и нова политика на Комисията относно възнагражденията. Ако искаме да запазим европейския социален модел, нуждаем се от много по-смела социална програма.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Доволен съм да кажа, че като португалец и член на Европейския парламент гласувах в подкрепа на преизбирането на Жозе Мануел Дурау Барозу за председател на Европейската комисия. Считаю, че начинът му на работа през изтеклия мандат, който беше обременен с толкова много политически, финансови и социални трудности, както и опитът, придобит на тази длъжност, оправдаха подкрепата на правителствата и подновеното доверие на Парламента.

Не одобрявам множеството опити — не всички от тях открити и сериозни — да лишат от успех неговото кандидатиране. Освен това забелязвам, че те бяха възпрепятствани не само поради липсата на каквато и да е правдоподобна алтернатива, но и от глупавите аргументи, на които се основаваха. Съжалявам, че членове на ЕП, които са ми сънародници, не можаха да устоят на тази линия на поведение, която е колкото лесна, толкова и незначителна.

Надявам се втората Комисия под председателството на г-н Барозу да може да обедини техническите умения с едно „нещо повече“. Също така се надявам, че ефективно ще съблюдава и използва принципа на субсидиарност и ще предпочете сигурността и устойчивостта, предприемайки малки стъпки, както препоръчва Жан Моне, вместо действия по ускорената процедура, които обещават много, но допринасят малко за истинския напредък

на европейския проект и европейската мечта. Колкото и да се стремим към хоризонта, достигаем го единствено вървейки. Нека поемем в правилната посока.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Приветствам резултатите от гласуването, които връщат отново д-р Жозе Мануел Дурау Барозу начело на Европейската комисия. Португалия е горда, че неин гражданин с толкова признати способности и качества като д-р Барозу оглавява Комисията. Още по-горда е да види стойността на неговата работа по време на първия му мандат от 2004 г. до 2009 г. Тази стойност е призната от Европейския парламент чрез гласуването. Всъщност той беше избран с голямо мнозинство, по-голямо от изискваното в Договора от Лисабон.

През последните пет години д-р Барозу показва твърдост и всеобхватност в ръководната си работа. Документацията относно енергията и измененията на климата, Директивата за услугите и Регламента за химическите вещества е само част от примерите за успех и ръководни качества. Освен това той беше начело в търсенето на решения и конкретни предложения за излизане от икономическата криза, която все още оказва въздействие върху нас. Европейският парламент току що показва, че Европа е силна и има силен лидер. Поради това с доверие и надежда можем да напредваме към по-просперираща и солидарна Европа.

João Ferreira (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) Политическите насоки за следващия мандат на Комисията, които току що се представиха, разкриват намерението на нейния председател да продължи следването на главните линии на действие, включени в насоките на изтеклия вече мандат. Тези насоки са породени от дълбоката икономическа и социална криза, в която се намираме, трагичните последици от която — безработица, неравенство, бедност и изключване — безпощадно измъчват европейските работници.

В Португалия последиците от прилагането на политиката на тези насоки бяха разрушаване или крайно отслабване на основни производствени сектори — земеделие, риболов, промишленост; нахвърляне на правата на работниците, обезценяване на работните заплати и съпътстващия ръст на безработицата и несигурността на работното място; неравнопоставеност при разпределението на доходите, които сега ясно се отклоняват от средните за ЕС; и провала на политиката на дерегулация, либерализация и приватизация на основни сектори, което доведе до закриването на обществени услуги и комерсиализирането на основни аспекти от нашето съвместно съществуване. Спазването на същите насоки означава затвърдяване на концентрацията на благата, поддържане на различия вместо на сближаване и причиняване на по-нататъшни вредни пристъпи на проявление на латентната криза на системата, които е по-вероятно да се случат скоро, отколкото късно.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *в писмена форма*. – (PL) Всички ние искаме да видим една по-силна Европа и по-добро съществуване за хората. Включително и Вие, съдейки по политическите насоки за следващата Комисия, които представихте на Парламента. Въпреки това обаче се очаква повече от кандидата за бъдещ ръководител на Комисията — очаква се той да каже как смята да постигне това, а не само да изрежда списък с предизвикателства.

Всъщност целите са толкова всеобхватни, че съществува опасността взаимно да се изключват и определено ще настъпи момент, в който ще се наложи избор относно това кой приоритет е „по-важен“. Например кое ще изберете, ако целта за европейска икономическа конкурентоспособност се сблъска с тази за високо равнище на заетост? Текстът, който ни представихте, не изяснява този въпрос.

Оставам с впечатлението, че вашият документ е просто пожелателен списък с неща, които не бяха постигнати при предишния мандат. Въпросът е защо не са осъществени?

Искам все пак да взема отношение по темата за интернет във Вашата програма. Споменавате значението на интернет за икономическото развитие и социалното сближаване на Европа и дори обещава, че новата Комисия ще разработи Европейска дигитална програма. Искам да знам как възнамерявате да приложите тази идея на практика и с какво ново ще допринесе програмата в сравнение с предишни инициативи?

Bruno Gollnisch (NI), *в писмена форма*. – (FR) Както моите колеги, представляващи националните движения в Европа, аз съм сред тези 219 членове на Парламента, гласували против г-н Барозу. Той е уважаван човек с богата култура, но най-вече олицетворява падението на Европейския съюз. Той се провали в съхраняването на нашите икономики и нашите работни места в условията на несправедлива световна конкуренция; не успя да подпомогне европейските държави да излязат от кризата, да реформира финансовата система, да обуздае неконтролираната спекула, да гарантира демокрацията, да осигури достатъчно хранителни стоки, без да се налага внос и да обуздае ускоряващата се деиндустриализация на нашите държави.

Накратко, той не успя да покаже, че Брюксел е повече от една машина за мелене, обедняваща и заробваща народите. При по-дълбок анализ избирането на г-н Барозу представлява и символ — символ на начина, по

който работи днешна Европа. Какво негодувание ще настъпи, ако вместо за председател на Комисията, който чрез своята политика ще окаже въздействие върху живота на 500 милиона европейци, става въпрос за държавен глава, който, въпреки че е единствен кандидат, е избран с малко повече от половината гласове?

Sylvie Guillaume (S&D), *в писмена форма*. – (FR) Днес гласувах против кандидатурата на г-н Барозу по три важни причини. Първо, собствените му дела през последните пет години — председателството му беше слабо, консервативно и либерално, статично в условията на кризата, неспособно да насърчи съгласувано възстановяване и особено грижовно към желанията на държавните и правителствени ръководители. Жозе Мануел Барозу със сигурност не способства за по-силна Европа. Второ, некомпетентността на неговата реакция към условията, поставени от групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент, като не осигури нито истински оздравителен план, нито пакт за заетостта, никакви регламенти, контрол или ефективни инструменти за коригиране дисбаланса на финансовите пазари. Той не пое нито един ангажимент относно рамкова директива в защита на обществените услуги. Накрая, посланията, отправени от гласоподавателите при последните европейски избори, показваха, че те не желаят повече слаба и несъстоятелна Европа, в която компромисът в политическо отношение се смята за висша добродетел.

Jacky Hénin (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (FR) Избирането на председател на Европейската комисия е акт от изключителна важност и гражданите на ЕС трябва да имат правото да знаят какъв е изборът на техните представители.

Според мен тайната процедура на гласуване, с която не съм съгласен и изцяло осъждам, води до пълна липса на отговорност.

Освен това, тъй като не откривам допирни точки с политиката, предложена от г-н Барозу, потвърждавам, че няма да подкрепя назначаването му за председател на Комисията.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *в писмена форма*. – (RO) В края на петгодишния мандат (2004-2009 г.) оценката на дейността на Европейската комисия не поставя председателя Барозу в благоприятна светлина. Поради този факт изглежда се налага да се въздържа от гласуване особено в момент, когато отрицателният вот е неблагоприятно политическо решение при липсата на алтернатива, а положителният вот е равносилен на безусловно и неоправдано доверие към една незадоволителна програма.

Считам, че подкрепата, която г-н Барозу получи от държавите-членки, е неоспоримо доказателство за това, че той не беше председател със силна воля, а по-скоро поставяше националните интереси на първо място, тоест някои национални лидери начертаха насоките на неговия мандат. Европейската комисия се нуждае от председател, който да подкрепя развитието на политиките на Общността, постоянно да се бори за интеграция и да насърчава идеята за обединена Европа. Той в никакъв случай не трябва да бъде адвокат на нечий национални интереси. От гледна точка на социално-демократичните перспективи председателят Барозу не е изпълнил голяма част от ангажиментите, поети в началото на неговия мандат през 2004 г. Комисията показва незначителен интерес към много от тях, включително укрепването на социална Европа. Вследствие на това избирам да не гласувам в полза на преизбирането на председателя Барозу.

Astrid Lulling (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Гласувах в подкрепа на назначаването на г-н Барозу за председател на Европейската комисия.

Стигнах до това решение поради четири причини.

Европейският съвет единодушно предложи кандидатурата на г-н Барозу.

Според моите разбирания за демокрация спечелилите изборите могат да предявят правото да изберат един от своите.

Няма друг възможен избор освен г-н Барозу; не е разглеждана сериозно нито една алтернатива.

Критиките, насочени към отиващия си председател, са погрешни по един важен въпрос, а именно, че Комисията има право да внася предложения, а държавите-членки да ги отхвърлят.

Моята подкрепа се основава също и на някои очаквания.

По време на втория си мандат г-н Барозу трябва да бъде малко по-независим, не на последно място по отношение на държавите-членки, и единствената цел на неговата дейност трябва да бъде службата в името на общите интереси на Общността.

Съжалявам, че Комисията има свойството да бъде конгломерат от членове, свободни да постъпват, както пожелаят. Моля, г-н Барозу, да използва влиянието си и да се противопостави на това развитие на нещата.

Желяя институцията, пазител на Договорите, да възвърне първоначалната си сила, тоест способността си да показва пътя чрез обединяващи проекти.

Willy Meyer (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (ES) Г-н Барозу, председателят на Европейската комисия, носи отговорността за настоящата финансова, икономическа, хранителна и екологична криза, обхванала Европа. Досега никой не е отчел своята грешка — вината се стоварва върху САЩ. До днес Комисията правеше опити да изгради Европа, основаваща се на политиката на приватизация и разрушаване на социалната държавност.

Комисията прие Лисабонската стратегия, която предриче икономически ръст от 3% и създаване на 20 милиона работни места до 2010 г. Неуспехът на стратегията е очевиден. Въпреки това Комисията има предложение да поднови стратегията и да продължи политиките, причина за кризата. Кризата не е повсеместна, а представлява резултат от залагане върху специфична политика — политика, възприета от Европейската комисия. Програмата ѝ по отношение на външната политика не посочва изобщо Сахара или Палестина. Тези проблеми не представляват приоритет, а ЕС планира да даде предимство на Кралство Мароко и да подобри отношенията с Израел.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Работата, извършена през последните пет години от председателя Барозу, беше определена като силно прагматична, сериозна и твърда по отношение на най-важните интереси на Европа.

Световната му лидерска позиция в борбата с измененията на климата, навременната намеса за засилване участието на Европа в световния океан чрез лансирането на новата европейска мореплавателна политика и неговата способност да вдвоява съгласие относно финансовата перспектива на Европа, съставена от 27 държави-членки, са само част от примерите, които оправдават оставането му начело на Европейската комисия.

Икономическият ръст, инвестирането в иновациите и обучението, както и борбата с безработицата, са основните стълбове, на които продължава да се гради европейската интеграция, и са също приоритети на г-н Барозу за в бъдеще.

В момент, когато световната икономическа и финансова ситуация не е в най-добро положение, Европа се нуждае от силен лидер, който да вдъхне живот на европейската идея.

Предвид споменатото дотук, както и поради ред други причини, считам, че г-н Барозу е най-добрият председател да ръководи съдбините на ЕС за предстоящия мандат.

Frédérique Ries (ALDE), *в писмена форма*. – (FR) Заедно с още 381 мои колеги подкрепих назначаването на г-н Барозу начело на Комисията. Направих го по ред причини, не на последно място поради това, че някои хора отправят твърде несправедливи обвинения срещу кандидата. Чувам, че някои мечтаят за новия Делор и същевременно забравят, че ние променихме света... и Европа. Европа на дванайсетте — на Кол и Митеран — я няма и едва ли ще се върне.

Първият председател на Комисията на 25-те, а после и на 27-те държави-членки, г-н Барозу, бе изправен пред деликатната задача да се справи с разширяването на Европа през 2004 г. — един мандат, белязан от консолидация. Вторият ще бъде мандат на смелостта. Надявам се да е така и искам да му гласувам доверие. Искам да откажа ролята на чирака на магьосника, да откажа да остана в очакване не на Годо, а на друг хипотетичен кандидат, който Съветът няма никакво намерение да излъчи. Отказвам да чакам и да участвам в по-нататъшното отслабване на институциите и репутацията, на която все още се радва Европа сред европейските граждани. Затова — да — ще очакваме г-н Барозу да изпълни своите обещания, като например борбата с измененията на климата и дискриминацията, както и спешните действия в условията на икономическата и социална криза. Отлагането на вота още веднъж ще насочи усилията в грешна посока. Изчакването на някой кандидат-фантом ще е грешка.

Nuno Teixeira (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Силното и смело председателство на Комисията е от ключово значение за Европа, за да спечелим отново позицията си на световен лидер чрез търсенето на равновесие между икономическите и политически цели, от една страна, и социалното и териториално сближаване, от друга. Приоритетите трябва да се подредят прагматично, но без да бъдат пренебрегвани стойностите, лежащи в основата на европейския проект.

Пред нас стоят редица предизвикателства като реформата на бюджета на Общността, с която Европа трябва да се занимае, показвайки, че е способна да следва световната програма по различни въпроси, включително борбата с измененията на климата и регулирането на финансовите пазари. В момент, когато безработицата е достигнала такова високо ниво в няколко държави-членки, жизненоважно е да се търси устойчив изход от настоящата икономическа и социална криза. Тази цел трябва да обедини държавите-членки около принципа на солидарност и засилването на европейския единен пазар.

Считам, че Жозе Мануел Дурау Барозу притежава качествата, които ще му позволят успешно да продължи да оправдава очакванията ни. Фактът, че той заема поста, е чест за Португалия и предимство за малък, отдалечен и откъснат регион като Мадейра да има човек в Комисията, който е напълно наясно с действителността там — подкрепям новата му кандидатура за поста председател на Европейската комисия.

Frank Vanhecke (NI), *в писмена форма*. – (NL) Гласувах против назначаването на г-н Барозу за председател на Европейската комисия, тъй като през последните пет години той олицетворяваше Комисията, избрала да пренебрегне демократичното отхвърляне на Договора от Лисабон, като направи това с презрение и особено безочливо. Също така г-н Барозу няколко пъти привежда доводи в полза на нова масова имиграционна вълна и постоянно омаловажава проблемите, свързани с възможното присъединяване на Турция към ЕС. Красноречив е и фактът, че вчера г-н Барозу отказа да отговори на обоснован въпрос на британски член на ЕП относно намеренията му, свързани с европейския член на Комисията, отговарящ за правата на човека — въпрос от вътрешно естество за ЕС. Европейският Биг братър настъпва, но очевидно никой не е наясно с това, включително членовете на ЕП.

Derek Vaughan (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Въпреки че по начало не се въздържа при гласуване, по отношение на днешния вот за избиране на председател на Комисията прецених, че въздържането от гласуване е правилното решение. Приемам, че г-н Барозу е направил някои отстъпки например относно въпроса за оценката на социалното въздействие. Въпреки това обаче г-н Барозу не успя да покаже обвързаност при придвижването на важни предложения на групата S&D – например подпомагане на Директивата за командированите работници, която е от жизнено значение за защита на работниците от Уелс. Необходима е и по-силна ангажираност към портфейлите на новоназначените членове на Комисията, както и ясно обяснение от страна на г-н Барозу за организирането на следващата колегия. Не считам, че обещанието на г-н Барозу за борба със социалния дъмпинг в Европа е с достатъчна тежест, и поради това, както и предвид горепосоченото, взех решение да се въздържа от гласуване.

Bernadette Vergnaud (S&D), *в писмена форма*. – (FR) Гласувах против кандидатурата на г-н Барозу най-вече защото вярвам в една истински политическа Европа, която не може да се задоволи с Комисия, обвързана с желанията на голямото предприемачество. Освен това считам, че не може да се води кампания чрез призоваване за друг вид европейско ръководство, само за да се връчи празен чек на шампиона по либерализъм, чиято програма е изцяло лишена от амбиции и стойности. Човек, скрил се зад идеята за „по-добро регулиране“ с оглед да „дерегулира“ всичко, което защитавам като социалист: обществените услуги, социалната закрила на работниците, уважение към здравната система, регулиране на финансовата икономика, защита на потребителите и околната среда от властта на промишлените формирования. От уважение към собствените си убеждения и тези на избирателите считам, че тези ценности не могат да бъдат поставяни под въпрос поради неясни мотиви и игри, целящи получаването на смешни отстъпки от страна на консерваторите, които контролират по-голямата част от държавите-членки, Европейския парламент и Комисията и които няма да се укротят докато не прокарат по-нататък своята политика на дерегулация.

Dominique Vlasto (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Въпреки че гласуването за избор на председател на Европейската комисия е тайно, искам да изразя публично подкрепата си за кандидата от нашето политическо семейство Жозе Мануел Барозу и искрено да го поздравя за неговото преизбиране. Предвид това, че групата на Европейската народна партия (Християндемократи) спечели европейските избори, съвсем естествено е председателят на Комисията да бъде от нашите редици. Затова, въпреки дребните пререкания между разделената левица и Зелените, които между другото не излъчиха кандидатура, г-н Барозу бе спокойно преизбран. Приветствам и повторно заявената обвързаност от негова страна да работи в тясно сътрудничество с Парламента и го уверявам, че може да разчита на нашата решителност и подкрепа при всяко гласуване на предложения относно европейския проект. Парламентът и Комисията сега ще могат да се заемат с работата си без закъснение, което бе най-важното в този труден период на много изпитания, които трябва бързо да бъдат преодолявани в името на всички европейци. Освен това, докато Европа участва в Г-20 и преговорите за климата, трябва да е обединена и да постави в ред работната си програма. Днешният ясен и недвусмислен вот също спомогна за укрепването в лицето на другите световни сили.

Предложение за обща резолюция: Горски пожари от лято 2009 г. (RC-B7-0039/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE), в писмена форма. – (FR) Гласувах за резолюцията на Европейския парламент от 16 септември 2009 г. относно горските пожари от лято 2009 г. Настоящата резолюция следва редица други, подчертавайки честотата, сериозните последици и сложността на въздействието на природните и причинени от човека бедствия на територията на Европа. Техният брой в последните години рязко се увеличи. Горските пожари зачестиха поради обезлюдяването на селските региони, нарастващото изоставяне на традиционни дейности, лошото стопанисване на горите, съществуването на огромни масиви, залесени с един и същи дървесен вид, засаждането на неподходящи дървесни видове, липсата на политика за предотвратяване на пожарите, несериозността на налаганите глоби в случаи на умишлен палез и некачественото прилагане на законите, забраняващи строителството и гарантиращи повторното залесяване. Жалко е, че въпреки изискванията на Парламента, Комисията не предприе мерки за създаване на европейски сили за гражданска защита и аз приветствам действията, предприети от моя колега г-н Barnier, който отдавна предлага такова помощно средство. Накрая, в период, когато частните застрахователни фирми не предлагат обезщетение за горските масиви, става задължително, предвид липсата на активност в това отношение от страна на частния сектор, да се помисли над изграждането на обществена/частна колективна структура, която да застрахова горите срещу бури и пожари.

Carlos Coelho (PPE), в писмена форма. – (PT) За съжаление условията на крайна суша и горски пожари в Южна Европа се влошават значително. Бяха причинени: огромни щети и загуби на човешки животи (11 души загинаха само през това лято); намалена икономическа активност; влошаване състоянието на околната среда, особено чрез повишаване равнището на превръщане на земите в пустиня, поради което около 400 000 хектара европейски гори изчезват всяка година през последното десетилетие.

Измененията на климата допринасят за увеличаване на природните бедствия, но много от случаите са все още непредвидими или са престъпно дело. Затова съществува необходимост от напредък на научните изследвания, така че да се усъвършенства процедурата за оценка на риска, системите за предотвратяване на пожари, средствата за борба с огъня, както и изискването да бъдат отделени необходимите финансови средства.

Нуждаем се от Европейска стратегия за борба с природните бедствия, както и от по-добра вътрешна оперативност и съгласуваност на различните инструменти на Общността. Държавите-членки трябва да засилят сътрудничеството и координацията по между си с оглед гарантиране на сплотеността и наличието на допълнителни средства за бързо реагиране при борбата с бедствията.

Призовавам председателството на Съвета да вземе спешно решение във връзка с предложението за нов регламент за Фонд „Солидарност“ с цел повишаване на прозрачността и гъвкавостта на мобилизирането при извънредни ситуации.

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Южна Европа е жертва на бедствия (суша и пожари), които поставиха под заплаха човешки животи, икономиката и местната екосистема, допринасяйки за постепенното изоставяне на големи територии — някога населявани, обработвани, за които са били полагани грижи. Вместо да бъде проблем за една или друга държава, този въпрос и сериозните последици вече са от трансгранично естество и явно заслужават отзив на европейско ниво.

Както казах преди, Европейският съюз ще извлече полза, при условие че остане обединен дори в бедствие и ако е способен да мобилизира ресурси, като например Фонд „Солидарност“, както и различните методи и системи за предотвратяване и облекчаване на последствията от тези нещастия, и ако осигури гъвкава, бърза и подходяща реакция при спешни случаи.

Освен Европейската комисия, която трябва да поеме водещата роля в търсенето на решения и прилагането на най-добрите практики, целият горски сектор трябва да бъде свикан, за да бъдат обменени познания, да бъдат посочени решения и начини за подпомагане на разнообразните действия, свързани с горите.

Според една португалска поговорка дървото е приятел. Европейският съюз трябва да плати отново за това приятелство и по този начин да подкрепи бъдещето на селските региони.

João Ferreira (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Причината, поради която гласувах в подкрепа на резолюцията, е свързана с необходимостта от ефективна сплотеност и незабавната мобилизация на финансовите ресурси с оглед на това да можем с необходимата неотложност да се заемем със социалната и екологична трагедия, покосила регионите и общностите, засегнати от пожарите през това лято.

Считам все пак, че резолюцията трябва да постави по-сериозно въпроса за въздействието на някои политики на Общността, особено общата земеделска политика, която кара хората да оставят земята и продуктивните

системи. Трябва да се акцентира и върху дейностите, които допринасят за подхода на предотвратяване на проблемите от пожарите.

Последиците от общата земеделска политика, особено в държави като Португалия, са сред основните причини за пожарите, които днес опустошават огромни територии всяка година. Счита се все пак, че това е възможно и желано сътрудничество сред държавите-членки в борбата с горските пожари и не трябва да бъде използвано за претекст за отстраняване на важни аспекти на националния суверенитет на държавите-членки, именно във връзка с гражданската защита и мерките за контролиране и намеса във вътрешната им територия.

Sylvie Guillaume (S&D), *в писмена форма*. – (FR) За пореден път това лято горски пожари опустошиха Южна Франция. Както другите ни европейски съседи, нашите граждани са заставени да се борят с пламъци, а бедствията причиниха материални щети и човешко страдание. Затова се застъпих за създаването на независими и постоянни европейски сили за реагиране, чиято цел ще бъде подпомагането на държавите-членки и регионите, засегнати от пожари и други бедствия. Еднакво се нуждаем – и това е съдържанието на призива ни, отправен към Комисията – от стратегия, която ни позволява да съхраним богатството на екосистемите в националните ни паркове, намиращи се в Бож, Ардеш или Люберон, заедно с всички задължения, свързани със заложеното финансиране за превантивни мерки и дейности за възстановяване на нарушените екосистеми. Преразглеждането на общата земеделска политика ще бъде оправдано от предотвратяването на разпростиращите се горски пожари, които често са последица и от изобилната храстовидна растителност в някои региони. Накрая, подкрепих също така и мобилизирането на Фонд „Солидарност“ на ЕС, който днес е блокиран от Съвета, макар да има отчаяна необходимост от него.

Eija-Riitta Korhola (PPE), *в писмена форма*. – (FI) Г-н председател, на разискването в понеделник относно горските пожари от лято 2009 г. казах, че естествените условия ще се изменят заедно с климата. Това е факт, на който не може да се противоречи. Той не обяснява все пак екологичните бедствия, особено ако същите явления се случват редовно. Можем и трябва да сме подготвени по-добре. Затова трябваше да гласувам днес против позицията на моята група по отношение на изменение 5. За да съм изцяло откровена, тази позиция дълбоко ме озадачава. Наистина е време държавите-членки на ЕС да се огледат. Чувстваме се оправдани, твърдейки, че разрушенията, причинени от горски пожари, е можело да бъдат предотвратени, ако някои държави-членки бяха развили и приложили по-ефективни мерки за защита и бяха работили по-здравно за възпиране на престъпната дейност около придобиването на повече земя за застрояване.

Нашата политическа обстановка не допуска да си затваряме очите пред фактите. Това не е в полза на никого, особено когато става дума за размерите на човешката трагедия вследствие на горските пожари. Имаше предположение, че измененията на климата е една от причините за нарастващия брой горски пожари, и е вярно, че Европа ще трябва да се подготви за по-дълъг период със засилена опасност от пожари, отколкото от юни до септември, което досега беше нормално. Лятото вече започва по-рано и е по-горещо и сухо, особено на юг, а рискът от пожари расте. Самият проблем за пожарите все пак не е в нарастващите изменения на природните условия, а някъде другаде. Едно е да се адаптираме към изменящата се околна среда и съвсем друго възприемането на сковани, негодни практики, както и да сме неподготвени.

Willy Meyer (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (ES) В Гърция 1 30 000 маслинови дръвчета бяха унищожени при пожарите, както и много хектари лозови насаждения, добитък, кошери, складове, обори и огромен брой парници и къщи. В Испания 95 769 хектара са изгорели при горски пожари, причинявайки смърт на 11 души и загуби на стойност около 395 милиона евро.

Социалните, икономически и екологични вреди, нанесени от пожарите върху местните икономики, производството и туризма, са огромни и налагат оказването на необходимата помощ на засегнатите граждани и възстановяване на предишните природни условия чрез незабавна намеса на национално и общностно ниво.

Приканваме Комисията да мобилизира сегашния Фонд „Солидарност“ на ЕС, без да губи време и да направи достъпни средствата, необходими за оказване на подкрепа на възстановителните планове в засегнатите райони за възвръщане потенциала на производството и пълно повторно залесяване на изгорелите територии.

Обезлесяването от части се дължи на изграждането на пътища и железопътни линии. Комисията трябва да насърчи взимането на мерки, за да може обществените дейности, финансирани от фондовете на ЕС, да включват и обществени инвестиции за подобряването, поддържането и увеличаването на обществените гори.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма*. – (DE) За нещастие лятото на 2009 г. бе белязано от унищожителни горски пожари в Южна Европа, причинили огромни материални и екологични щети. В тази връзка беше ясно, че умишлените палежи с цел печалба от изгорените гори биват окуражавани чрез недостатъците или липсата на регистри на горите или поради лошото дефиниране на използваемата земя. Поради това беше важно в

настоящото предложение за резолюция да призовем държавите-членки да ревизират или да коригират регистрите си.

Освен повторното залесяване изисква се сътрудничество между експертите, противопожарните бригади и други групи както при спешни случаи, така и за превенция. Предложението за резолюция съдържа логични предложения например как държавите-членки да бъдат подкрепени при бедствия съгласно принципа на солидарност. Поради това гласувах за предложението за обща резолюция относно горските пожари от лято 2009 г.

Frédérique Ries (ALDE), *в писмена форма*. – (FR) Трябва веднага да кажем, че предотвратяването на природните бедствия и приспособяването към измененията на климата не е лесна задача. Въпреки че Европейският съюз някак се справя по-добре от други региони по света чрез създаването на стабилни механизми за гражданска защита и финансовата благодат на Фонда „Солидарност“, повече от 600 000 хектара биват унищожавани всяка година.

Не говоря единствено за горските пожари в Средиземноморския басейн, най-тежкият от които бе лятото на 2009 г. по-високите части на Атина. Според мен две предложения изглеждат ключови за подобряване на положението. Първо, докладът на г-н Barnier от 2006 г. относно европейски сили за гражданска защита трябва да бъде приложен изцяло. Все още чакаме поставянето на европейските зелени шлемове с оглед на осъществяването на европейската политика за гражданска защита, за която гласуваха гражданите. Второ, важно е Комисията да има право да ръководи случващото се на местно ниво. Меко казано ще е изненадващо, ако европейските субсидии са били платени, при положение че някои от горските пожари са възпламенени от престъпници с единствената цел да подготвят земята за застрояване.

Joanna Senyszyn (S&D), *в писмена форма*. – (PL) Гласувах в подкрепа на резолюцията относно горските пожари. През тази година при пожари досега са унищожени 200 000 хектара гори в ЕС. Това е повече, отколкото през цялата 2008 г. В Полша коефициентът на риск от горски пожари е сред най-високите в Европа. През април 2009 г. броят на пожарите бе най-висок през последните пет години.

Трябва да предприемем незабавни ефективни мерки в отговор на измененията на климата, които са една от причините за възникването на пожари. Друг важен въпрос в приетата резолюция е този за съгласуваните механизми на ЕС за предотвратяване на измененията на климата и в частност ефективната употреба на Фонда „Солидарност“ за ограничаване на последиците от пожари.

Необходимо е създаването на европейски сили за реагиране, способни да действат бързо в случай на природно бедствие. Във финансов и организационен план това ще завърши действията, предприети в държавите-членки. Надявам се парламентарната резолюция относно борбата с последиците от пожари да бъде надлежно разгледана от Европейската комисия и активирана с цел засилването на дейностите в тази област.

Catherine Stihler (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Приветствам днешното разискване относно горските пожари. Унищожаването на много природни феномени е загуба за всички нас. Трябва да бъдем солидарни с колегите си и да помогнем на засегнатите държави.

Nuno Teixeira (PPE), *в писмена форма*. – (PT) В резултат на повторното залесяване, насърчено от регионалното правителство, наред с инициативите на природозащитни организации, скорошните проучвания показват, че горите на Мадейра са се увеличили с почти 5 000 хектара в последните 36 години — постижение, достойно за отбелязване, тъй като не следва насоката на развитие в национален план. Това безценно наследство трябва да бъде защитено и докато със сигурност се нуждаем от подготовка, за да реагираме при горски пожари, от основно значение е да се балансират ресурсите за предотвратяването на пожари, тяхното разкриване и потушаване. Гласувах в подкрепа на резолюцията, тъй като считам, че тази политика може да бъде насърчена на европейско ниво чрез стратегия за солидарност, която да съгласува реакциите при пожар и ефективното предотвратяване на рискованото поведение.

Подчертавайки особено най-отдалечените райони, подходът трябва да включва както органите, така и собствениците на гори при почистването на горите, засаждането на местни видове и повторното населяване на селските региони. На национално равнище трябва да бъдат налагани наказания за престъпно поведение. Гъвкавостта при прилагането на процедурите, свързани с използването на съществуващите структурни фондове или нови такива като Фонд „Солидарност“ на ЕС, ще позволи по-бърз отговор за хората, засегнати от загуби на обработваема земя, дом, добитък вследствие на пожари и други бедствия.

Frank Vanhecke (NI), *в писмена форма*. – (NL) Въздържах се от окончателно гласуване относно компромисната резолюция във връзка с последиците от горските пожари от 2009 г. Забелязвам, че това се

дължи на факта, че мнозинството в Парламента е на мнение, че борбата с горските пожари на европейско ниво не трябва да се ограничава до подкрепа и съгласуване, а в действителност ще трябва да се основе отделна европейска структура за борба с огъня — още един европейски орган — макар това да струва скъпо предвид факта, че ще повтара функции, вече изпълнявани от други съществуващи структури.

Във всеки случай това е илюстрация на факта, че еврофедералистите са по-малко загрижени за ефективното и компетентно управление на нашия континент и по-загрижени за съчиняването на изявление, а именно, че всичко трябва да бъде регламентирано на европейско ниво — въпреки принципа на субсидиарност, който толкова често чуваме да хвалят.

(Заседанието, прекъснато в 12,50 ч., се възобновява в 15,00 ч.)

9. Поправки на вот и намерения за гласуване: вж. протокола

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

10. Финансови услуги (подпис на актове)

Председател. — Съгласно процедурата за съвместно вземане на решение законовите актове се подписват от председателя на ЕП и настоящото председателство, представляващо Съвета. Преди подновяване на заседанието ще бъде подписан законов пакет, за да влезе в сила. Сесилия Малмстрьом, министър по европейските въпроси, ще подпише от страна на Съвета. Доволен съм, че членът на Комисията Бенита Фереро-Валднер също е с нас днес.

Искам да кажа няколко думи относно законодателния акт, който предстои да подпишем днес. Днес, в навечерието на изключителната среща на върха на ЕС в подготовка за срещата на върха на Г-20 в Питсбърг, имаме добър повод за укрепване ролята на Европейския парламент като съзаконотател. Помолен съм да представя Европейския парламент на вечерята на държавните и правителствени ръководители. Ние от Европейския съюз ще се подготвяме за участието в срещата на върха на Г-20 в Питсбърг.

Днес имаме важен пакет от четири различни законодателни акта съгласно процедурата за съвместно вземане на решение, одобрена от нас в отговор на финансовата криза. Какво съдържа пакетът? Директива за капиталовите изисквания, регламент относно агенциите за кредитен рейтинг, нов регламент относно трансграничните плащания и решение, установяващо нова програма в подкрепа на специфичната дейност в областта на финансовите услуги, финансовите доклади и одит.

Директивата и регламентите имат за цел защитата на инвеститорите на ЕС, финансовата система на ЕС, както и повишаване на гаранциите за правата на потребителите и осигуряването на по-добър контрол. Актовете са насочени към стабилизиране на финансовите пазари. Следователно така изпълняваме предвижданията като законите, които подписваме, са изготвени от Парламента по време на предишния мандат. Желаете ли г-жа Малмстрьом да има думата преди да пристъпим към подписването на документите?

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. — (SV) Г-н председател, предстои да подпишем няколко законодателни акта, които са от първостепенно значение за отговора на ЕС на финансовата и икономическа криза, която оказва сериозно въздействие върху Европа и ще продължи своето влияние. Искам да използвам възможността да благодаря на чешкото председателство, което работи доста упорито, за да получим тези актове за кратък период от време. Именно благодарение на чешкото председателство успяхме бързо да осъществим успешно сътрудничество между Съвета и Парламента, както и бързи и ефективни споразумения.

Както споменах преди, изпитваме предпазлив ентузиазъм относно икономическата ситуация, но освен това знаем, че безработицата ще се отрази тежко в много държави в предстоящия период. Следователно има защо Парламентът, Съветът и Комисията да работят в тясно сътрудничество. Очаквам с нетърпение общата ни работа и съм горда, че мога да подпиша настоящите законови актове заедно с Вас, г-н председател.

Председател. — Искам да насоча вниманието към факта, че това, което правим, е израз на връзката между функциите на Съвета, Парламента и Комисията. Междувременно се състояха избори в Европейския парламент, което по никакъв начин не попречи на нашите дейност и работа.

Сега искам да помоля министър Малмстрьом да пристъпи към общото подписване, което ще стане на тази маса. Каня също така г-жа члена на Комисията Фереро-Валднер, г-жа Berès и г-жа Bowles — предишния и настоящия председател на комисията по икономически и парични въпроси — ще помоля и двете да дойдете тук, както и докладчиците г-н Karas и г-н Gauzès. Всички вие ще присъствате на подписването, а министърът и аз ще подпишем.

Искам също да подчертая, че г-жа Starkevičiūtė и г-н Hoppenstedt са бивши докладчици, но вече не са в Европейския парламент, тъй като бяха членове на ЕП по време на предишния мандат.

Сега следва да пристъпим към подписване.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа ROTH-BEHRENDT

Заместник-председател

11. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола

12. Състав на междупарламентарните делегации: вж. протокола

13. Споразумение за партньорство и сътрудничество между ЕО и Република Таджикистан (разискване)

Председател. — Следващата точка е общото разискване относно:

– изявления на Съвета и на Комисията относно Споразумение за партньорство и сътрудничество между ЕО и Република Таджикистан и

– препоръка (A7-0007/2009) от Alojz Peterle, от името на комисията по външни работи, относно предложението за решение на Съвета и на Комисията относно сключване на Споразумение за партньорство и сътрудничество между Европейските общности и техните държави-членки, от една страна, и Република Таджикистан, от друга страна

(12475/2004 – 11803/2004 – C6-0118/2005 – 2004/0176(AVC)).

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-жо председател, уважаеми колеги, г-жо член на Комисията, г-н Peterle, доволна съм, че този следобед имам възможността да обсъдя връзките на ЕС с Таджикистан, и по-специално важността, която отдаваме на поставянето на нова основа на нашите отношения с държавата чрез сключването на Споразумение за партньорство и сътрудничество.

Знам, че Парламентът има голям интерес към този въпрос. Още през февруари 2008 г. в резолюцията си относно стратегията на ЕС за Централна Азия призовахте държавите-членки бързо да ратифицират Споразумението за партньорство и сътрудничество, потвърждавайки по този начин намерението на Парламента да одобри споразумението в близко бъдеще.

Сега споразумението е ратифицирано и силно желаем да продължим напред с останалите стъпки възможно най-бързо, така че Споразумението за партньорство и сътрудничество да може да влезе в сила колкото е възможно по-скоро — надявам се до края на годината. Така ще изпратим ясен сигнал, че откриваме нова страница в отношенията между Европейския съюз и Таджикистан.

Таджикистан е важна част от нашата цялостна стратегия за Централна Азия. Тази труднодостъпна държава е една от най-бедните в света. Тя има лошо поддържана граница с Афганистан, което я прави основен маршрут за контрабанда на наркотици и вход към региона за радикални ислямисти. Следователно имаме голям интерес да подкрепим Таджикистан както за нейно добро, така и за решаване на общите ни проблеми. Вече работим по въпроса чрез няколко контакта. Шведското председателство изпрати група на високо равнище в региона през юли, а вчера в Брюксел се проведе конференция на министрите с Централна Азия.

Но Таджикистан е една от малкото страни по източната граница на ЕС, с които все още не сме сключили общо споразумение след края на Студената война. Ако сериозно искаме да се преборим с проблемите, които споменах, трябва да създадем подходяща рамка за бъдещите ни отношения. Условието и редът за политически диалог и практическото сътрудничество с Таджикистан трябва да бъдат подобрени, така че да отразяват по-добре общите предизвикателства пред региона. Споразумението за партньорство и сътрудничество ще ни осигури по-структуриран начин за обсъждане на въпроси от общ интерес: правата на човека, принципите на правовата

държава, търговията с наркотици и организираната престъпност, както и тероризма и религиозните организации.

В същото време трябва да постигнем напредък по въпросите, свързани с демокрацията, доброто социално управление и правата на човека в региона. Наясно сме, че това не е лесна задача. Ето защо силно приветствам структурирания диалог с Таджикистан относно правата на човека, който предоставя възможност за провеждане на сериозно обсъждане. Вторият кръг от диалога ще се проведе в Душанбе на 23 септември.

Трябва да продължим да насърчаваме Таджикистан да въведе програма за реформи. Събитията са често много тревожни. Искаме да видим по-демократичен подход в държавата по отношение на свободата на организация, свобода на религията, свобода на медиите и развитието на гражданското общество. Трябва да направим всичко по силите си да убедим Таджикистан, че принципите на правовата държава трябва да се спазват в борбата срещу незаконната дейност, търговията с наркотици и тероризма. Трябва да подчертаем, че правата на човека и основните свободи трябва да бъдат зачитани като начин за предотвратяване на етнически или културни конфликти.

Също така сме много притеснени от широката корупция в държавата. Тя възпрепятства не само развитието на Таджикистан, но също така и ефективния принос на дарители. Трябва да използваме всеки наличен канал да призовем таджикските органи да се справят с този проблем възможно най-бързо. Не можем да пренебрегнем факта, че всички транзитни маршрути за търговия с наркотици – или поне много от тях – минават през Таджикистан. Държавата е уязвима по отношение на радикални движения и международната организирана престъпност. Трябва да засилим подкрепата си за Таджикистан с цел да се противопоставим на тази дейност, като в същото време осигурим алтернативни източници на доход. Стратегията съответства на нашия ангажимент в Афганистан и работата ни за стабилизиране на тази държава. Приветстваме интереса на Таджикистан към сътрудничество и подкрепяме усилията им.

Таджикистан показва открито, конструктивно отношение към обсъжданията на нашите общи предизвикателства. Това е положително. Диалогът е важен елемент от нашата подкрепа за Таджикистан при насърчаване на сътрудничество с техните съседи и намиране на решения за спешни и сложни регионални проблеми като измененията на климата, водата и граничния контрол. Предвид факта, че имаме голям интерес да се справим с много от проблемите по-ефективно и по-ефикасно, аз приветствам възможността за създаване на нова основа за нашите отношения с Таджикистан. Споразумението за партньорство и сътрудничество ни предоставя рамка, в която можем да доразвием двустранните си отношения и по този начин да допринесем за общите цели на стратегията ни за цяла Централна Азия. Затова призовавам Парламента да гласува в полза на споразумението, така че то да влезе в сила възможно най-скоро.

Бенита Фереро-Валднер, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, първо искам да благодаря на г-н Peterle за отличния му доклад и резолюцията, която представя много добър анализ на положението в Таджикистан и отправя препоръки, които мога да подкрепя.

След приемането на стратегията на ЕС за Централна Азия през юни 2007 г. отношенията ни с всички държави от Централна Азия се задълбочиха, което е от взаимна полза. Ритъмът на контактите между нас набра скорост и сега разбираме ползите от по-тясно сътрудничество по въпросите за сигурността, управлението и контрола на границата, обучението, управлението и диверсификацията на енергия. Стратегията постига успех в изграждането на нов вид партньорство с петте централноазиатски републики.

Ясно е обаче, че мащабната стратегия е подкрепена от индивидуални и разграничени двустранни отношения, които отразяват различните стремежи и насоки на съответните държави. Както всички знаете, сътрудничеството ни с Таджикистан все още се управлява от Споразумението за търговия и сътрудничество, сключено със СССР през 1989 г. и потвърдено от Таджикистан през 1994 г. Това споразумение вече не отразява напълно нашите амбиции съгласно стратегията за Централна Азия, нито е в подкрепа на типа отношения, които търсим с Таджикистан.

Вашето одобрение на новото Споразумение за партньорство и сътрудничество между ЕС и Таджикистан, което ще разисквате днес, следователно ще представлява голяма крачка напред, тъй като ще ни позволи да разширим и задълбочим сътрудничеството си с тази държава.

Днешен Таджикистан е изправен, както вече беше казано, пред големи икономически и социални предизвикателства. Важно е – и в интерес на европейците – Таджикистан да успее в борбата си с трудностите. Това е държава, която има близо 1 500 км граница с Афганистан и която се намира в близост до долината Суат в Пакистан. Това е територия, застрашена от пренос на конфликти и проникване на ислямски екстремисти.

Таджикистан също е ключ в усилията за спиране на потока от нелегални наркотици от Афганистан към Европа. Ето защо по-доброто сътрудничество с Европейския съюз може да подпомогне да се предотврати разпространението на несигурност.

Ключов елемент в уязвимостта на Таджикистан е слабата икономика. Най-бедните републики в Централна Азия са сериозно засегнати от значителното намаляване на цените на алуминия и памука в следствие на спада в световен мащаб. Това, заедно със спада в паричните преводи в размер на 34% през първата половина на 2009 г., дава повод за загриженост, че нивото на бедността вероятно се покачва, както и че несигурното социално-икономическо положение може да предизвика социално напрежение.

Убедена съм, че сега сме на прав път с Таджикистан, подкрепяйки и насърчавайки необходими реформи. Това също е в основата на честите посещения на специалния представител на ЕС Морел и на собственото ми посещение през пролетта на 2008 г. Има напредък, но е ясно, че още много трябва да се свърши. Правителството показва, че в допълнение към по-голяма търговия и сътрудничество е готово да приложи мерки за подобряване на социалното подпомагане, здравеопазването, образованието, борбата с корупцията и правата на човека.

Трябва да приветстваме факта, че президентът Рахмон е създал длъжността омбудсман. Омбудсманът ще бъде важен наш събеседник в следващия кръг от диалога за правата на човека между ЕС и Таджикистан, който Вие споменахте, на 23 септември. Напредъкът в съдебната реформа е все още бавен, но ние се надяваме, че препоръките от скорошния семинар в Душанбе относно правата на човека и гражданското общество ще бъдат взети под внимание от страна на правителството, особено при реформата на адвокатската професия и новия наказателно-процесуален кодекс в Таджикистан.

Наясно съм, разбира се, с вашата загриженост за демокрацията и правата на човека в Таджикистан и мога да ви уверя, че Комисията ще я вземе под внимание в диалога ни с тази държава.

Що се отнася до икономическите реформи, виждаме напредък — например изготвянето на механизъм за освобождаване на земеделските производители от задължнялост в сектора на памука, който, да се надяваме, ще проплати път за по-широки земеделски реформи и прилагането на „свобода на обработване на земята“, което е от решаващо значение за преодоляване на бедността в държавата.

Одобрението днес на Споразумението за партньорство и сътрудничество от Европейския парламент ще ни помогне да продължим да работим с Таджикистан за редица политически и икономически реформи със специален фокус върху демокрацията и правата на човека, а също и да осигурим пълното им прилагане. Усилията към реформи вече са подкрепени от относително големи суми двустранна помощ от Комисията. Всъщност става дума за 66 милиона евро за периода от 2007 до 2010 г., които ще нараснат до 70 милиона евро за трите години от 2011 до 2013 г.

Нашата помощ ще се фокусира върху секторна подкрепа за социална закрила и здравеопазване, реформа в управлението на публичните финанси и техническа помощ за развитието на частния сектор. Този процес ще бъде подкрепен от делегацията ни в Душанбе. Моето намерение е преди края на тази година нашият регионален офис там да стане пълноправна делегация за насърчаване на процеса на реформи и улесняване на пълното прилагане на Споразумението за партньорство и сътрудничество. И по-конкретно, надявам се, ще ни помогне да изготвим цялостна оценка на напредъка в ключовите области, които споменах и които ще измерваме с ясни критерии.

Alojz Peterle, докладчик. – (SL) Решението за сключване на Споразумение за партньорство и сътрудничество между Европейските общности, техните държави-членки и Таджикистан е в съответствие с европейската стратегия на Съвета за ново партньорство с Централна Азия и недвусмисленото желание на Таджикистан за развитие на широко сътрудничество с Европейския съюз в търговията и много други области.

Доволен съм, че всички държави-членки са ратифицирали споразумението, и се надявам, че ще можем да дадем съгласието си за споразумението с Таджикистан, както сме постигнали съгласие по споразуменията с Казахстан, Киргизстан и Узбекистан. Това ще сложи край на Споразумението за търговия и сътрудничество между Европейския съюз и бившия Съветски съюз.

Действайки на базата на основните си ценности и принципи, Европейският съюз изразява чрез споразумението стратегическия си интерес за сътрудничество с Таджикистан, считан за много важен партньор в тази част на света. ЕС също така иска да задълбочи отношенията си с Таджикистан, допринасяйки по този начин за сигурността, стабилността и икономическия напредък на държавата и за развитието и укрепването на демократичните институции, както и по отношение на защитата на правата на човека и принципите на правовата държава.

По-конкретните цели на европейската политика относно Таджикистан се отнасят главно до подкрепа на борбата срещу бедността, подкрепа на доброто управление и реформите, както и ефективна борба с трафика на наркотици и организираната престъпност. Този доклад критикува състоянието на демокрацията в държавата, изразявайки загриженост относно корупцията и състоянието на гражданското общество, но в същото време призовава таджикското правителство да се справи с проблемната ситуация в областта на образованието и обучението възможно най-скоро.

Докладът изразява оправдана загриженост и относно нарушенията на правата на човека, в частност правата на жените, религиозните свободи, независимостта на съдебната власт и условията, управляващи работата на организациите на гражданското общество. Предвид горепосоченото, докладът също така приветства започването на диалог относно правата на човека, чийто напредък е от съществено значение за развитието на двустранните отношения.

Споразумението отразява нашето убеждение, че Таджикистан притежава потенциал за създаване на модерна, функционираща държава, която е в състояние успешно да изпълнява своята регионална роля по-специално в борбата срещу екстремизма, навлизащ от Афганистан и други части на региона. Освен всичко останало докладът също така ни напомня за значението на енергията и водата, тъй като тези въпроси засягат междудържавните отношения в Централна Азия и изискват съвместно решаване.

В заключение, позволете ми да поздравя колегите си за конструктивното им съдействие и Комисията за ценната ѝ помощ. Преди всичко искам да благодаря на посолството на Република Таджикистан за тяхното сътрудничество.

Твърдо считам, че с това споразумение Европейският съюз ще може да засили и задълбочи сътрудничеството, съществуващо с Таджикистан до днешна дата, и се надявам, че това ще бъде духът, в който споразумението ще се осъществи в близко бъдеще. Горещо препоръчвам приемането на споразумението с Таджикистан.

Filip Kaczmarek, *от името на групата PPE.* – (PL) Искам да поздравя докладчика Alojz Peterle за неговия извънредно фактически и — искам да подчертая — много балансиран доклад относно Споразумението за партньорство и сътрудничество между Европейските общности и Таджикистан.

Таджикистан си спечели много критики заради липсата на демокрация. Това, което най-често не одобряваме, е липсата на свобода на пресата и религията, както и корупцията. Нямам за цел да оспорвам обвиненията. Обаче трябва да вземем под внимание факта, че Таджикистан наскоро отбеляза напредък както в борбата с корупцията и подобряването на положението с правата на човека, така и в различни други чувствителни области. Освен това държавата е относително стабилна, което е от значение, имайки предвид стратегическото ѝ местоположение. Това обаче вече беше отчетено днес.

Като съсед на Афганистан и свързаните с това проблеми по отношение на широкомащабното производство и продажба на наркотици, тероризма и нарастващия екстремизъм, както и с друг все по-нестабилен съсед, Пакистан, Таджикистан може да бъде естествен съюзник на Европейския съюз. Затова е в интерес на ЕС да продължи да подкрепя демократичните процеси в държавата и да укрепва политическия, икономически и социалния ѝ потенциал.

Нека припомним, че Таджикистан е най-бедната от бившите съветски републики. Тя беше една от 12-те страни, които попаднаха миналата година в списъка на ООН на държавите, засегнати в най-голяма степен от световната продоволствена криза. В тази връзка съм доволен, че в доклада се споменават и Целите на хилядолетието за развитие. Нека ги припомним и на Таджикистан.

Европейският съюз е основният търговски партньор на Таджикистан. И двете страни трябва да положат усилия да приложат споразумението възможно най-бързо, подкрепяйки по този начин развитието на държавата и стабилизирането на икономическото ѝ състояние. Само с критикуване на грешките в Таджикистан няма да го постигнем. Трябва да дадем положителен сигнал, че се интересуваме от развитието на контактите с тази държава, а според мен докладът на г-н Peterle, заедно с целия Парламент, изпрати точно такъв сигнал.

Niccolò Rinaldi, *от името на групата ALDE.* – (IT) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, Таджикистан рядко се споменава в залата, така че ние — говоря от името на групата на Алианса на либералите и демократите за Европа, а също и като член на комисията по международна търговия и на делегацията за отношенията с Централна Азия — приветстваме споразумението. Приветствам и решението да предприемем бързи действия, за да подпомогнем представителните ни офиси в региона, както посочи членът на Комисията.

Освен това Таджикистан — държава, която може да ни изненада, но която често се описва като преден пост на Европа, не е в периферията на света — както не са и останалите страни в Централна Азия, основната сред които е Афганистан. Тъкмо в тази държава се водят някои много важни битки по отношение на трафика с наркотици, борбата срещу авторитаризма и фундаментализма и установяването на принципите на правовата държава и демокрацията, които, за съжаление, са все още много крехки.

С този законодателен инструмент ще бъдем в състояние да постигнем напредък не само от търговска гледна точка, но, надявам се, и от политическа и културна гледна точка.

Heidi Hautala, *от името на групата Verts/ALE*. – (FI) Г-жо председател, условията за сключване на Споразумение за партньорство и сътрудничество с Таджикистан са далеч по-благоприятни, отколкото например с Узбекистан и Туркменистан, които са категорично диктатури. Таджикистан обаче следва по-добър път и Споразумението ще даде възможност на Европейския съюз да има известно влияние върху положението там. Приятно е да чуем, че от страна на Съвета и Комисията пактът за сътрудничество ще се фокусира върху правата на човека и демокрацията и ще се опита да насърчи развитието на принципите на правовата държава. Чудесно е, че е създадена и институцията омбудсман в Таджикистан. В много държави това е важен инструмент и Европейският съюз трябва да окаже пълна подкрепа на новата институция.

Искам да повдигна друг въпрос по отношение на водните ресурси. Регионът е богат на водни ресурси и Европейският съюз може да помогне на Таджикистан да експлоатира ресурсите си рационално и демократично, отчитайки и интересите на държавите, чиито територии са разположени по течението на реките и които могат да пострадат от последиците от големи водноелектрически централи. Във всеки случай ние от групата на Зелените/Европейски свободен алианс искаме да подчертаем значението на регионалното сътрудничество за възстановяване на местната икономика в Централна Азия.

Charles Tannock, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-жо председател, Таджикистан няма късмета да разполага с енергията и минералните ресурси на някои други държави в Централна Азия. Но това не е извинение да поставяме Таджикистан на второ място за сметка на по-богатите и по-големите ѝ съседи.

Централна Азия е регион от първостепенно значение за политическата и енергийна сигурност на ЕС. По отношение на укрепването на отношенията с ЕС някои държави в региона ще напредват по-бързо от други. Това е неизбежно. Но трябва да запазим един вид колективен ангажимент, докато продължаваме да подобряваме връзките си с това, което беше съвсем доскоро един дипломатически изолиран и до голяма степен пренебрегван регион, особено от страна на Европейския съюз. Предпочитанието към някои държави в Централна Азия за сметка на други крие риск от създаване на раздори и разделение в региона. По-специално ислямските терористи в региона показваха готовност да се възползват от бедността и неадекватното управление за радикализиране на хората и разпространяване на омраза.

Правителството на Таджикистан отхвърли екстремизма и с помощта на международната общност се опитва да заздрави демокрацията си. Таджикистан все още носи белезите от една брутална гражданска война между силите на светската държава и Джихада, която избухна след разпадането на Съветския съюз в началото на деветдесетте години на 20 век. Народът на Таджикистан не желае нови кръвопролития, поради което подкрепя смело операциите на НАТО срещу талибаните в Афганистан. Мисията на Международните сили за поддържане на сигурността (ИСАФ) в Афганистан е от жизненоважно значение за бъдещето на Таджикистан в дългосрочен план и желанието за намиране на сигурност на запад.

Наистина, действията на Таджикистан по отношение на демократизацията и правата на човека са несъвършени, но съм убеден, че диалогът и ангажиментът от страна на ЕС ще подтикнат Таджикистан към положителна промяна. Разбира се, такава е позицията на Европейския съюз по отношение на Беларус и Узбекистан, така че Таджикистан заслужава да бъде третиран по същия начин. Затова групата ECR подкрепя по-задълбочено стратегическо, политическо и икономическо партньорство с Таджикистан, основано на ангажимент за постигане на напредък по отношение на публичност, демокрация и по-високи стандарти за правата на човека.

Sabine Lösing, *от името на групата GUE/NGL*. – (DE) Г-жо председател, благодаря за доклада. Като член на комисията по външни работи в едно разискване запитах съответния представител на ЕК за ролята на Споразумението в рамките на управлението на имиграцията на ЕС. Той ясно заяви, че с влизането си в сила то ще проправи път за сътрудничество с агенцията за сигурността по границите (Фронтекс) и за множество регламенти относно имиграцията например в рамките на споразумения за реадмисия и сигурност на границите с Афганистан. Вече стана дума за 1 200-километровата граница между Таджикистан и Афганистан. Тя също ще се превърне в нова цел на репресивната политика на ЕС за спиране на бежанците.

По този начин Европейският съюз иска да се изолира от бежанци далеч отвъд външните си граници. Още веднъж виждаме, че това е основен компонент на външната политика на ЕС. В резултат на подобни споразумения за партньорство бежанците се интернират в лагери, в които, както всички знаем, преобладават нечовешки условия, какъвто е случаят понастоящем в Украйна. Проблемът вече е разглеждан тук в общи линии. Тази форма на така наречено международно управление на имиграцията включва сериозно нарушение на Женевската конвенция за бежанците и на международните права на човека.

Ето защо призовавам ЕС да започне да се бори с причината, а не с бежанците. Европейската политика за съседство е средство за превръщане на крепостта Европа в още по-недостъпна, поради което ние, групата GUE/NGL, гледаме скептично на нея.

Bastiaan Belder, *от името на групата EFD*. – (NL) Г-жо председател, честно казано, разискването поражда в мен смесени чувства. От една страна, приветствам факта, че резолюцията на г-н Peterle посочва ясно многобройните проблематични области в таджикската икономика и общество. От друга страна, ми се струва непонятно в ключови области Таджикистан да се описва като сравнително стабилна държава. Току-що го чух отново в разискването и категорично не мога да разбера откъде идва тази идея. Да, Европейският съюз създава впечатлението, че Споразумението трябва да се сключи, пък каквото дойде. Това ще има неоспорими последици за правдоподобността на големия обем критики, които все пак ще трябва да бъдат отправени по-късно.

Намирам за поразително това, което прочетох в параграф 2 относно разочарованието на таджикското правителство. Трябва да разискваме разочарованието, госпожи и господа, например на протестантското малцинство или на мюсюлманите, изправени пред закон за религията, който сериозно се намесва в религиозния им живот. Вместо това напълно неуместно разочарование таджикското правителство трябва да се погрижи за големия обем от работа, която трябва да свърши вкъщи. Надявам се, г-жо член на Комисията, че това ще бъде следвано съвестно.

Pino Arlacchi (ALDE). – (EN) Г-жо председател, аз силно подкрепям споразумението. Считаю, че е голяма стъпка напред в сътрудничеството между Европейския съюз и Таджикистан, която е много важна държава поради няколко причини.

Искам да се позова само на едно предимство за стабилността и сигурността на нашия континент и на ЕС. Таджикистан е пресечна точка на трафика с наркотици от Афганистан за Европа и Русия. Най-малко 30% от произвеждания в Афганистан хероин идва в Европа и Русия през Таджикистан. Преди десет години международната общност стартира голяма операция в Таджикистан, укрепвайки органите за контрол на наркотиците, и съм много доволен да видя десет години по-късно, че те работят и напредват много добре. Това Споразумение има пряк принос за стабилността и сигурността на Европа.

Разбирам, че все още има много ограничения, колегите подчертаха проблемите в Таджикистан по отношение на правата на човека, бедността и т.н., но считам, че Споразумението представя Европа в най-добрата ѝ форма и силно го подкрепям.

Pier Antonio Panzeri (S&D). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, аз също считам, че Споразумението за сътрудничество с Таджикистан наистина е много позитивно и може да спомогне за постигането на някои, по мое мнение, важни и конкретни цели.

Първата цел касае стратегическата позиция на тази държава, която може действително да бъде от полза за насърчаване на пространство на мир, сигурност и стабилност. Втората цел, според мен, е и трябва да бъде насърчаване на развитието на държавата от икономическа и социална гледна точка, защото знаем, че това е една от най-бедните страни в региона.

На последно място, трябва да гарантираме, че свободата, демокрацията и зачитането на правата са основните елементи, от които се ръководи прилагането на Споразумението. Ако оставим настрана всички възможни ограничения, считам, че трябва да приветстваме доклада, който ще гласуваме в залата.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Искам да поздравя г-н Peterle за отличния доклад. Наставката „-стан“ означава „държава“, а Таджикистан е последната от държавите, чиито имена завършват на „-стан“, призната за държава от нас. Досега винаги сме я пренебрегвали, което е голяма несправедливост.

Стабилността на Централна Азия е в интерес на самия регион, в наш интерес и в стратегически интерес на света като цяло. Всички страни в света са свързани помежду си като скачени съдове, поради което трябва също да докажем нашата зрялост, като гарантираме, че обръщаме еднакво внимание на всички държави в региона независимо от размера им, етапа на развитие или с какво енергийно богатство разполагат.

Струва ми се, че сега поправяме грешката и наваксваме изгубеното време. Поради тази причина искам да поздравя както докладчика, така и члена на Комисията г-жа Фереро-Валднер и шведското председателство за това, че най-накрая оставят забавянето в миналото. От сега нататък нещата ще са по-добри.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Искам да благодаря, че ми позволихте да задам въпрос. Считам, че сключването на Споразумението е добра идея, понеже то е стъпка в правилната посока.

Но си задавам въпроса и искам да попитам министър Малмстрьом: сред многобройните дейности, планирани от Европейския съюз, не е ли желателно да наблегнем повече на помощта за Таджикистан в обучението на отговарящите за сигурността по границата с Афганистан? Напълно наясно сме, че това е изключително важен въпрос. Границата се простира на 1 500 километра. Таджикистан има големи проблеми с опазването на границата, особено заради голямото таджикско малцинство на афганистанска страна. Ето защо считам, че сред различните инициативи, предприети от Европейския съюз, трябва да помислим и за помощ за обучаване на таджикските сили и отговарящите за сигурността на границата.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Г-жо председател, аз също искам да кажа, че г-н Peterle е изготвил отличен доклад. Трябва да сме наясно с едно: миролюбивите хора в Централна Азия са сред най-важните ни партньори. Регионът често е бил доминиран от чужди сили. За пръв път от дълго време — от векове — отново е свободен. Трябва да се възползваме да изградим истинско партньорство на свободните хора.

По-рано чух да се говори за престъпността. Разбира се, трябва да работим заедно, за да се борим с престъпността, но първо трябва да погледнем културата в тези държави и да разберем, че те са древни търговски нации. Те не търгуват само с наркотици; търгуват със стоки, които винаги са били важни за Европа и света. Следователно трябва да заявим, че става дума за партньорство, а не за вмешателство.

Athanasios Plevris (EFD). – (EL) Г-жо председател, аз също искам да засегна въпроса за престъпността, който вече е повдигнат, както и въпроса за нелегалната емиграция. Факт е, че Таджикистан се намира на чувствително геополитическо място и Европа трябва да проучи как можем да успеем да ограничим както престъпността във връзка с наркотиците от Афганистан, така и — преди всичко — миграционните движения.

Факт е, че Европа не може повече да издържа на миграционните движения през Таджикистан от Афганистан и други страни, факт, за който сега плащат главно средиземноморските държави като Малта, Кипър, Гърция и Италия, но за който, можем да кажем с математическа точност, по-късно ще плащат всички държави в Северна Европа.

Разбира се, трябва да зачитаме правата на всички хора, идващи от тези страни, но в даден момент Европа също ще трябва да се защити и да осъзнае, че не можем да издържим на миграционните движения от Азия.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-жо председател, както казва г-н Peterle в отличния си доклад, Споразумението за партньорство и сътрудничество е част от по-голяма стратегия за повишаване на регионалната стабилност в Централна Азия. Категорично правилно е да направим тази важна стъпка, защото има толкова много проблеми и те са толкова обширни и засягат толкова много държави, не на последно място Афганистан и Пакистан, като всяка държава има свои специфични проблеми. Г-н Peterle описва всичко това много систематично в доклада си.

Доволна съм, че Европейският парламент все още държи силно на правата на човека. Правата на човека са проблем в Таджикистан. Все още има много за вършене в държавата по отношение на зачитането на демокрацията, правата на човека и принципите на правовата държава. Ето защо е толкова полезно, както каза членът на Комисията, да проведем диалога за правата на човека. Сигурна съм, че Комисията ще бъде много ясна на срещата следващата седмица относно европейските ценности и очакванията, които имаме към Таджикистан.

Това лято ЕС подкрепи конференция, темата на която беше точно укрепването на принципите на правовата държава в Таджикистан и която беше посетена от представители на научния свят, гражданското общество, неправителствени организации и чужди експерти, както и от много представители на органите в Таджикистан. Става въпрос за подобряване на независимостта на съдебните органи и укрепване на принципите на правовата държава.

Г-жа Nautala повдигна въпроса за водата. Той е много важен за региона. ЕС подкрепя редица проекти за устойчиво развитие на водоелектрически централи. Проектите трябва да се основават на научни изследвания, да имат регионална перспектива и да се вземат предвид съществуващите специфични нужди.

Г-н Zemke спомена въпроса за управлението на границите. Това е много важен въпрос. Подкрепата на ЕС за региона е в размер на 66 милиона евро до 2010 г. и 70 милиона евро за тригодишен период след това. Това със сигурност трябва да предостави възможност за укрепване не само на управлението и контрола на границите, но също така и за обучение на митнически и полицейски служители. Сигурна съм, че Комисията отново ще се върне към този въпрос.

За да обобщя, има много трудни и сложни проблеми в Таджикистан и в целия регион. Има светлина в края на тунела, но не трябва да подценяваме проблемите. Доволна съм, че залата е единодушна колко важно е да предприемем стъпката на Споразумението за партньорство и сътрудничество. То ще ни осигури по-добър инструмент, който да използваме в работата си по засилване на сигурността и решаване на проблемите и с който да проведем активен диалог с държавата относно правата на човека и демокрацията. Това е важна крачка напред, която запълва пропуск, съществувал досега, в регионалната ни стратегия.

Бенита Фереро-Валднер, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, от дълго време твърдо считаме, че стратегията на ЕС за Централна Азия е жизненоважна и ще има положителен ефект за сигурността, стабилността и просперитета в страните от Централна Азия. Както г-н Tannock правилно отбеляза, не трябва да поставяме Таджикистан на второстепенно място. Напротив, считам, че трябва да се ангажираме с най-бедната държава в Централна Азия.

Имайки предвид казаното, да, разбира се, напълно наясно сме, че страната е изправена пред огромни предизвикателства. Мисля г-н Arlacchi спомена, че Афганистан остава най-големият производител на опиати и хероин в света и, разбира се, стоката преминава през Таджикистан и други държави в Централна Азия. Афганистанските опиум и хероин се изнасят нелегално от страната главно през Иран и Пакистан по южните маршрути и през Туркменистан, Узбекистан, Таджикистан и Казахстан по северните маршрути. Така че знаем, че това е изключително важен въпрос. Но също така виждаме, че производството на наркотици в Афганистан намалява и наистина е въпрос за съвместна работа да продължим тази тенденция.

Затова въведохме ВОМКА, програмата за управление на границите. Отлична е, защото работи срещу контрабандата. Помага на тези държави да търгуват легално, но, в частност, работи и срещу производството на наркотици. Посетих институциите лично и мога да ви кажа, че работят много добре. Организирахме и обучението — то е сред програмите на Европейския съюз.

Позволете пак да спомена въпроса за правата на човека. Новото Споразумение за партньорство и сътрудничество ще ни предостави инструмент за задълбочаване на нашия диалог с Таджикистан по въпроса, като е налице клаузата за правата на човека. Това ни дава възможността и средствата да обсъждаме с таджикските органи всички въпроси, свързани с детския труд, правата на жените, свободата на събрания и религиозната свобода — безусловно, г-н Belder, защото все още съществуват някои проблеми.

Водата също беше спомената. Знам за тези проблеми от много дълго време. Опитавме се да помогнем на Таджикистан и сега играем ролята на посредник между страните от Централна Азия. Убедени сме, че въпросът трябва да бъде решен на регионално ниво, отчитайки интересите и нуждите на държавите — както нагоре по течението на реките, т.е. на Таджикистан и Кюрдистан, така и надолу, т.е. на Узбекистан, Туркменистан и Казахстан. Считам, че единствено в този контекст може да се намери постоянно решение. Ето защо работим с всички страни и в този контекст за 2010 г. е планиран диалог относно националните политики за водата — т.е. за следващата година — в който ще бъдат разгледани всички тези въпроси и, разбира се, ще се опитаме да постигнем споразумение.

В заключение, сега е времето да подкрепим финалния етап от процеса на ратифициране на Споразумението за партньорство и сътрудничество. По-интензивното сътрудничество с Таджикистан, подкрепено от вас, от Европейския парламент, е в интерес на нашите граждани. Положителният вот ще даде ясен сигнал на Таджикистан, че Европейският съюз спазва своите ангажименти според стратегията ни за Централна Азия; ще проправи пътя за партньорство, което е от съществено значение за собствената ни сигурност; и ще ни помогне да насърчим по-голямо регионално сътрудничество, което е от жизненоважно значение за стабилността на Централна Азия.

Alojz Peterle, докладчик. – (SL) Искам да благодаря на всички ви за добрите думи, новите идеи и новите акценти. Доволен съм, че Парламентът отново е единен в разискването и има волята да изгради по-силно и здраво партньорство с Таджикистан. И съм доволен, че сме наясно с идентичността на Таджикистан и специалната роля на страната в региона.

Аз лично ще съм щастлив, ако отделим същото внимание и на наблюдението на прилагането на Споразумението, като скоро ще имаме възможността да го направим. Позволете да припомня важната роля на Парламента в това сътрудничество, едно от средствата на която ще бъде делегацията ни в страните от Централна Азия.

Твърдо считам, че утре ще успеем да доведем докрай Споразумението с голямо мнозинство. Когато то влезе в сила, Европейският съюз и Таджикистан ще имат възможността да си сътрудничат на регионално, двустранно и световно ниво. Благодаря много за помощта и съдействието ви.

Председател. – В заключение на разискването получих предложение от комисията по външни работи на основание член 110, параграф 2 от Правилника за дейността.⁽¹⁾

Общото разискване приключи.

Гласуването ще се проведе в четвъртък, 17 септември 2009 г.

Писмени изявления (член 149)

Jiří Maštálka (GUE/NGL), в писмена форма. – (CS) Приветствам всички споразумения между Европейските общности и страните от бившия Съветски съюз, при положение че те са основани на равни права и взаимна полза. Ако докладът, представен днес на пленарната сесия на Европейския парламент, гарантира, че предложеното споразумение ще спомогне за засилване и укрепване на Съюза в Таджикистан и Централна Азия от политическа, икономическа и търговска гледна точка, то тогава искам спешно да обърна внимание на следните съображения, споделяни и от много други хора. Споразумението не трябва по никакъв начин да се разглежда като стъпка към военно присъствие на ЕС във въпросната област. Абсолютно необходимо е да развиваме Европейския съюз като проект за мир, без военни амбиции или амбиции да бъдем суперсила. Войната, обявена на тероризма, не може да се води във въпросната област без съдействие от страна на Русия и другите съседни държави. Не на последно място, искам да подчертая, че трябва да подходим към добива и използването на суровини в духа на пълно равенство и взаимен интерес.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа ANGELILLI

Заместник-председател

14. Нов визов режим за страните от Западните Балкани (Бивша югославска република Македония, Черна гора, Сърбия) (разискване)

Председател. – Следващата точка са изявленията на Съвета и на Комисията относно нов визов режим за страните от Западните Балкани (Бивша югославска република Македония, Черна гора, Сърбия).

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-жо председател, бързо преминаваме към обсъждане на друга географска област, с която отново съм доволна да се занимаем — перспективите за либерализиране на визовия режим за някои държави от Балканския регион. Чудесно е, че Европейският парламент се заема с въпроса толкова рано в началото на мандата си. Това показва колко важно е за всички ни да доближим народите от Западните Балкани до Европейския съюз. Несъмнено това е най-важният въпрос за гражданите на Балканите, имайки предвид сегашните им връзки с ЕС.

Либерализирането на визовия режим на първо място ще позволи на хората да се придвижват свободно в Европа и ще създаде по-отворени общества. Много хора в региона — и в частност млади хора — никога не са били в Западна Европа и естествено либерализирането на визовия режим ще отвори редица възможности за контакти и обмен. Това е реалната полза от тази инициатива.

През 2007 г. ЕС започна процес, насочен към премахване на визовите ограничения за държавите от Западните Балкани. Процесът има две страни: държавите трябваше да постигнат значителен напредък по отношение на достоверността на документите, по-добро законодателство в областта на миграцията, подобряване на правата на малцинствата и, не на последно място, борбата срещу корупцията и организираната престъпност. В замяна ЕС предлага безвизово пътуване. Още през януари 2008 г. започна облекчаването на визовия режим, което се изразяваше в поетите ангажменти в съответните области. Въпреки това само истинското либерализиране на визовия режим ще позволи премахването на икономическите и бюрократични пречки, създадени от визовите ограничения.

⁽¹⁾ Вж. протокола.

Либерализирането на визовите изисквания, които се прилагат по отношение на гражданите на страните от Западните Балкани, е важна мярка, която ще укрепи връзките между региона и Европейския съюз. Можем да очакваме това да стимулира проевропейската нагласа както сред правителствата, така и сред народите от региона, защото показва, че процесът на европейска интеграция има реални предимства. Продължителната изолация, от друга страна, ще доведе до чувство на изключване и ще предотврати обмена на идеи, а в най-лошия случай може да поощри теснотен национализъм.

Очевидно нашата цел е точно обратната: да отворим границите на ЕС, да осигурим достъп на държавите до програмите на Общността, да улесним контактите на хората и да насърчим развитието и обмена както между страните от Западните Балкани, така и между тях и ЕС. Не на последно място, либерализирането на визовия режим ще създаде нови възможности за търговия, промишленост и трансфер на ноу-хау. Това са важни елементи от облекчаването на последиците от икономическата криза.

Следователно предложението на Комисията, внесено на 15 юли, трябва да бъде силно приветствано. Предлага се като първа стъпка да отпадне изискването за виза за гражданите на Бивша югославска република Македония, Черна гора и Сърбия, които имат биометрични паспорти. Целта е на 1 януари 2010 г. да либерализираме визовия режим за тези граждани и по-късно да включим и други държави, когато изпълнят поставените условия. Комисията прецени, че три държави – Сърбия, Черна гора и Бивша югославска република Македония – като цяло отговарят на условията за либерализиране на визовия режим. Оценката на Сърбия и Черна гора все още не е приключила и ние се надяваме, че до есента ще имаме потвърждение от Комисията, че всички условия са изпълнени, така че да можем да направим следващата стъпка.

Трябва да подчертая, че много от условията, които поставихме пред либерализирането като реформата на системата на полицията и борбата с корупцията, ще бъдат също от полза за страните и в подготовката им за членство в ЕС, като по този начин се създава ситуация, в която всички печелят, що се отнася до съгласуването с правилата. Това е и добър пример как принципът на поставяне на условия може да работи в страните от Западните Балкани.

Албания и Босна и Херцеговина няма да бъдат включени в първото решение за освобождаване от визи, но няма да бъдат забравени. Знам, че това притеснява мнозина в залата. Само въпрос на време е тези държави също да изпълнят условията от пътната карта на Комисията. За да можем да завършим процеса възможно най-скоро, продължаваме категорично да подкрепяме и да насърчаваме Албания и Босна и Херцеговина да постигнат по-нататъшен напредък по отношение на оставащите цели и се надявам, че и те ще могат да се възползват от либерализирането на визовия режим в близко бъдеще.

ЕС ще направи всичко възможно да помогне и да подкрепи тези две страни в усилията им да постигнат целите си, особено по отношение на принципите на правовата държава.

Относно Косово, предложението на Комисията не включва промяна. Тук визовите ограничения се запазват засега. В бъдеще ще трябва да видим как мерките могат да бъдат най-подходящо разширени, за да дадем на гражданите на Косово същите права, както на останалите в региона. Очакваме съобщение на Комисията през октомври, съдържащо идеи за насърчаване на задълбочено сътрудничество и връзки с Косово.

Съветът едва започна обсъжданията по предложението на Комисията, но председателството ще работи усилено, за да гарантира, че можем да постигнем съгласие възможно най-скоро. Приветстваме големия интерес, показан от Европейския парламент към предложението, както и факта, че в комисиите ви вече са започнали първоначални обсъждания. Предвид изключителното политическо значение на предложението, аз съм сигурна, че сме единодушни по отношение на целта, която е да завършим този процес бързо със задоволителни резултати, така че либерализирането на визовия режим да се превърне в реалност възможно най-скоро.

Жак Баро, *заместник-председател на Комисията*. – (FR) Г-жо председател, искам да благодаря на министър Малмстрьом за нейното изказване, което ще се опитам да потвърдя от името на Комисията.

На 15 юли Комисията предложи премахването на краткосрочните визи за гражданите на Бивша югославска република Македония, Черна гора и Сърбия. Както вече подчертахте, г-жо министър, очевидно това е исторически момент във взаимоотношенията ни със Западните Балкани.

Предложението за премахването на визите се основава на напредъка, осъществен през последните шест години в областта на правосъдието и вътрешните работи, в съответствие с ангажиментите, поети в Солун през 2003 г.

Предложението на Комисията беше внесено в Съвета. Държавите-членки подкрепят подхода, предложен от Комисията, и потвърждават своето намерение да работят в тясно сътрудничество с Европейския парламент,

за да гарантират официалното приемане на текста по време на Вашето председателство, г-жо министър — шведското председателство.

Благодаря на Европейския парламент за назначаването на докладчици в комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи и за създаването на примерен график, определящ срока за внасяне на доклада в края на септември, както и гласуванията в комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, а после и в заседателната зала през октомври и ноември. Целта всъщност е на 1 януари 2010 г. да се постигне премахване на визите за гражданите на Бивша югославска република Македония, Сърбия и Черна гора.

Предложението на Комисията се основава на резултатите от диалога с петте държави от Западните Балкани, започнат през първото полугодие на 2008 г. Създадени са пътни карти, определящи критериите, реализацията на които включва приемането на структурни реформи в ключовите области на правосъдие, свобода и сигурност. Този метод се е доказал като много важен стимул за държавите в региона по посока на техния напредък към реформите, особено по отношение на сигурността на документите с въвеждането на биометричните паспорти и лични карти за пограничен контрол, както и глобална политика относно миграцията, а също и по отношение на обществения ред и политиката за сигурност: борбата срещу организираната престъпност, корупцията, трафика с хора – и накрая, разбира се, основните права, в това число и въпросите на гражданството.

След като проучихме тези доклади можем да кажем, че Бивша югославска република Македония отговаря на всички критерии от своята пътна карта.

Сърбия и Черна гора са осъществили значителен напредък. И все пак Сърбия все още не отговаря на определени условия по-специално по отношение на проверките на данните в документите за самоличност, подадени от лица, пребиваващи в Косово, и лица с косовски произход, живеещи в чужбина, при заявяване за придобиване на сръбски биометричен паспорт.

Второто условие за Сърбия е контролът на границата с Косово и сътрудничеството с Еулес (Мисията на Европейския съюз в областта на върховенството на закона в Косово), а третото е създаването на проект за национална стратегия относно миграцията.

Колкото до Черна гора, трябва да бъде намерено дълготрайно решение на въпроса с разселените лица. Нужно е предприемане на мерки относно ефективното въвеждане на закона за чужденците, както и мерки за постигане на по-високо ниво сред служителите в администрацията, насочени към по-ефективна борба с корупцията и организираната престъпност.

Такова е положението в тези три държави.

Въпреки забележителния напредък, постигнат през последните няколко месеца, Босна и Херцеговина, а също и Албания не успяха да завършат нужните реформи, изисквани в пътните карти, като например премахването на визите. Въз основа на този анализ Комисията, в отговор на поканата, отправена от Съвета по общи въпроси през юни 2009 г., внесе предложение за премахване на визите за гражданите на Бивша югославска република Македония, Черна гора и Сърбия. Относно Сърбия лицата, пребиваващи в Косово, както и лицата с косовски произход, пребиваващи в чужбина и притежаващи сръбски паспорт, издаден от централен орган в Белград, ще бъдат изключени от обхвата на либерализирането и задължени да се сдобият с виза. Всъщност от 1999 г. насам Сърбия не е в състояние да гарантира проверка на документите за самоличност, притежание на лица от Косово. Комисията е взела под внимание риска за сигурността, който представляват тази категория хора за Общността, както и факта, че все още не е осъществен диалог по въпроса за либерализирането на Косово.

Ето защо решението определени държави да бъдат включени в либерализирането на визовите изисквания се основава на заслугите на всяка една от тях.

Колкото до Сърбия и Черна гора, ще следим отблизо дали мерките, предприемани от двете държави, отговарят изцяло на всички критерии. По отношение на напредъка, вече осъществен от Албания, както и от Босна и Херцеговина, Комисията е убедена, че двете държави ще бъдат в състояние да покрият всички критерии в съвсем близко бъдеще. През октомври техните органи ще внесат в Комисията допълнителни сведения относно напредъка, постигнат през последните месеци. Въз основа на тази информация в началото на идната година ще бъдат организирани мисии за оценка, след което Комисията ще състави нови доклади за оценка, които да бъдат обсъдени с държавите-членки. След всичко това Комисията се надява да бъде в състояние да внесе предложение за премахване на визовите изисквания през 2010 г.

В съответствие с влезлите в сила процедури предложението ще бъде разисквано в Съвета и ще бъде предмет на становище в Европейския парламент. Следователно официалното приемане на текста от повечето шенгенски държави трябва да бъде осъществено по време на шведското председателство, което ще позволи ефективното

въвеждане на премахването на визите за гражданите на тези три държави още от януари 2010 г. Както споменахте, г-жо министър, това означава възможност, особено за младото поколение в тези балкански страни, да вземе по-голямо участие в европейския живот, да се интегрира в него — затова считаме, че постигнатото може да бъде от голяма полза както за тези държави, така и за нашия Европейски съюз.

Сега нещата се изясниха. Това са основните моменти, които исках да изтъкна след отличното изявление на председателството.

Manfred Weber, *от името на групата PPE*. – (DE) Г-жо председател, г-жо действащ председател на Съвета, г-н член на ЕК, Западните Балкани се нуждаят от Европа, а ние, европейците, имаме нужда от стабилност в Западните Балкани. Те са централна част от Европа, затова трябва да направим всичко по силите си да върнем тази важна част отново в Европа. Именно по тази причина това са точните предложения.

Беше ни описана действителността в този регион: потискащо дългите опашки пред службите за издаване на визи, младите хора, не разполагащи с никакви перспективи за подаване на заявление, с което да напуснат страната и да вкусат от европейския живот. Мнозина там се чувстват като в затвор без никакъв досег с външния свят. Всички имаме желание да сложим край на това положение, затова в нашата група г-жа Pack, г-жа Bildt и г-н Posselt работят с голяма отдаденост върху разисквания въпрос. Всички заставаме зад тази инициатива.

Това, което ни тревожи, е, че в резултат на различното отношение към държавите в този регион, ще се появят сепаратистки движения и ще се създадат различни прослойки сред гражданите в района на Западните Балкани, което със сигурност ще повлече след себе си проблеми. И все пак гражданите на Европейския съюз също очакват сигурност. Това означава, че стандартите, описани днес от члена на Комисията Баро, а именно стандартите за сигурност и сътрудничество между органите на полицията в борбата срещу нелегалната имиграция и икономическата миграция, както и за биометричните данни, са договорените минимални стандарти, представляващи правилата на играта. Нашите граждани очакват тези правила да бъдат спазвани.

Това ме води към втората точка от моето изказване: по въпроса за премахването на визите не би следвало да има никакви отстъпки по отношение на външната политика. Не трябва да даваме пълна свобода на тези държави. Правилата на играта са ясни и който ги съблюдава, има всички шансове да получи премахване на визите. Не следва да отпускате натиска върху държавите, не успели да подобрят стандартите си до момента, въпреки помощта от страна на ЕС.

Това са двата аспекта, които ние от групата на Европейската народна партия (Християндемократи) считаме за правилни. Доверяваме се на оценката, дадена от Европейската комисия, и затова одобряваме настоящата стъпка.

Кристиан Вигенин, *от името на групата S&D*. – Г-жо председател, г-жо председател на Съвета, г-н Комисар, ние, разбира се, подкрепяме предложенията на Комисията, защото те са една много важна стъпка за страните от региона - споменатите три страни от региона, които от 1 януари 2010 г. ще могат да се радват на безвизов режим.

Аз самият съм от страна и от поколение, което посрещна с огромен ентузиазъм отмяната на визовия режим преди страната ни да стане член на Европейския съюз и бих казал, че това е първият и най-важен знак, че наистина нещата вървят в правилната посока и един ден крайната дестинация на тези страни е именно Европейският съюз.

В същото време не мога да не изразя своето в някакъв смисъл и учудване от твърде административния подход, който има Комисията по този въпрос, тъй като, от една страна, естествено техническите въпроси са важни - те трябва да бъдат спазени, тези страни трябва да изпълнят необходимото, за да бъдат част от Европейския съюз - съответно да получат този безвизов режим, но решението на Комисията, което изключва Албания и Босна и Херцеговина за нас в някакъв смисъл е непонятно. То не отразява чувствителността на този въпрос в региона. То подценява влиянието, което би имало върху бъдещото развитие на отношенията между страните в региона и отношението на обикновените граждани в този регион към това решение на Европейската комисия.

Ето защо ние смятаме, че решението на Европейската комисия би следвало да бъде ревизирано и в него да бъдат включени и Албания и Босна и Херцеговина с ясен план във времето, в който тези страни, при изпълнение на конкретни условия, биха могли да станат част от този безвизов режим.

В този смисъл особена е чувствителността и по отношение на населението в Косово и нашият въпрос е кога Европейската комисия има намерение да започне визов диалог с Косово и отчита ли какви биха били последствията за стабилността на Косово специално, ако този диалог не започне възможно най-скоро.

Sarah Ludford, *от името на групата ALDE.* – (EN) Г-жо председател, групата ALDE твърдо и последователно подкрепя стремежа всички държави от Западните Балкани да бъдат присъединени към Европейския съюз. Нашата цел е да подготвим гражданите на тези страни да се присъединят към една област на свободно движение без никаква дискриминация с единен пазар и общи стандарти.

Свободата на краткосрочните пътувания е съществена част от подготовката за този процес. Комисията и Съветът очевидно имат същата цел, така че защо, за Бога, Комисията е внесла такова зле преценено и причиняващо разделение предложение?

Групата на либералите със сигурност не желае да отслаби натиска, насочен към високи стандарти на паспортната и гранична сигурност, а в по-общ план — на принципите на правовата държава; но тези усилия трябва да бъдат справедливи, постоянни и ефективни. Не можем да твърдим, че понастоящем няма никакви аномалии. Например Сърбия и Черна гора са включени в юлското предложение, въпреки че те не отговарят на показателите към деня на предложението, от тях се очаква да ги достигнат в бъдеще. Освен това е налице и изискването за биометрични паспорти, от които, между другото, Босна и Херцеговина вече е издала 40 000 броя; но хърватите, които известно време се възползваха от безвизов режим на пътуване, нямат нужда от такова изискване.

Нашето мнение е, че стабилизирането на Сърбия и споразумението за асоцииране не могат да бъдат придвижени, докато Ратко Младич все още се крие, тъй като това показва липса на контрол над службите за сигурност. Колкото до премахването на визите, считаме, че те отговарят на изискванията в Раздел 3: Обществен ред и сигурност – т. е. тук има някакво противоречие.

Можем да заставим Босна и Херцеговина и Албания да постоянстват в своите усилия, като ги включим в законовия обхват на предложението регламент и същевременно поставим действителното приложение на премахването на визите зависимо от условието Комисията да потвърди спазването на изискванията — всъщност, подобно на онова, което Комисията трябва да направи тази есен по отношение на Сърбия и Черна гора. Процесът ще бъде съвсем същият, само че ще се осъществи малко по-късно.

Всяко продължително забавяне за Босна и Херцеговина и Албания, както и пълното изключване на Косово, ще доведат до твърде пагубни и внасящи разделение последствия, подтикващи към търсене на хърватски, сръбски или — в случая с косовците — македонски паспорти, както и до подкопаване на целостта и управлението на Босна и Херцеговина и Косово в частност. Не мога да повярвам, че Комисията и Съветът възнамеряват да следват този разрушителен път.

Marije Cornelissen, *от името на групата Verts/ALE.* – (EN) Г-жо председател, аз подкрепям либерализирането на визовия режим, а също и задаването на определени критерии за това либерализиране, но още повече подкрепям мира и стабилността на Западните Балкани.

Какво мислите, че ще причини, особено на младите хора, на босненските мюсюлмани, гледката как техните хърватски и сръбски връстници в Босна и Херцеговина с двойни паспорти се разхождат напред-назад до Европейския съюз и обратно през уикенда? Наистина ли искаме да рискуваме да разбудим националистически чувства и да задълбочим разделението в една държава, където стабилността е все още толкова крехка? А и защо? Босна и Херцеговина в действителност не е чак толкова изостанала в сравнение със Сърбия по отношение покриването на критериите. Там вече издават биометрични паспорти и са осъществили напредък почти в същия мащаб и на останалите критерии.

Ето защо настойчиво ви моля да включите Босна и Херцеговина в настоящото предложение именно заради живеещите там хора, които полагат много усилия за постигането на по-добро бъдеще — при това със спомените от войната, все още твърде пресни в паметта им.

Ryszard Czarnecki, *от името на групата ECR.* – (PL) Много съм доволен, че днес нашият доскорошен колега, министър Малмстрьом, се изказа от името на Съвета. Европейският парламент осиротя без нейното присъствие, но шведското председателство със сигурност се е облагодетелствало от това. Искам да кажа на шведски „tack“ — т. е. „благодаря“ — за нейното изказване; на моя език (полски) това означава „да“ и затова е много уместна дума, тъй като съм напълно съгласен с всичко, което ни каза тя днес от името на Съвета, въпреки че имам няколко кратки, но съществени забележки.

На първо място, наистина не искам тази така подходяща инициатива на Съвета, подкрепена от Комисията, да се превърне — казано грубо — в някаква алтернатива на бързото присъединяване на Сърбия, Македония и Черна гора към Европейския съюз. Именно последното очакват обществата в тези държави, именно това заслужават. Не считам, че трябва да заместваме перспективата за скоростно присъединяване на тези държави към Европейския съюз, премахвайки визовите изисквания.

Второ, считам, че народите на Босна и Херцеговина, Албания и Косово също заслужават безвизово пътуване колкото е възможно по-скоро. В това отношение трябва непрестанно да поддържахме пред тях точно определени европейски перспективи.

Nikolaos Chountis, *от името на групата GUE/NGL*. – (EL) Г-жо председател, от името на Конфедеративната група на Европейската обединена левица — Северна зелена левица изказвам мнението, че предложението на Комисията за премахване на визите за Сърбия, Черна гора и Бивша югославска република Македония, които разполагат с биометрични паспорти, е стъпка в правилната посока и изпълнява ангажиментите на Европейския съюз към гражданите в този регион, за да могат те да планират и осъществяват пътувания в останалата част на Европа, без да им е необходима виза.

Трябва да изтъкна факта, че що се отнася до Западните Балкани, говорим за травмиран регион, наскоро преживял война и граждански сблъсъци, за които носят отговорност Европейският съюз и конкретни негови държави-членки. Раните, нанесени върху този регион, заздравяват бавно. Ето защо считаме, че процедурата за премахване на визите за гражданите на всички тези държави е много важна стъпка, която ще им даде шанс да общуват с народите от други области на Европа.

И все пак не мога да не изтъкна условията и изискванията, които, ако съм разбрал правилно, внасят известна несигурност по отношение на това дали през октомври Съветът ще одобри премахването на визите за Черна гора и Сърбия.

Първо, относно Косово, което — освен ако не съм разбрал погрешно — е предмет на Резолюция № 1244 на Съвета за сигурност, и по-специално по отношение на сръбското малцинство, живеещо в селските райони като в някакъв затвор с географски наложени граници, където по същество отричаме правото на свободна комуникация. Така нанасяме двоен удар: не им позволяваме да пътуват нито в рамките на своята страна, нито до държавите от Европейския съюз.

Второ, имам редица резерви относно това дали определена част от тези предварителни изисквания, които налагаме на Сърбия и Черна гора, имат връзка конкретно с този въпрос или може би служат на други политически цели. Ето защо мисля, че трябва да положите усилия през октомври да премахнете визите за гражданите на Черна гора и Сърбия, както и за останалите държави от Западните Балкани.

Athanasios Plevris, *от името на групата EFD*. – (EL) Г-жо председател, първо, мирът и стабилността на Западните Балкани със сигурност са в интерес на цяла Европа и, разбира се, тъй като съм родом от Гърция, логично е те да бъдат още повече и в интерес на Гърция, понеже граничим с част от тези държави. Като граждани на Гърция считаме, че сте поели в правилната посока.

Въпреки това искам да изтъкна случая с Бивша югославска република Македония. Правителството в Скопие подхранва краен национализъм по отношение на една от държавите-членки на Европейския съюз, а именно Гърция, разпространявайки карти, изобразяващи част от Гърция, Македония, в това число Солун и редица други градове, като окупирани територии, по този начин всъщност създавайки впечатление, че споменатите земи, предполагаемо окупирани от Гърция, следва да бъдат освободени.

Не желая да се спирам върху въпроса за името, към който може и да не проявявате интерес, но гърците са много чувствителни към такова присвояване на имена. И все пак, сигурно разбирате, че не можем да се върнем назад към национализма, да поощряваме национализма в тези държави за сметка на други държави-членки на Европейския съюз.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-жо председател, фактът, че визовите изисквания по отношение на Сърбия, Македония и Черна гора предстоят да бъдат премахнати, показва, че усилията в тези страни, насочени към реформи, очевидно вече дават своите плодове. И все пак, десет години след края на конфликта гробовете са все така дълбоки, а под повърхността все още се спотаива злокобно чувство. Очевидно това е свързано и с факта, че Албания, Косово и Босна и Херцеговина, които не са включени в настоящото предложение, се чувстват в непривилегировано положение. Несъмнено хората там предпочитат да подхранват стари вражди, вместо да се запитат в какво техните съседи са се представили по-добре и как може да се постигне напредък, с който да се заслужи премахване на визите. Във всеки случай Сърбия следва скоро да придобие статут на страна кандидатка за членство, тъй като се движи към присъединяване по няколко пункта.

Въпреки всичко това раните далеч още не са заздравели, затова всяка мярка, предприета от Европейския съюз, се оценява съобразно този факт. Ето защо ние се нуждаем, от една страна, от по-добра комуникация относно причините за нашите решения, а, от друга страна, е нужно добре да обясним на Албания, Косово и Босна и Херцеговина, че все пак трябва да положат огромни усилия, за да се доближат в същата степен до

присъединяването. Във всеки случай, мирът на Балканите, на прага на членството им в Европейския съюз, се е превърнал в много по-важен въпрос от присъединяването на Турция, която напоследък е горещо подкрепяна в много отношения.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – (EN) Г-жо председател, в Европейската народна партия днес се обръщаме към народите на Босна и Херцеговина, на Албания и Сърбия: вие не сте забравени, ние не сме ви изоставили. А специално на хората от Сараево казваме: ние разбираме вашето недоволство. Но същевременно се обръщаме към хората от Европейския съюз с обещанието, че няма да се отклоним от стандартите. Правилата трябва да са еднакви за всички. Вашата сигурност е важна за нас.

На органите в Босна и Херцеговина казваме главно следното: поемете своите отговорности, въведете ред в къщата си, напишете си домашното. Оценяваме напредъка, постигнат напоследък. Ще помолим Комисията да продължи да ви подкрепя. Но, ако съм научила нещо през моите шест години на война и мир на Балканите — а, повярвайте, това е тема, много близка до сърцето ми — то е, че играта на „вечната жертва“, внушаването на чувство за вина и търсенето на изкупителна жертва са част от миналото.

Тук става дума за европейска интеграция. Трябва да разгледаме въпроса от позицията на обединена Европа. Както каза г-жа Малмстрьом, за тези държави най-добрият начин да започнат обратен завой, обръщайки гръб на зависимостта и ролята на „вечната жертва“, е да поемат управлението на държавата в свои ръце и да стартират въпросните визови реформи, които така или иначе са изключително необходими и наложителни.

Надявам се, че можем да се споразумеем за ясно послание до органите в региона, че ще им окажем подкрепа, но няма да допуснем компромиси със сигурността на нашите граждани — като те трябва да поемат своята отговорност.

Считам, че следва да подкрепим предложението на Комисията — а на тези, които считат, че то може да наруши равновесието, искам да отвърна, че стабилността ще дойде с европейската интеграция. Много жалко, че паспортите се издават в Загреб и Белград — определено следва да се опитаме да ограничим това колкото е възможно — но все пак не можем да създаваме отделни правила за босненците. Не е в техен интерес.

Това, което можем да сторим, е да свършим нашата част от работата в Парламента, за да ускорим процеса и да вземем решение, да определим своята политика така, че Съветът да е в състояние да вземе решение в рамките на тази година.

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Както може би вече знаете, аз съм докладчик на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи по въпросите за либерализирането на визовия режим за държавите от Западните Балкани.

През юли Европейската комисия ни изпрати предложение с препоръката да се премахнат визовите изисквания за гражданите на Сърбия, Македония и Черна гора. Македония вече е изпълнила всички свои ангажменти, докато от Черна гора и Сърбия се изисква да изпълнят и останалите условия възможно най-скоро.

Въпреки че приветствам горещо предложението на Комисията и одобрявам възискателния му характер, все пак съм разочарована от факта, че в този документ тотално се пропускат останалите държави, без дори да им се даде конкретна програма под каквато и да е форма.

Босна и Херцеговина и Албания прилагат разбираема пътна карта за премахването на визовите изисквания и са наясно с всички условия, които следва да бъдат изпълнени, преди това да се случи. Особено Босна и Херцеговина постигнаха през лятото забележителен напредък в това отношение, съдейки по доклади на независими организации.

Решението да се изключат Босна и Херцеговина и Албания от списъка е преди всичко с технически характер. Всички много добре знаем, че дори и най-добрите технически обусловени решения могат да имат значителни политически последици. Факт е, че именно босненците са изключени от процеса на либерализиране на визовия режим.

Всички трябва да поемем своя дял от политическата отговорност за осъществяването на този процес, което е предпоставка за мира и стабилността на Западните Балкани. Спешно трябва да помислим и за отваряне на визов диалог с Косово, понеже това ще подпомогне напредъка в структурните реформи.

Госпожи и господа, не трябва да се поставяме в положението на онези, които слагат спирачки на премахването на визовите изисквания за всички държави от Западните Балкани, имащи ясни европейски перспективи. Либерализирането на визите на Западните Балкани не е като подреждане на пъзел, не е просто едно забавление.

Тук имаме работа с хора, с качеството им на живот, с тяхната мобилност; тук става дума да улесним възможно най-тясното сътрудничество, имайки предвид най-малко икономическо сътрудничество.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Поздравявам Македония и се надявам, че Сърбия и Черна гора също ще стигнат до този етап. Това ще е добре и за трите държави, и за Западните Балкани като цяло.

И все пак е жалко, че Босна и Херцеговина е изключена от този пакет. Усилията по отношение на Босна и Херцеговина са неадекватни и недостатъчно успешни, а с това имам предвид както нашите, така и техните усилия. Главната пречка по пътя на напредъка в Босна и Херцеговина е умствената нагласа, чувството на безсилие, парализиращо хората и институциите там. Босненците са единствените в Босна и Херцеговина, на които не е разрешено да пътуват свободно из Европа. Те нямат друга държава, в която да отидат, и по тази причина са изолирани в гета. Те са единствените, които не могат да хранят мечти за двойно гражданство. Това е унижително. Те се чувстват пренебрегнати, омаловажени и наказани от Европейския съюз.

Трябва да осигурим политическа подкрепа за Босна и Херцеговина с цел да ѝ дадем възможност сама да подпомогне себе си и своите граждани. Европейският съюз споделя отговорността за положението в държавата и за стабилността в региона. Тази отговорност пада върху Съвета, Комисията и Парламента.

Босна и Херцеговина е близо до премахването на визовите изисквания. Единственият проблем, стоящ на пътя ѝ, се намира в умовете на хората — в техните и в нашите улове. Между нас се извисява стена — стена, по-висока от Берлинската. Хайде да съборим тази стена и да помогнем на Босна и Херцеговина да получи своето премахване на визовите изисквания сега, възможно най-скоро, в същия пакет, заедно с останалите три държави от региона.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Г-жо председател, г-жо Малмстрьом, г-н член на ЕК, ние, Зелените, очевидно приветстваме либерализирането на визовия режим за Черна гора, Македония и Сърбия. Това е нещо, за което усилено се борих през последните години, докато все още бях член на австрийското народно събрание. То е важна стъпка по посока на осъществяването на мечтата за единна и мирна Европа.

И все пак пътят, по който сте поели, е осяян с много препятствия. Първото последствие ще бъде това, че мюсюлманските граждани в Босна и Херцеговина ще се почувстват отново дискриминирани. Това вече се случи, когато само обявихте, че ще има либерализиране за останалите държави. Вие спорите, основавайки се на някакви технически изисквания, които Босна и Херцеговина още не е изпълнила, но очевидно пропускате да забележите факта, че все още са налице проблеми и в другите държави, в които вече се извършва либерализиране. Босна и Херцеговина е издала 40 000 биометрични паспорта и вече е приела закон за разселените лица — нещо, което все още не се е случило в останалите държави; освен това Босна и Херцеговина е създала агенция за борба с корупцията, каквато Сърбия например все още няма.

Оставам с впечатлението, че тук има също политическа дискриминация, и считам, че това силно застрашава мира в региона, както и мултиетническата Босна и Херцеговина. И така, нека отново посочим каква е тази опасност: а именно, етническото разделение там да бъде официално позволено. Ето защо ви призовавам да сключите общ пакет с Босна и Херцеговина и Албания и да стартирате преговори с Косово относно визите.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, днес определени райони на Балканите все още са нестабилни и служат като канали за нелегален трафик, контролирани от мрежите на организираната престъпност. Особено сериозен е въпросът с трафика на хора, който често включва експлоатация под формата на нелегална трудова дейност или проституция.

Ето защо либерализирането на визовия режим трябва да бъде придружено от стриктното прилагане на мерки за сигурност, една от които е въвеждането на биометричните паспорти. Доколкото ни е известно Албания и Босна и Херцеговина все още не са приложили изцяло тези технически мерки. Следователно е изключително важно да не либерализираме визовия режим за тези две държави, докато техните правителства не покажат пълно сътрудничество и докато не бъдат изпълнени техническите изисквания, гарантиращи самоличността на засегнатите страни. Според мен един провал в опитите да се изпълнят изискванията все още не означава, че има дискриминация.

George Becali (NI). – (RO) Доволен съм, че днес обсъждаме премахването на визите за част от балканските страни и трябва да ви кажа защо: моите баба и дядо са родени в Македония, баща ми е роден в Албания, другата ми баба — в Гърция, майка ми — в България, докато аз съм роден в Румъния. Слава Богу, днес съм тук и имам възможност да запитам Оли Рен: възможно ли е да бъдат премахнати визовите изисквания за Албания до средата на 2010 г., както беше обещано? Това е един въпрос, на който — ако е съдено — искам да получа отговор, тъй като е чувствителна тема за мен, за роднините, семейството и корените ми, разпръснати почти из целия балкански регион.

Doris Pack (PPE). – (DE) Г-жо председател, г-жо Малмстрьом, г-н член на ЕК, госпожи и господа, всички сме доволни от предложението за либерализиране на визовия режим. От много време водим тази битка в Парламента — сега вече началото е поставено. Но това не ни е достатъчно. Мисля, че през юни бяха подбрани неточните думи. Днес — както вече чухме — в Сърбия и Черна гора все още има проблеми. Така че защо не включиме и Албания и Босна и Херцеговина в тази формулировка, защо не казахме: ето, тук също има проблеми, които трябва да бъдат превъзможани? Така вредата нямаше да е чак толкова голяма.

Разбира се, факт е, че политиките в Босна и Херцеговина твърде малко се интересуват от подобряване на ситуацията, откъдето и да го погледнем, мъчително положение, в което се намират техните сънародници. А и защо да го правят? Имат си работа, могат да пътуват, да си губят времето с безсмислени националистически конфликти, вместо например да работят за една добра образователна система, за добра инфраструктура, за добра здравна система; нито пък са обезпечили правилното изпълнение на показателите за либерализирането на визовия режим. Либерализирането на визовия режим ще внесе най-сетне свежа струя в застоялата националистическа атмосфера в Босна и Херцеговина и най-накрая ще донесе надежда на младото поколение.

И все пак, откакто Комисията излезе със своята оценка, в Босна и Херцеговина са предприети мерки за борба с корупцията и са задвижени редица важни закони, за да могат на есен да бъдат изпълнени техническите изисквания. Въпреки това тук не става дума само за технически изисквания, а и за политическия аспект на нещата. Все още стои въпросът за биометричните паспорти. Знам, че не са издадени много такива, затова искрено ще призова Комисията и някои от държавите-членки да подпомогнат издаването на биометричните паспорти. Техническото съдействие е от голямо значение.

Съветът, Комисията и местните политици наистина трябва да направят всичко по силите си, за да спрат по-нататъшното разгръщане на етническото разделение в тази страна. Еventуалният отказ да бъде либерализиран визовият режим за Босна и Херцеговина ще изолира мюсюлманите в гета, тъй като хърватите и сърбите имат възможност да излизат от страната. Босненският паспорт — в нормалния случай паспортът е неоспоримо доказателство за принадлежност към дадена нация — няма да има никаква стойност в очите на своя притежател, ако не му отваря вратите към Европейския съюз.

Искам да помоля Комисията и Съвета да помогне на тези държави. Албания ще се справи. Албанците имат ново правителство, ще успеят — но Косово ще се справи, само ако всички помогнете. Имате нашата подкрепа. Не е необходимо да си затваряте очите, а да наложите политически стандарти — не само полицейски такива.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Либерализирането на визовите политики за Западните Балкани е много чувствителна тема за гражданите на тези държави и въпросния регион както в политически план, така и от чисто човешка гледна точка. Понастоящем говорим за Черна гора, Македония и Сърбия, което е много важно в исторически контекст. В дългосрочен план не трябва да въвеждаме двустепенна организация в Западните Балкани, а при първа възможност трябва да включим в този процес най-вече Босна и Херцеговина — както, разбира се, и Албания.

Западните Балкани имат близки географски, културни и исторически отношения с Европейския съюз и с нашите държави-членки; и въпреки изключително бурните събития, разиграли се там в последно време, трябва да се отбележи, че както реформите, така и нашите очаквания постепенно се осъществяват и че политическите лидери в тези държави наистина полагат огромни усилия да оправдаят нашите надежди.

Ето защо в своето изказване искам по възможност да помоля не само Съвета и Комисията, но също и всички присъстващи членове на Европейския парламент да подкрепят лидерите на всяка от държавите в техните усилия и да им осигурят съдействие по всеки от въпросите, които още не са намерили своето решение. Не бива да забравяме също, че държавите от Западните Балкани имат за нас огромно геополитическо значение по ред причини.

Тъй като Сърбия и Черна гора сега са изправени пред значителни вътрешни изпитания, които всички се надяваме, че ще преодолеят, искам да изтъкна още веднъж, че ще е най-уместно при първа възможност да се определи дата за онези държави, които са изключени от процеса — а именно Босна и Херцеговина и Албания.

Gerard Batten (EFD). – (EN) Г-жо председател, тези мерки позволяват безвизов достъп от страна на Сърбия, Черна гора и Македония до държавите-членки на Европейския съюз от шенгенската група, считано от януари 2010 г. Комисията предвижда предоставянето на безвизов достъп на Албания и Босна и Херцеговина вероятно към средата на 2010 г. Така че до 12 месеца ще можем да видим още 20,7 милиона души със свободен достъп до Европейския съюз.

Строго погледнато, това не трябва да се отрази на Обединеното кралство, което не е част от шенгенската група, но на практика ще се отрази. Достъпът до Европейския съюз, предоставен на още милиони хора от някои от най-бедните и корумпирани държави в Европа, ще даде на тези хора възможност да прекосят най-близката граница, за да осъществят нелегално прехвърляне във Великобритания. Рано или късно тези държави евентуално ще станат пълноправни членове на Европейския съюз с пълен легален достъп до ЕС. Тези мерки са поредното посегателство върху възможността Великобритания да контролира собствените си граници, както и поредната причина за Великобритания да напусне Европейския съюз.

Димитър Стоянов (NI). - Г-жо председател, всички сме наясно с предимствата и недостатъците на свободното движение, но нека да разгледаме един друг аспект - дали въпросните споменати три страни действително спазват критерии, основни критерии, за да получат подобни привилегии в либерализацията на режима.

Българското малцинство в Сърбия в продължение на близо век вече е абсолютно negliжирано и дискриминирано. А Македония от момента на създаването си практически води една постоянна, последователна антибългарска политика.

Последното нещо, което направи Македония в това отношение беше арестуването на българската гражданка Спаска Митрова и нейното осъждане на безпрецедентно тежка присъда. Митрова е член на българското сдружение „Ратко“. Това сдружение беше забранено в Македония и затова Македония беше осъдена да плати глоба за нарушаване на човешките права.

За българското общество е неприемливо да бъдат давани отстъпки на страни, които нарушават правата на български граждани, т.е. на гражданите на Европейския съюз.

Kinga Gál (PPE). - (HU) Според мен е важно, че най-сетне настъпи моментът, когато вече можем добре да си поговорим по въпроса за безвизовото пътуване по отношение на държавите от Западните Балкани. Задоволителен е фактът, че тези държави, изпълнили поетите си към момента ангажменти, могат да бъдат също и средство да се постигне възможно най-лесен процес на преминаване на границите.

Като унгарски член на Европейския парламент не мога да не подкрепя тези усилия, тъй като те ще предоставят възможност за унгарците, живеещи във Войводина в Сърбия например да установят по-пряк контакт със своята родина. Гражданите от двете страни на тези граници, говорещи един и същ език и поддържащи близки семейни и културни връзки, няма да могат да изразят с думи колко е важно за тях да могат да прекосяват границите без никакви пречки и без виза. На този етап, въпреки че нямат тясна връзка с безвизовото пътуване, са взети и други конкретни далновидни решения, като например наскоро приетия в Сърбия закон, регулиращ дейността на местните съвети на малцинствата. Те са знак за важен напредък по отношение на институционалната протекция на правата на малцинствата.

Улесняването на безвизовото пътуване не може да се счита само за технически въпрос. Това е подчертано политическа тема. Даден е съществен принос към политическата стабилност на тези държави, имайки предвид какви права им се дават чрез паспорта от собствената им държава и доколко този паспорт се признава от Европейския съюз. Ще е неприемливо, ако негативното разделение сред държавите в региона продължи дълго.

Ето защо призовавам Комисията и Съвета да поемат ключовата си отговорност по отношение на тези въпроси. На Европейския съюз се пада политическата отговорност да предложи на държавите от Западните Балкани перспективата за присъединяване към ЕС. Именно той трябва да помогне на въпросните държави да догонят останалите, както и да насърчи формирането и укрепването на техните демократични институции, което включва също и правата на малцинствата.

Kinga Göncz (S&D). - (HU) Много Ви благодаря, г-жо председател. Аз също искам да приветствам г-жа Малмстрьом и г-н Баро. Доволна съм и от изложеното предложение. Като бивш министър на външните работи на Унгария съм работила много усилено заедно с моите колеги, за да приближим държавите от Западните Балкани към Европейския съюз и да ги подтикнем към предприемане на следващата стъпка по пътя към присъединяването. Известно ни е също така, че, погледнато по този начин, безвизовото пътуване е може би най-близко до умовете и сърцата на хората, тъй като им дава „зелена улица“ да се наслаждават на свободата на движение и да създават по-близки човешки отношения. Навярно то ще им помогне и за още нещо — мисля всички го считаме за важно — за поддържането на мотивацията на държавите по време на особено трудния процес, водещ до присъединяване.

Знаем, че трябва да бъдат предприети редица особено важни стъпки. Много често се налага да се превъзмогнат определени традиции и знаем, че не е лесно да се направи. Изключително е важно, че сега на трите държави

се дава възможност за безвизово пътуване. Искам да насоча вниманието ви и върху онова, което днес е многократно споменавано: а именно, че равновесието в държавите от Западните Балкани е много крехко. Още преди войната имаше етническо напрежение, което обаче остана и след нейния край. Затова трябва да преценяваме всяка една стъпка от позицията на това дали същата ще намали или увеличи етническото напрежение.

В случая с Босна и Херцеговина, както вече се спомена днес на няколко пъти, това решение е не само благоприятно и важно, защото Босна и Херцеговина е изключена от списъка, но и защото голямо число босненски граждани с хърватски или сръбски паспорти ще се радват на безвизово пътуване, докато останалите няма да имат тази възможност. Същото важи и за косовските граждани, така че всеки, който успее да се сдобие със сръбски паспорт, ще може да пътува безвизово.

Считам, че за нас е важно още веднъж да подчертаем, че трябва да бъде взето политическо решение, а не само техническо. Ето защо наша отговорност е да съдействаме на тези държави възможно най-скоро да постигнат безвизово пътуване в рамките на точно определени срокове.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Г-жо председател, г-жо действащ председател, г-н член на ЕК, и аз споделям загрижеността на г-н Weber относно сигурността, тъй като съм бил десет години в комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи. Тази тема има широко външнополитическо измерение.

Принадлежа към поколение, израсло сред стотици хиляди т. нар. югославски чуждестранни работници. По време на комунистическата диктатура хората от Югоизточна Европа, живеещи край югославската граница, пътуваха свободно въпреки диктатурата. Днес говорим за европеизация, изпращаме военни части и длъжностни лица, харчим огромни суми, а същевременно държим младите хора в тези държави като в затвор. Именно затова има спешна необходимост от либерализиране на визовия режим.

И все пак, аз също имам да отправя редица критики: първо, доволен съм, че Македония е включена в предложението. Тя е един пример за държава, отговаряща на критериите, но не трябва да обявяваме това пред Македония като компенсация за справедливото искане най-сетне да ѝ бъде дадена определена дата за преговори за присъединяване.

Второ, Косово: спомена се, че Косово следва да се съобразява с правилата на играта, но един играч може да спазва правилата на играта, само ако бъде допуснат на игралното поле — Косово не е допуснато в играта. Намесихме се чрез военна интервенция, за да освободим косовския народ от потисничество. Сега държавата на бившите потисници ще се радва на премахване на визите — приветствам това, защото няма колективна вина — а Косово не може да постигне същото. Дори и при тях да има някакви слабости, ние сме тези, които носим отговорност, тъй като всъщност ние управляваме тази страна. Казано с други думи, трябва да дадем на Косово всички възможности, защото, ако накрая Сърбия се радва на премахването на визите, а Косово бъде напълно пренебрегнато, това ще доведе до недопустимо изопачаване на нещата.

Трето, Босна и Херцеговина: подобно на редица други членове на Европейския парламент и аз подписах протеста срещу изключването на Босна и Херцеговина. Тази земя на три нации — зле проектирана чрез Дейтънското споразумение, неимоверно нуждаещо се от преразглеждане — с мултиетническа администрация, което е не по-малка причина за нейната неефективност, трябва най-сетне да получи шанс да поеме по пътя към Европа, а не да остане извън интеграцията. Изключването на Косово и Босна и Херцеговина от интеграцията ще застраши нашата сигурност повече, отколкото всякакви технически подробности.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Г-жо председател, трябва да признаем, че премахването на визите за Сърбия, Бивша югославска република Македония и Черна гора е важна стъпка към европейската интеграция на Западните Балкани.

И все пак, това трябва да се приложи към всички националности от Западните Балкани, с което да се избегне предизвикването на ново разделение в региона. Разбира се, никой не може с основание да твърди, че Европейската комисия е настроена срещу мюсюлманските граждани на Босна и Херцеговина. От друга страна, не трябва да забравяме особения статут на Косово, чиято независимост не е призната от всички държави-членки на Европейския съюз.

Нашето желание е жителите на Косово да се възползват от премахването на визите; въпреки това, до каквото и решение да се стигне, то не бива да повлияе отрицателно на окончателното споразумение относно статута на Косово. Комисията постъпи правилно, като не затвори вратата пред Босна и Херцеговина и Албания. Въпреки това тя трябва да ускори процеса, така че стабилността в региона да не се окаже застрашена от нова

вълна на разделение. Разбира се, държавите в региона, от своя страна, трябва да направят нужните реформи, които — да не забравяме — засягат въпросите на сигурността и борбата с организираната престъпност.

Парламентът от години изтъква, че улесненият контакт с външния свят и по-големите възможности за пътуване ще укрепят мира, обмяната на всички равнища и, в края на краищата, стабилността. Въпросът за визите не е само технически — това е дълбоко политически въпрос, засягащ европейското бъдеще в региона, а всички националности в този регион имат право на такова бъдеще.

Anna Ibrisagic (PPE). – (SV) Г-жо председател, според мен на този етап в разискването вече няма никакво съмнение относно важността на либерализирането на визовия режим за гражданите от Балканите. Възможността за свободно пътуване, редом с образованието, е навярно най-важното средство, което можем да предложим на младите поколения, от които очакваме толкова голяма ангажираност в процеса на демократизация в целия регион.

Затова приветствам предложението за либерализиране на визовия режим за Сърбия, Македония и Черна гора. Напредъкът на всяка отделна държава по пътя ѝ към Европейския съюз е напредък за целия балкански регион. Част от тези държави трябваше дълго да чакат, а други — може би дори повече от необходимото. Ние от Европейския парламент, както и двете държави, които още не са включени в либерализирането на визовия режим, трябва да си извадим поуки.

Въпреки че това е твърде чувствителна политическа тема, искам да изтъкна, че правилата за либерализирането на визовия режим са ясни и общи за всички. Изискванията следва да бъдат изпълнени. Нека не пресилваме обаче политическата страна на въпроса повече, отколкото е необходимо. Нека да видим какво остава да бъде направено и как можем в най-близко време да гарантираме на Босна и Херцеговина и Албания възможност за скорошно присъединяване към семейството на държавите с безвизово пътуване.

Босна и Херцеговина напоследък осъществи голям напредък и скоро вече ще е изпълнила повечето от останалите изисквания в пътната карта. Затова призовавам участниците в този процес в Босна и Херцеговина да усвоят възможно най-скоро антикорупционните похвати и да въведат правила за информационния обмен между различните отдели на полицейските служби. Настоятелно ги приканвам да се постараят да обезпечат завършването на инициативата до края на септември, преди в Комисията да е внесен съответният доклад. Тогава очаквам в своя нов анализ Комисията, на свой ред, да прецени какъв е действителният напредък, който е постигнат, и, след като бъдат изпълнени изискванията на Европейския съюз, да предложи на Съвета да одобри либерализирането на визовия режим за Босна и Херцеговина. Надявам се това да се случи до юли 2010 г.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Г-жо председател, г-н член на ЕК, премахването на визите за част от държавите в региона на Западните Балкани е знак за първоначалното потвърждение на ангажимента на Европейския съюз към продължаването на процеса на европейската интеграция. И все пак считам, за съжаление, предложението на Комисията за непълно. Гражданите на Албания и Босна и Херцеговина няма да се радват на равностойно отношение, което ще създаде различия между гражданите на Балканите.

Искам да ви напомня, че винаги има пропаст между предходното поколение, което се е облагодетелствало от отварянето на бившата Република Югославия към Европа, и сегашното поколение, което не се радва на същото отношение от страна на Европейския съюз. В резултат на предложението гражданите на държавите от бившата Република Югославия, които не могат да се възползват от премахването на визите, ще се опитат да придобият втори паспорт в държава, принадлежаща на бившата югославска федерация, чиито граждани Европейският съюз допуска без виза. Вече сме се натъквали на подобен сценарий в случая с молдовските и грузински паспорти съпоставени с руските такива.

Считам, че логичното решение е да се приложи едно и също отношение към всички балкански страни. Същевременно призовавам Комисията да обмисли и включването на Молдова като част от групата държави от Югоизточна Европа.

Victor Boștinăru (S&D). – (RO) Като член на Европейския парламент и социалист приветствам комуникацията между Съвета и Комисията относно визовия режим за трите държави от Западните Балкани. Това е първата решителна стъпка към тяхната интеграция в Европейския съюз, първото постижение за бъдещите граждани на ЕС от Западните Балкани. Осъзнавам също, че липсата на каквато и да е ясна перспектива под формата на пътна карта за Босна и Херцеговина, Албания и Косово трябва да е нашата най-голяма грижа. Нямам предвид само разочарованието сред широката общественост, а по-специално риска за политическата стабилност в трите държави. Преди всичко очаквам Европейският парламент и новосформираната Европейска комисия да

поддържат предвидим график за интегриране на Западните Балкани в Европейския съюз. Това е единственият начин да осъществим целите на мандата, за който бяхме избрани — а именно, да обединим Европа.

Norica Niculai (ALDE). – (RO) Г-жо председател, една минута ще ми е предостатъчна да приветствам това решение с историческо значение както за Балканите, така и за Европа. Считаю, че свободата на движението е пропуск по пътя към демокрацията и познанието. Дали сме на трите държави един шанс. Но същевременно считам, че Европа е и Европа на законите, с които всички ние като европейски граждани следва да се съобразяваме. Представихте предложението, понеже сте преценили, че са изпълнени поставените от нас правила и изисквания.

По мое мнение вие ще внесете предложение да бъде разширен обхватът и върху Албания и България, щом бъдат изпълнени тези европейски предписания. В своето решение със сигурност ще дадете препоръка да се ускори този процес. Аз съм от хората, които не приемат това като въпрос на дискриминация — всъщност, тъкмо обратното. Считаю, че този процес ще помогне за насърчаване на другите две държави да положат повече усилия и да изпълнят изискванията, тъй като, откакто беше прието това решение, останалите три държави доказаха, че щом желаят техните граждани да се радват на различен статут, то те са готови да сторят необходимото.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Г-жо председател, г-н член на ЕК, г-жо министър, госпожи и господа, трябва да отбележа, че подкрепям либерализирането и европейската интеграция дотам, че включвам и пълното подреждане на мозайката, наречена Западни Балкани, тъй като, както беше споменато по-рано, имаме нужда от стабилност на Балканите. Ето защо тази интеграция е от решаващо значение и трябва да се осъществи възможно най-скоро.

По въпроса за имиграцията — върху който разисквахме вчера и който е израз на въпроса за сигурността и правата на човека — трябва да сме много внимателни, тъй като считам, че проверките трябва да бъдат старателно извършвани, а не опростявани. Графикът трябва да бъде съобразен с тези проверки, които по възможност трябва да бъдат ускорени. Следващата забележка се отнася до съществуващата празнина в региона — тази празнина е Косово — за която твърде малко се каза. Ще ме разберете прекрасно, след като ви обясня, че споменатата празнина улеснява твърде много хората от други държави да пътуват между Косово и Македония. Знам, че се подготвя доклад, който в следващите няколко дни ще ни даде известни сведения, но моля, дайте ни още малко информация относно Косово още тази вечер.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Г-жо председател, министърът се изрази твърде добре: либерализирането на визовия режим е необходимо за укрепването на отношенията с Европейския съюз, за предотвратяване на растящия национализъм и за избягване на изолацията. Но тогава как е възможно предложенията да застрашават босненските мюсюлмани с изолация? В рамките на една-единствена държава се заражда огромно неравенство, тъй като сръбските и хърватски босненци наистина ще получат паспорти. Мюсюлманите обаче, за съжаление, не могат да се обърнат към нито една съседна държава, за да им издаде паспорт. Кой тогава ще се застъпи за босненските мюсюлмани? Комисията ли ще го направи? Или Съветът? Можете ли да ми кажете със сигурност дали Комисията или Съветът са провели разговори с Хърватия и Сърбия относно изпълнението на ограничения в издаването на паспорти, тъй като трябва да е ясно, че техните действия ще предизвикат голяма тревога.

Надежда Николова Михайлова (PPE). - Искам да поздравя г-н Barrot за позицията на Европейската комисия в посока на либерализация на визовия режим за Западните Балкани. Като бивш външен министър, по чието време беше отменен визовия режим за България, знам какъв огромен емоционален ефект върху гражданите имаше отпадането на визите и преодоляването на униженията. Но същевременно, като европейски политик не мога да не се съглася с г-жа Doris Pack и г-жа Bildt, че истинската европейска солидарност се изразява в оказване на логистична помощ от Европейския съюз за покриване на критериите, а не в отстъпление от критериите, защото това действа деморализиращо за обществата и безотговорно за правителствата.

Промяната трябва да дойде като възнаграждение на усилията, а не като двоен стандарт. Обществата в Западните Балкани трябва да свикнат да изискват от своите правителства да си свършват работата. Те трябва да знаят, че визовият режим се бави не заради капризната Европа, а заради несвършената работа. Солидарността трябва да е в отговор на поемане на отговорност. Когато има принципна позиция, няма да има значение кой коя религия изповядва и от кой етнос е.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Подкрепям решението на Европейската комисия, което възплава ангажмента, продължил години наред, по отношение на премахването на визите за гражданите на държавите от Западните Балкани. Въпреки това считам, че гражданите на Република Молдова трябва да се ползват от същите права по отношение на свободата на движение в Европейския съюз и то възможно най-скоро. Европейският съюз

трябва да продължи да развива политиката на отворени врати към тези държави, а премахването на визите е важна стъпка за тези народи по пътя на европейската интеграция.

В допълнение към това решение, което ще доведе до развиването на трансгранични възможности за стопанските субекти и ще даде на хората свобода на движение, европейските институции трябва да обмислят организирането на културно-образователни програми, прокламиращи европейските ценности във въпросните държави. Върху тази основа трябва да останат приоритет укрепването на граничната сигурност и борбата с международната престъпност.

В заключение искам отново да потвърдя, че Румъния не признава независимостта на Косово.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Искам да изразя своето задоволство от напредъка в либерализирането на визовия режим през последните 18 месеца. Това е значително постижение, затова настоятелно ви приканвам да предприемете бързи стъпки и да продължавате в същия дух.

През последните няколко дни получихме доклади от Сараево, че процесът на изпълнение на изискванията по пътната карта набира скорост, въпреки всички трудности. Това се отнася и до райони, чувствителни също толкова, колкото и координатите на полицията в Бая Лука и в Сараево.

Призовавам Комисията и Съвета непрекъснато да следят този напредък и да реагират по съответния начин. Европейският съюз трябва да съумее да разпростре своето влияние върху всички политически сили в Босна и Херцеговина, които се опитват да саботират този процес. Гражданите на Босна и Херцеговина не трябва да страдат заради безотговорността на своите политици, а ние сме поели ангажимент да им помагаме в тази насока. Призовавам Комисията да включи Босна и Херцеговина в безвизовата зона при първа възможност.

Alojz Peterle, докладчик. – (SL) Избирателният подход към премахването на визите няма да укрепи европейските перспективи на която и да е държава от Западните Балкани с разделение сред своите общества, тъй като селективността влече след себе си ново разделение. Приветствам всяка стъпка на борба със селективността и твърдо считам, че премахването на визовите изисквания за всички тези държави със сигурност ще помогне да се изчисти образът на Европейския съюз в очите на народите им, които имат необходимост да се отворят към света след дълги години на конфликти.

Искам да изтъкна също и факта, че във въпросните държави живеят хиляди млади хора, които никога досега не са имали възможност да пътуват в чужбина. Единственият им източник на познания за Европа и света е телевизията. Наше задължение е да укрепим и техните европейски перспективи. Наясно съм със съображенията за сигурност, но онези, които напускат страната си с непотчени намерения, така или иначе, ще намерят начин да прекосят границата и да влязат в Европейския съюз. Все още обаче възпираме другите стотици хиляди с добри намерения.

Ето защо настоятелно ще приканя Съвета и Комисията възможно най-скоро да преразгледат своята позиция, да проследят напредъка във въпросните държави и да премахнат визовите изисквания за страните, които не са включени в първата група — за което благодаря.

Естествено призовавам и правителствата на държавите от Западните Балкани при първа възможност да изпълнят своите ангажименти, които са в интерес на техните граждани и на перспективите им за присъединяване към Европейския съюз.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (EN) Г-жо председател, либерализирането на визовия режим за държавите от Западните Балкани е важно, понеже тази мярка е от значение предимно за обикновените граждани в региона и ясно ще покаже предимствата на европейския процес на сближаване. Убеден съм, че включването на Албания и Босна и Херцеговина в белия списък, при условие че бъдат изпълнени изискванията, ще се окаже мощен стимул за изпълнение на останалите показатели от пътната карта. В нашия случай през 2001 г. беше изпратено толкова мощно послание, че само за няколко месеца успяхме да изпълним всички останали изисквания.

От съществена важност е Албания и Босна и Херцеговина при първа възможност да бъдат включени в белия списък на Шенген, като Комисията трябва да осигури изцяло нужната техническа подкрепа на органите на тези две държави с цел да бъдат изпълнени необходимите изисквания в най-кратък срок.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-жо председател, няма никакво съмнение, че либерализирането на визовия режим е от изключително значение за жителите на Балканите. Също като вас и аз съм срещала много обезсърчени хора — особено млади хора — нямащи възможност да пътуват из Европа, както желаят, да посетят свои приятели, да се насладят на свободата, с която всички ние вече

разполагаме. Няма нужда да споменавам, че постигането на безвизово пътуване ще е благоприятно за тези хора, за техните държави, за целия регион и за Европейския съюз.

Затова съм доволна, че изискванията вече са изпълнени, за да можем да дадем шанс на споменатите три държави — Бивша югославска република Македония, Черна гора и Сърбия — в края на тази година. Жалко е, че не всички държави от Западните Балкани могат да бъдат включени в настоящото предложение, но нека не остане и сянка на съмнение: шведското председателство силно желае да засили процеса на интеграция — а, в крайна сметка, и процеса на разширяване — в балканския регион. Онези от вас, които ме познават, са наясно колко много съм отпадна на работата си по този въпрос.

Ако този ангажимент обаче заслужава доверие и от него се очаква да се превърне в реалност, трябва да настояваме да бъдат изпълнени условията. Крайно необходимо е да го сторим както заради хората от Западните Балкани, така и заради ползата за нашите граждани. Трябва да гарантираме изпълнение на критериите. Както се изрази г-н Weber, не можем да допускаме компромиси с външната политика, единствено за да сме добри. Това се отнася както за визите, така и за присъединяването.

Знам, че народите на Албания и Босна и Херцеговина са разочаровани. Мога да ги разбера. Те обаче не са забравени. Ще направим всичко по силите си, за да им помогнем и да направим възможно либерализирането на визовия режим, а това включва и техническите въпроси. Трябва да изпратим ясно политическо послание, че за тях е налице възможността да бъдат включени в процеса. Днес правим точно това. От държавните органи и политиките в тези страни обаче зависи дали работата ще бъде успешно завършена.

Не считам, че едно забавяне във времето между премахването на визите за първите три държави и това за Албания и Босна и Херцеговина ще предизвика нестабилност. Точно обратното — то показва, че Европейският съюз държи на думата си и че ако тези държави сторят всичко необходимо, тогава и ние ще спазим нашите обещания. Трябва да ги подкрепяме и да им помагаме. Считам, че през 2010 г. те ще успеят да получат положителен доклад от Комисията. Г-н Баро каза същото.

Що се отнася до Косово, обсъжданията относно визовия режим започнаха, още когато Косово беше част от Сърбия, но работим върху намирането на решение. Надявам се, че в своя доклад Комисията ще посочи верния път, така че в дългосрочен план да можем да въведем либерализиране на визовия режим и за гражданите на Косово.

Предложеното либерализиране на визовия режим за Бивша югославска република Македония, Сърбия и Черна гора е много важна първа стъпка. Надявам се, че ще ни помогнете да я осъществим. Надявам се също, че съвсем скоро ще можем да продължим напред и да предприемем следващата стъпка за останалата част от региона.

Жак Баро, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-жо председател, първо искам да отбележа, че това е една революционна стъпка. Това е първият случай, при който действително имаме регионален подход. Ще добавя, че този метод на пътните карти е основан на много обективни, точни критерии, които съдействат и за насърчаването на бъдещите държави-членки, така че наистина да осъзнаят, че имаме Европа на правилата, Европа на ценностите — искам да го подчертая. Едва ли ще се изненадате, че Комисията е особено внимателна към всичко, което допринася за борбата срещу трафика на хора и срещу корупцията. Европа, основаваща се на ценности — това е важното. Трябва да не забравяме този факт.

Не знам дали всички ме разбрахте правилно: заявих съвсем ясно, че в рамките на 2010 г. се надяваме да внесем предложения за Босна и Херцеговина и за Албания. Затова поставихме началото на този процес, който не цели да подлага никого на дискриминация. Просто искаме обективните критерии в пътните карти все повече да бъдат спазвани.

Вярно е, че в случая с Албания издаването на биометрични паспорти се нуждае от по-нататъшно усъвършенстване. Самият аз пътувах до Албания, за да представя първия биометричен паспорт в тази страна и мога да ви кажа, че максимално ги подкрепих, като се уверих, че Албания, нейните политически лидери, както и тези на Босна и Херцеговина, са съвсем наясно с усилията, които се изискват. Например съдействаме им в създаването на граждански регистри, защото, без значение колко усилия се полагат за издаването на биометрични паспорти, ако няма граждански регистър, това не може да се постигне. По този начин им помагаме в техническо отношение. Напълно очевидно е, че в този процес Албания по-специално трябва да приложи съществуващата рамка за борба с организираната престъпност и корупцията. В Босна и Херцеговина също е необходим добър граничен контрол и по-тясно сътрудничество между органите на полицията. Това е, което искаме. Считам, че имаме основателна причина да вярваме, че през 2010 г. тези две държави също ще се възползват от премахването на визите.

Искам да ви кажа съвсем ясно, че за нас, тук, изобщо не става въпрос за етническа и религиозна дискриминация. По някакво стечение на обстоятелствата в Бивша югославска република Македония има значително мюсюлманско малцинство. Тук не става въпрос за никаква дискриминация срещу тези 25-30 % мюсюлмански албанци в Македония. Затова наистина искам да ви уверя и да потвърдя, че това е част от един процес, който сме планирали и който Съветът е приел с готовност.

Ще ви отговоря и на въпроса относно Косово. През март 2009 г. мисия на експерти, финансирана от Комисията, стигна до някои положителни резултати. Вярно е също, че Комисията насърчава държавите-членки да установят ефективни консулски мисии в Прищина. Мога да потвърдя, че ще напишем доклад, който ще бъде внесен скоро, относно точно тази ситуация в Косово. Съвсем очевидно е, че с всичко това искаме да отворим европейската перспектива за всички балкански държави и че мислим особено за младото поколение. Някои от вас изтъкнаха специално факта, че пътуването и силно улеснения обмен с другите държави-членки на Европейския съюз имат, разбира се, много благотворно въздействие. Госпожи и господа, още веднъж повтарям: именно затова ще изградим една Европа на закона и ценностите, които изключително много зачитаме.

Ще ви го кажа много просто: на прав път сме, но очевидно все още имаме нужда да видим последно усилие от страна на останалите две държави. Надявам се, че през 2010 г. те също ще могат да бъдат свидетели на своето премахване на визите.

Това е, което мога да ви кажа, давайки своето уверение, че във всеки от случаите процедурата на Комисията е обективна, наистина много внимателна и съвсем не е диктувана от каквато и да е дискриминация, а е в духа на взаимното сътрудничество. Лично се ангажирам това да се случи.

Председател. – Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Европейската комисия и Европейският съвет са призовани в скоро време да обявят отварянето на европейската зона за гражданите на Македония, Сърбия и Черна гора. Това е много важен момент за повече от 10 милиона европейски граждани, желаещи да получат виза за преминаване границата на ЕС. Македония застана на страната на Европа, когато тя се нуждаеше от това. Дори Сърбия осъзна, че Европа желае нейното приобщаване, но само след като се помири с недалечното си минало. Сърбия тясно сътрудничеса на международните институции като Международния наказателен трибунал и призна грешките си от миналото. Настъпило е времето, когато Европа трябва да възнагради усилията на тези държави да приемат демократичните и икономически условия, които са характерни за ЕС-27. Техният път не е лесен, но положените усилия заслужават цялостно признание. Македония, Сърбия и Черна гора направиха категоричен завой към ЕС. Поради тази причина считам, че ЕС трябва да приеме решение за отмяна на визовите изисквания, наложени на гражданите на тези три държави. Техните правителства доказаха, че споделят същите ценности като нас. Положителното решение ще даде нов стимул за вътрешните реформи, които са твърде наложителни в Македония, Сърбия и Черна гора.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *в писмена форма.* – (RO) Приветствам инициативата на Комисията за отмяна на визовата система за гражданите от района на Западните Балкани, по специално за Бившата югославска република Македония, Сърбия и Черна гора. Подобни мерки за сближаване на тези страни с ЕС с оглед на бъдеща интеграция значително ще намалят потенциалната възможност за конфликт в региона. Що се отнася до Румъния, с която Сърбия дели обща граница, подобна мярка ще бъде още една гаранция за добросъседски отношения. Такава мярка ще способства за по-голямата свобода на движение на румънските граждани в Румъния и Сърбия и ще насърчи развитието на търговските отношения на нашата страна със Сърбия и Черна гора. Убеден съм, че отмяната на визовата система за споменатите три държави е само началото на процеса и че същата мярка по-късно ще бъде приложена и по отношение на Албания и Босна и Херцеговина. Независимо че все още не отговарят на изискванията на Комисията, считам, че с координирани усилия резултатите не след дълго ще са налице. Преди да приключа искам да подчертая, че отмяната на визите и свободата на движение за хората от Западните Балкани не трябва да буди опасения, а да създава увереността, че европейската зона за сигурност се разширява в полза на всички ни.

Iuliu Winkler (PPE), *в писмена форма.* – (HU) След всяко следващо разширяване Европейският съюз става по-силен, не само защото създава общ пазар за почти 500 милиона граждани, но и заради това, че гарантира стабилност в Централна и Източна Европа. Балканските страни са неделима част от Европа. Икономическата криза или ратифицирането на Договора от Лисабон не трябва да забавят процеса, водещ към присъединяването на тези държави към ЕС.

Категорично считам, че продължаването на процеса на разширяване на Балканите е съществено важен процес, който ЕС трябва да насърчава, за да укрепи глобалната си роля. Не трябва да забравяме, че процесът на догонване в балканските държави успоредно с лекуването на раните от кървавата война от края на 20-и век гарантира стабилността на ЕС и благополучието на региона. Отмяната на изискването за визи за Сърбия, Черна гора и Бивша югославска република Македония е събитие от съществено значение за тези държави като част от техния процес на догонване и същевременно отразява отговорността на ЕС в региона.

Този процес категорично трябва да продължи. Така ще се даде възможност на Босна и Херцеговина, Албания и — в подходящ момент — на Косово, след като са отговорили на съответните условия, да се възползват възможно най-бързо от прилагането на безвизово пътуване. Безрезервно одобрявам гледището на онези европейски политици, които считат, че потискането на амбициите на балканските държави за присъединяване към ЕС ще доведат до непредвидими вредни последици.

15. Положението в Литва след приемането на закона за защита на малолетните и непълнолетните (разискване)

Председател. — Следващата точка е разискването по:

- въпрос, изискващ устен отговор, внесен от Sophia in 't Veld, Jeanine Hennis-Plasschaert, Leonidas Donskis, Gianni Vattimo, Sarah Ludford, Ulrike Lunacek, Raül Romeva i Rueda, Jean Lambert и Judith Sargentini, от името на групата на Алианса на либералите и демократите за Европа (ALDE) и групата на Зелените/Европейски свободен алианс (Verts/ALE), към Съвета относно закона на Литва за защита на непълнолетни лица от вредното въздействие на обществената информация (О-0079/2009 – В7-0201/2009),

- въпрос, изискващ устен отговор, внесен от Sophia in 't Veld, Jeanine Hennis-Plasschaert, Leonidas Donskis, Gianni Vattimo, Sarah Ludford, Ulrike Lunacek, Raül Romeva i Rueda, Jean Lambert и Judith Sargentini, от името на групата ALDE и групата Verts/ALE, към Комисията относно закона на Литва за защита на непълнолетни лица от вредното въздействие на обществената информация (О-0080/2009 – В7-0202/2009),

- въпрос, изискващ устен отговор, внесен от Rui Tavares, Cornelia Ernst, Cornelis de Jong, Marie-Christine Vergiat, Willy Meyer и Kyriacos Triantaphyllides, от името на групата GUE/NGL, към Съвета относно закона на Литва за защита на непълнолетни лица от вредното въздействие на обществена информация (О-0081/2009 – В7-0204/2009),

- въпрос, изискващ устен отговор, внесен от Rui Tavares, Cornelia Ernst, Cornelis de Jong, Marie-Christine Vergiat, Willy Meyer и Kyriacos Triantaphyllides, от името на групата GUE/NGL, към Комисията относно закона на Литва за защита на непълнолетни лица от вредното въздействие на обществена информация (О-0082/2009 – В7-0205/2009),

- въпрос, изискващ устен отговор, внесен от Michael Cashman, Claude Moraes и Emine Bozkurt, от името на групата S&D, към Съвета относно закона на Литва за защита на непълнолетни лица от вредното въздействие на обществена информация (О-0083/2009 – В7-0206/2009), и

- въпрос, изискващ устен отговор, внесен от Michael Cashman, Claude Moraes и Emine Bozkurt, от името на групата S&D, към Комисията относно закона на Литва за защита на непълнолетни лица от вредното въздействие на обществена информация (О-0084/2009 – В7-0207/2009).

Sophia in 't Veld, автор. — (EN) Г-жо председател, считам, че въпросът, който се разисква тук днес, е изключително важен. Той засяга европейските ценности. Внесохме въпрос с искане за устен отговор и освен това сме изготвили проект за съвместна резолюция относно литовския закон, който, както се твърди, се отнася до защитата на непълнолетни лица. В действителност обаче той прави точно обратното, тъй като може да поощри актове на невежество, налагане на забрани и опозоряване. Ще изложи непълнолетни и уязвими лица с хомосексуална и транссексуална ориентация на малтретиране и изолация. С това ще причини неизмеримо страдание и болка у младите хора, същите онези млади хора, за чиято закрила е всъщност предназначен. Вместо закрила той им нанася вреда.

Тази е причината да се занимаем с този въпрос и аз съм много доволна, че през лятото получихме писмо от члена на Комисията Баро, изразяващо загрижеността на ЕК относно този закон, като заявява, че ЕК ще го следи много отблизо и ще се увери, че националните закони са съвместими с европейското право и принципи. Считам това за особено важно, защото намесата на ЕК е необходима не само в случаите на нарушаване на пазарните правила, но и тогава, когато в частност се рушат европейските ценности. Не можем да толерираме

дискриминация. Европа е общност на ценности – ценности, които знаей, че се споделят от мнозинството от нашите литовски съграждани. Ние всички сме европейци.

Относно резолюцията, колеги, моля за категоричната ви подкрепа за същата, и по-конкретно за подкрепата ви на изменението, чиято цел е да внесе отправка към съществуващите антидискриминационни директиви, тъй като според мен това е възможно най-малкото, което може да се направи. Моля също така за вашата подкрепа за искането в резолюцията да се изиска юридическо становище от Агенцията на ЕС за основните права относно този закон.

Накрая, мисля, че като Европейски парламент можем да сме горди – ако резолюцията бъде приета утре – да станем изразител на общите европейски ценности.

Ulrike Lunacek, автор. – (DE) Г-жо председател, както заяви предишният говорител, законът, приет в Литва, излага на опасност европейските ценности, европейското право, както и свободата на хората, по-специално свободата на младежите с хомосексуална, бисексуална или евентуално транссексуална ориентация да живеят без страх. Според този закон информацията, съдържаща факти по въпроса, по общо мнение има вредно въздействие върху тези непълнолетни лица. Мога да ви кажа какво означава това: това означава тези млади хора да живеят в страх и вероятно да страдат от депресия. Знаем, че има увеличаване на опитите за самоубийство сред младите хора с хомосексуална ориентация или сред тези, които са обявили сексуалната си ориентация и са объркани за това как ще протече животът им.

Законът е в разрез с европейските ценности и поради тази причина изпитах голямо задоволство, когато членът на Комисията Баро се отзова по проблема през юли. Вие също казахте на Европейския регион на Международната асоциация на лесбийките и гейовете (ИЛГА), че Комисията ще анализира този текст и ще обясни какви ще бъдат следващите й стъпки. Това, което ме интересува днес, е какво възнамерявате да правите. Какво вече сте обещали – Вие и Съветът – на литовския парламент? Знаем, че бившият и новият президент на Литва, някогашен член на Комисията, не одобряват този закон, но парламентът държи на него. Доволна съм, че днес предложението е на дневен ред, в това число и предложение за резолюция.

Искрено се надявам, че утре всички ще приемем резолюцията и ще отправим искане до Агенцията на ЕС за основните права да вземе становище по този закон, защото нейното предназначение е точно това. Междувременно трябва да бъде съвсем ясно в нашата обща Европа, че хомосексуалните мъже и жени няма да изчезнат от семействата и училищата, само защото един закон забранява информацията за тях. Да бъдеш различен е нормално — включително и по този начин — в нашата обща Европа.

Rui Tavares, автор. – (PT) Госпожи и господа, първоначалното твърдение на този закон е, че закриля непълнолетни лица от пропагандирането на хомосексуализъм в обществената информация. Какво точно означава това? Дали означава, че ако аз имам киносалон във Вилнюс и искам да окача афиш за филма „Планината Броукбек“ няма да мога да направя това? Означава ли, че ако на публично място, театър или университет в Литва изнеса лекция на тема хомосексуализъм, няма да имам право на това? Означава ли — както беше вече обсъдено в литовския парламент — че ще трябва да платя глоба в размер до 1 500 евро или ще бъде осъден на едномесечен общественополезен труд съгласно промените в Наказателния кодекс, обсъждани в момента в Литва? Допустимо ли е например дадено телевизионно предаване да показва щастлива хомосексуална двойка или е длъжно да показва само нещастна такава?

Госпожи и господа, една конкретна дата породи у мен изненада в деня, в който бяха приети поправките в Закона за защита на непълнолетни лица в Литва: датата беше 14 юли 2009 г. Четиринадесети юли, разбира се, е денят, когато се събрахме тук за първи път през настоящия седми парламентарен мандат, а също и денят, бележещ 220-ата годишнина на нашите европейски ценности, в това число правото на стремеж към щастие, свобода на изразяване и свобода на събранията. Сега, когато тече поредното обсъждане в литовския парламент за възможността да бъдат забранени събития от рода на гей прайд парадите, свободата на събранията е изложена на риск

Събрахме се тук за първи път на 14 юли 2009 г., защото имяхме дълг — бих казал свещения дълг — да защитим тези ценности, същите ценности, които днес са заложени на карта. Знаем как започват тези неща и също така знаем докъде винаги водят. Как ще постъпим по-нататък? Ще назначим комисия, която да следи кое е и кое не е пропагандиране на хомосексуализъм? И на кои места — в книги, пиеси, филми, реклами?

Напълно заслужено и за голяма радост на всички европейци Вилнюс е една от тазгодишните културни столици на Европа. Но титлата „културна столица на Европа“ води със себе си и задължения: задължението възможно най-добре да популяризира европейската култура, а не да привлича вниманието по най-неподходящия начин.

Затова се обръщам към вас да гласувате в подкрепа на нашата резолюция и призовавам Агенцията за основните права да излезе с мнение по този много сериозен въпрос. Това е най-малкото, което членовете на Парламента могат да изискат.

Michael Cashman, автор. – (EN) Г-жо председател, позволете ми да кажа, че като хомосексуален мъж се гордея, че членовете на Парламента, както и други лица се изказват открито против този законопроект. Без съмнение той ще наруши конвенциите на ЕС за правата на човека, по-специално член 6, както и Директивата за равно третиране в областта на заетостта и общите политики за недискриминация. Интересен е и фактът, че той нарушава Конвенцията на ООН за правата на детето в частта, поощряваща дискриминацията срещу млади хора с хомосексуална ориентация. Така че, кого защитава той и от какво?

Британските консерватори въведоха подобен закон във Великобритания през 1988 г. И тогава, и сега се признава, че подобни закони водят до появата на цензура и поощряването на дискриминация и хомофобия: дискриминация и хомофобия, които съсипват живота на хората и опустошават душите на онези, които ги практикуват. Проектозаконът беше заклеймен от неправителствени организации, в това число Международната асоциация на лесбийките и гейовете, Съвета на Европа и Амнести Интернешънъл, а също и от други. Той засяга млади хора с хомосексуална ориентация — учители, длъжностни лица — и може да им попречи да получат достъп до различни творби — филми, книги, пиеси, произведения на изкуството — създадени от творци-хомосексуалисти. Ще се опитат ли да попречат на младите хора да изучават произведенията на Платон, Шекспир, Оскар Уайлд, Уолт Уитман, Тенеси Уилямс, Чайковски и други, музиката на Елтън Джон или на преклонението пред големите играчи в тениса като Мартина Навратилова? Той ще се отрази на самия начин на говорене, мислене и действия на младите хора и останалите. А защо? Младите хора имат нужда от образование, не от изолация; те трябва да разбират света в цялото му разнообразие и да бъдат приучени на уважение към онези, които са различни. Любовта на едно човешко същество към друго никога не отслабва поради половата принадлежност или сексуалната ориентация: тя просто е любов.

Хомосексуалните хора са обикновени жени и мъже, станали необикновени поради прекалено големия интерес на някои екстремисти към нашия любовен живот и от клеветническото твърдение, че хомосексуалистите са заплаха за обществото. Това е отвратително изопачаване на нещата. За всяко цивилизовано общество се съди не по начина, по който се отнася към мнозинството, а по отношението му към малцинствата. Затова казвам на литовците и на хората в цяла Европа: изхвърлете тази опасна мярка в миналото.

(Аплодисменти)

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-жо председател, позволете ми да започна като подчертая, че свободата на изразяване и правото човек да не бъде подлаган на дискриминация поради сексуална ориентация и полова идентичност са крайъгълен камък на нашите демократични общества. Нашият Съюз се основава на различни принципи и ценности, които се предполага, че се подкрепят от всички държави-членки. Не можем да настояваме и да отстояваме зачитането на правата на човека в други държави, ако ние самите не сме в състояние да спазваме тези основни принципи в ЕС.

Основните права, и по-специално свободата на изразяване и правото на човек да не бъде подлаган на дискриминация са признати в член 6 от Договора за ЕС и се съдържат в членове 10 и 14 на Европейската конвенция за защита правата на човека. Тези принципи освен това са заложили в Хартата на основните права на ЕС. На ниво Общност съществува нормативна уредба в защита на въпросната област. Директива 2000/78/ЕС забранява дискриминацията при наемането на работа, която се основава на религия или убеждения, увреждане, възраст или сексуална ориентация. Миналата година Комисията внесе предложение за прилагане на тази защитна мярка и в други области.

Предложението се обсъжда в момента в Съвета, а Парламентът е дал положително становище. Приветстваме инициативата, като се надяваме скоро да бъде приета.

Това е по отношение на нормативната уредба на европейско ниво. На национално ниво държавите-членки могат да приемат закони в областта на основните свободи и права при условие — повтарям — при условие, че тези закони изцяло зачитат първичното и вторично законодателство на Съюза и Общността, попадат в област, в която Общността няма изключителна компетентност и са оправдани от факта, че липсва нормативна уредба на ниво Съюз или Общност.

Въпросният закон, приет от литовския парламент през юли, и предложеното изменение в Наказателния кодекс, както и обсъждания административен закон, са повод за голяма загриженост за шведското председателство. Но нека не забравяме, че законът все още не е влязъл в сила.

От наша гледна точка, един закон, целящ забраната да се афишира определена сексуална ориентация, нарушава основни ценности като свободата на изразяване и факта, че всички хора са равни. Председателството е разяснило тази своя позиция при неколкостранните си контакти с литовското правителство.

Що се отнася до по-тясно правно ориентираните въпроси, повдигнати от членове на ЕП в техните изказвания, важно е да се посочи, че тук Съветът няма официална роля. Съгласуваността между националното законодателство и Договорите не е въпрос от областта на Съвета, нито на Агенцията на ЕС за основните права. Комисията е тази, която ще прецени дали дадена държава-членка спазва задълженията си по Договорите. Това включва не само следене за правилното пренасяне и прилагане на законодателството на Съюза и Общността на национално ниво, но и гарантиране на пълното зачитане на първичното право на европейско ниво. Сигурна съм, г-н Баро ще каже, че Комисията може да инициира подходяща процедура, ако счете, че дадена държава-членка не спазва първичното и вторично законодателство.

По отношение на член 13 от Договора за ЕО, Съветът ще бъде дълбоко загрижен, ако установи случаи на дискриминация, основана на пола, на расовия или етнически произход, на религията, на увреждане, възрастта или сексуалната ориентация. Комисията обаче трябва да излезе с предложение към Съвета за започване на обсъждане дали има акт на дискриминация, както и за мерките, които следва да се предприемат, ако това е така. По същия начин съгласно член 7 от Договора Съветът може да предприеме действия, ако една трета от държавите-членки или Комисията излязат с такова предложение със съответната обосновка. Тъй като законът още не е влязъл в сила, такова предложение не е внесено.

Мога да уверя членовете на Парламента, че въпросът за дискриминацията срещу хората с хомосексуална, бисексуална и транссексуална ориентация е част от дневния ред на шведското председателство. Той ще бъде обсъден на срещата на върха за равенството в Стокхолм на 16-17 ноември.

Ние, естествено, се отнасяме към загрижеността на ЕП много сериозно. Става въпрос за зачитането на основните права и на правата на човека. Казано с терминологичен език, този въпрос трябва да се уреди в правната и институционална рамка. Като представител на Съвета се опитам да отговоря на въпросите възможно най-точно, както и да разясня ограниченията. Очаквам с нетърпение да чуя мненията на представителите на Комисията по този въпрос.

Жак Баро, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-жо председател, министърът много добре разясни правните страни на проблема.

Искам да кажа, че Комисията многократно твърдо е изразявала своето неодобрение на всякакви форми на хомофобия. Като явление то представлява отявено потъпкване на човешкото достойнство. Комисията отново категорично повтори позицията си пред ЕП на 23 април 2007 г. по време на пленарната сесия, когато се прие резолюцията относно хомофобията в Европа.

В области от компетентността на Общността, ЕС и държавите-членки, прилагащи правото на Съюза, са длъжни да зачитат основните права. Това са обвързващи принципи на правото на Общността.

Литовският закон за защита на непълнолетни лица от вредното въздействие на обществена информация в голяма степен попада в обхвата на компетенциите на Общността, тъй като съдържанието му засяга прилагането на Директивите за аудиовизуалните медийни услуги и електронната търговия.

Поради тази причина Комисията информира литовските органи още преди приемането на проектозакона, че някои мерки, предвидени в закона, ще породят сериозна загриженост по отношение на съвместимостта им с основните права и правото на Общността. Въпреки отправеното предупреждение, в настоящия си вариант законът, приет на 14 юли, както изглежда няма да разсее безпокойството, изразено по-рано от Комисията.

В този смисъл Комисията може само да изрази своите резерви, сериозни резерви при това, относно съвместимостта на закона с принципите на свобода на изразяване, принципа на недискриминация и с правата на децата, в това число правото им на достъп до информация, необходима за тяхното развитие.

Комисията няма да се поколебае да предприеме всички необходими мерки, гарантиращи зачитане на правото на Общността, в това число, разбира се, на основните права.

Според информацията, предоставена на Комисията, по инициатива на президента в Литва, г-жа Грибаускайте, е създадена работна група, която да внесе допълнителни поправки в закона. Поправките трябва да бъдат внесени за разглеждане в края на октомври. Комисията, разбира се, ще изчака резултата от работата на групата и съдържанието на поправките, преди да даде окончателното си мнение относно закона във вида, в който ще влезе в сила. Аз мога само да подкрепя много ясната позиция на г-жа Малмстрьом, че Комисията е тази, която

трябва да следи ситуацията, и накрая да предложи наказателни мерки, които да санкционират нарушаването на регулациите на ЕС и преди всичко на основните права.

Това е информацията, с която исках да ви запозная и да ви покажа, че позицията ни по този въпрос е крайно ясна.

Vytautas Landsbergis, *от името на групата PPE.* – (EN) Г-жо председател, законът, който сега е подложен на критика и обсъждане, независимо от факта, че няма да влезе в сила преди март, съдържа един единствен ред, забраняващ пропагандирането на хомосексуализъм сред непълнолетни лица; това е частта, будеща силното безпокойство.

Президентът на Република Литва пое инициативата, внасяйки незабавно пояснителни допълнения. Така на практика нашата резолюция чука на отворена врата. Това, върху което трябва да се съсредоточим, е намерението на Парламента.

Ключовите думи в проблемния ред относно пропагандирането на хомосексуализъм сред непълнолетни лица са „пропагандиране“ и „непълнолетни лица“ — а не „хомосексуализъм“, както някои са предположили. Възможността за пряко пропагандиране сред непълнолетни лица е уредена с приемането на закон. „Пропагандирането“ е преднамерено действие отвъд обикновената и необходима информация, присъстваща днес в сексуалното възпитание, което трябва да включва клауза за толерантност към хомосексуалното привличане и любов.

Погледнато по-широко, пропагандирането на хомосексуализъм сред непълнолетни лица твърде често може да означава много повече — от насърчаване да се опита до прелъстяване на непълнолетни лица, дори и за хомосексуална проституция. Медиите вероятно ще се облагодетелстват от разпространяването на подобна пропаганда сред непълнолетните.

Скъпи колеги, родители, баби и дядовци, моля ви, вслушайте се в сърцата си. Ще подкрепите ли отварянето на пътя към всички тези заплахи, грозящи вашето дете?

(Възклицание от тестата на депутатите)

Добре, това е Вашето мнение.

Ами ако бъдат излагани на подобна специална „промоция“ редовно и без ограничение? Изглежда така, сякаш се мъчим да се проврем между две дървета: едното — ако на някой му допадат съмнителни доктрини — е правото на злоупотреба с душевността на децата, второто е правото на децата да бъдат закриляни от злоупотреби. Нека те се самоопределят, когато съзреят.

Моето предложение е да подкрепим позициите, позоваващи се както на Конвенцията, така и на Декларацията за правата на детето и да се заличи параграф 1, който в настоящия момент няма отношение и следователно е неподходящ за най-висшия законодателен орган на Европа.

Claude Moraes (S&D). – (EN) Г-жо председател, г-н Landsbergis предложи една дълбоко неубедителна обосновка на този закон. Останах изненадан; очаквах той да го мотивира по-добре. Съветът и Комисията изразиха дълбоката си загриженост и това е правилната линия на поведение. Антидискриминацията и свободата на изразяване са абсолютно основни принципи в европейското право.

В моята собствена държава-членка, както каза г-н Cashman преди това, ние имаме такъв закон през 1988 г., но сега той остана в историята, както ще остане в историята и този закон, защото като Общност на ценности една от най-силните страни на ЕС се основава на общото ни усилие да повишим изискванията по отношение на правата на човека и защитата на нашите основни свободи. Трудно е, когато една държава-членка е във фокуса на прожектора заради нарушаване на този закон, но именно защото сме Общност на ценности можем да анализираме въпросните закони и да кажем, както казаха Комисията и Съвета, че те будят дълбока загриженост у нас.

Агенцията на ЕС за основните права трябва да свърши своята работата и да даде становище, тъй като, както заявиха Комисията и Съветът, има проблеми в така съществуващото право, антидискриминационното право на ЕС. Нека защитим това, което имаме; нека гарантираме, че групата на социалистите, редом с нашата сродна партия в Литва, ще отхвърли този закон; и да се надяваме, че това, което ще се случи, е въпросният закон да остане в историята.

(Аплодисменти)

Leonidas Donskis, *от името на групата ALDE*. – (EN) Г-жо председател, литовският закон за защита на непълнолетни лица от вредното въздействие на обществената информация направи силно впечатление на защитниците на правата на човека и на хората от медиите в Литва като прекалено хомофобен и дълбоко недемократичен.

Моля да ми позволите да спра вниманието ви върху факта, че бившият президент на Литва Валдас Адамкус наложи вето върху този закон, което беше отхвърлено от литовския парламент. Нещо повече, този закон е остро критикуван от настоящия президент на Литва Даля Грибаускайте. Законът беше подложен на яростна оценка от литовските медии, коментатори и защитниците на гражданските свободи и правата на човека, които подчертаха хомофобната му същност наред с крайно опасните политически последствия като цензура и автоцензура.

Този закон има много малко общо, ако изобщо има нещо общо, със закрилата на децата. Вместо това той е насочен срещу хомосексуалните граждани на страната. Във всеки случай уеднаквяването на хомосексуалността с физическо насилие и некрофилия е несъвместимо с морала и е изключително позорно. От друга страна, трудно е да се повярва, че е възможно приемането на подобен закон в държава от ЕС в началото на 21-и век. Лично аз приемам този закон като несполучлив ход и като дълбоко недоразумение, най-мекото казано.

В литовския парламент сега се обсъждат промени в член 310 от Наказателния кодекс и член 214 от Административния кодекс, които ще криминализират под заплахата от глоба, общественополезен труд или затвор всяко лице, замесено в пропагандирането на хомосексуализъм на публично място. Ако това не е залитане към държавно-спонсорирана хомофобия и криминализиране на публичното изразяване на нашите хомосексуални граждани, какво е тогава?

И не на последно място, този закон е позорен, но в много по-голяма степен той би представлявал опит да бъде завоалиран, обезсмислен и в крайна сметка оправдан. С това искам да кажа, че твърдо подкрепям резолюцията.

Raül Romeva i Rueda, *от името на групата Verts/ALE*. – (ES) Госпожи и господа, това е критичен момент в процеса на европейска интеграция, защото до съвсем неотдавна със сигурност нямаше да провеждаме подобно разискване, поради простата причина, че никой парламент не би помислил да приеме закон от такова естество.

Това означава, че тук не става въпрос за вътрешен проблем на литовската политика. Казано по-просто, трябва да направим извода, че сме изправени пред проблем, пряко засягащ стабилността на доверието в европейските ценности. Никоя институция на ЕС — разполагаме с три такива — не може да остане безучастна, когато държава-членка приема закони, преследващи и криминализиращи нещо толкова универсално, каквото е правото да избереш човека, с когото да имаш емоционални и сексуални отношения, независимо от половата му принадлежност или възраст.

Г-н Landsbergis, нормалното говорене за хомосексуализма, бисексуализма и транссексуализма е най-сигурната гаранция, че едно дете ще се справи в живота със своята сексуалност както по отношение на себе си, така и по отношение на останалите в обществото.

Това е важно, защото онова, към което конкретно се обръщаме днес, е гаранция за здравословно израстване без принуда, отрицателни стереотипи или криминализиране на детството. Можем да го постигнем именно като водим нормално разискване по ситуацията, така както правим в момента, а не като я забраняваме или криминализираме.

Konrad Szymański, *от името на групата ECR*. – (PL) Законът за защита на непълнолетните лица в Литва беше изготвен поради загриженост за емоционалното и психологично развитие на най-младите потребители на медиите, чието присъствие в живота на децата непрекъснато нараства. Друга загриженост на литовските законодатели беше, че децата трябва да се възпитават според убежденията на своите родители. Считаю, че няма човек в Парламента, който да не се съгласи, че това са важни и разгорещено обсъждани въпроси. Подобни намерения заслужават признание, а не критика, въпреки че това не е същественият момент.

В закона няма клауза, която да се конфронтира с европейското право, а в повечето случаи дори нямат и допирни точки. Проблемите, повдигнати в писмения въпрос, категорично спадат към компетенциите на националното законодателство на държавите-членки. ЕС не е упълномощен да действа в тези области. Това е основната причина, поради която се противопоставяме проблемът да се разглежда на европейско ниво и поради която никога няма да приемем идеология, оправдаваща превишаването на пълномощията на европейското право.

Поради същата причина не можем да подкрепим нито една от внесените резолюции по въпроса.

Eva-Britt Svensson, *от името на групата GUE/NGL*. – (SV) Г-жо председател, тук не става въпрос за идеология. Искам да кажа, че става въпрос за равностойност на всички хора. Благодаря както на Комисията, така и на Съвета за тяхната извънредно ясна позиция. Убедена съм, че Парламентът, Комисията и Съветът действат в съгласие по отношение нарушаването на основните ценности.

Обсъждаме ЕС и зачитането от страна на ЕС на основните права на човека. Същото трябва да важи и за отделните държави-членки. На практика съществува риск предложеният закон да превърне в нелегитимна всяка информация за хомосексуализъм, бисексуализъм и транссексуализъм. Само си представете, че на хората изведнъж им се забрани да се борят за равенство между всички, независимо от сексуалната им ориентация.

Няма никакво съмнение, че предложеният закон е насочен срещу правата на човека. Няма да изброявам колко права на човека нарушава той. Само ще кажа накратко: напълно подкрепям резолюцията. Надявам се, че Парламентът ще бъде максимално обединен в подкрепата си за резолюцията при гласуването утре.

Véronique Mathieu (PPE). – (FR) Г-жо председател, преди всичко искам да изтъкна важността на борбата срещу всяка форма на дискриминация, особено дискриминацията, основана на сексуална ориентация, за ЕС, Парламента и за всички наши колеги.

За какво говорим днес? Говорим за един проектозакон в Литва, който създава проблем — създава такъв проблем, че се наложи намесата на г-жа Грибаускайте. Тя упражни правото си на вето и дори сформира работна група, която ще ни предложи изменения. Поради това аз й имам пълно доверие и съм сигурна, че проблемът ще бъде решен и че въпросната държава-членка ще намери отговор на същия, който представлява дискриминация, основана на сексуална ориентация. Ние се консултирахме помежду си, някои групи предложиха резолюция и радостното е, че постигнахме обща резолюция. Затова съм убедена, госпожи и господа, че общата резолюция ще бъде приета утре и че проблемът ще намери своето решение.

Разбира се, че е важно да се опази интелектуалното и психично здраве на нашите деца, но все пак искам да ви напомня, че борбата срещу всяка форма на сексуална дискриминация е важна. Работили сме за тази кауза в продължение на много години. Разполагаме с Агенцията за основните права. Тя има своето предназначение. Ние сме се борили за нейното създаване и днес не става дума за това да се откажем от нея или да я отхвърлим.

Затова искам да благодаря за вашата готовност да приемете общата резолюция. Благодаря на всички колеги, които вложиха толкова много в преговорите. Изготвянето на общата резолюция буди голямо задоволство и се надявам да бъде приета от Парламента утре.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Приветствам инициативата на ЕП за започване на разискване относно Закона за защита на непълнолетните лица от вредното въздействие на обществената информация, приет с усилията на десните партии в литовския парламент. За съжаление законът беше приет без достатъчно обсъждане и оценка доколко е съгласуван с международното право и правото на ЕС. Гласът на неправителствените организации също не беше чул. Под маската на благородната цел, че се защитава правата на децата, в действителност се създаде правна основа за разделяне на обществото, ограничаване на информацията и дискриминиране на отделни обществени групи. Бившият президент на Литва упражни вето върху проектозакона, а новият президент създаде работна група, която ще предложи нов проектозакон на Парламента на есенната му сесия.

Надявам се, че в Литва ще има достатъчна политическа воля за подобряване на закона, още повече че разполагаме с опит в приемането и прилагането на прогресивни закони в тази област. Преди шест години Законът за равните възможности беше приет благодарение на усилията на литовските социалдемократи и с това се забрани всякаква пряка и косвена дискриминация, основана на възраст, сексуална ориентация, увреждане, на расовия или етнически произход във всички области на живота. В момента подобна проектодиректива се разисква в Министерски съвет. Резолюцията на ЕП трябва да насърчи литовския парламент да приеме закон, който да зачита правата и свободите на човека и в който да няма място за каквато и да било форма на дискриминация, включително основаваща се на сексуална ориентация.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Г-жо председател, г-н член на ЕК, г-жо министър, госпожи и господа, като всички вас и аз съм шокирана от факта, че в Европа има парламент, способен не само да предложи подобни закони, но и да ги приеме. Този закон представлява недопустимо нарушаване на правата на хомосексуалистите в Литва и освен това сериозно вреди на положението на тези хора в цяла Европа. Литовският парламент им казва, че тяхната сексуална ориентация е нещо, от което те трябва да се срамуват и от която децата трябва да бъдат предпазени.

Очаквам Комисията и шведското председателство да заявят пределно ясно на литовския парламент, че основните права като равенство в третирането и недискриминация не подлежат на оспорване от никого в Европа — нито сега, нито в бъдеще. Поради тази причина искам членът на Комисията да обещае конкретно, тук и сега, че Комисията нито за миг няма да се поколебае да заведе дело срещу Литва пред Европейския съд, ако този закон влезе в сила.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Литва прие закон, който осигурява важна защита на децата и младите хора срещу външното въздействие на информацията, която може сериозно да увреди бъдещето им развитие. Ясно е, че обществената и семейна политика попадат в компетенциите на отделните държави-членки на ЕС и следователно никоя европейска инициатива не може да осъди Литва за това.

Въпросният закон не противоречи на никой международен стандарт в сферата на правата на човека. Запознат съм подробно с въпроса и случаят стои точно така. Твърдо считам тъкмо обратното, че законът укрепва процесите за защита на децата от излагане на информация или изображения, от които — подчертавам това — техните собствени родители желаят да ги предпазят.

Искам да призова за последователно прилагане на принципа на субсидиарност, който Ирландия гарантира в протокола към Договора от Лисабон. Все пак предупрежденията към държавите-членки и държавите създават сериозен прецедент в една явно чувствителна област, каквато е семейството.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) За първи път в историята на ЕП, в този уважаван Парламент, действията на литовския парламент се разискват в негативен контекст. Независимо от това колко доброжелателни и добронамерени са авторите и поддръжниците на разглежданите закони, те със сигурност не ни водят към Европа на 21-и век. Считам, че свръхувереността на мнозинството в Сейма относно чувството им за справедливост изигра своята роля — с никого не се съобразяваме, правим каквото искаме и не ни интересуват международните ангажменти. Това разискване е много сериозна реакция от страна на Съвета и Комисията; то е предупредителен знак към литовските законодатели, че не трябва да правим стъпка назад към Средновековието, а да действаме с поглед в бъдещето, като се възползваме от опита и традициите на страните от ЕС. Затова тези обсъждания са необходими, така както е необходима и резолюцията.

Cecilia Wikström (ALDE). – (SV) Г-жо председател, всички хора се раждат равни и имат неприкосновено достойнство. Затова Парламентът трябва много ясно да заяви днес, че става въпрос за гражданите на Европа, без връзка с въпросната държава-членка. Поради това, че основните ценности на ЕС са толерантност, откритост и свобода, аз съм доволна, че новоизбраният председател на Комисията ясно изрази намерението си да назначи член на Комисията, чието портфолио ще включва точно тези въпроси — правата на човека и основните свободи.

Особено неприятно е, че Литва — страна, изпитала репресии и диктатура в миналото — сега като свободна и независима държава създава такъв жалък закон, представляващ цензура, липса на свобода и нетолерантност. Всички ние, които подкрепяме демократичните принципи и притежаваме здрав разум, трябва категорично да осъдим литовския закон и утре да гласуваме. Нека колегите да си напомнят един на друг, че най-великото нещо е любовта.

Anna Záborská (PPE). – (SK) През 2006 г. Словакия беше порицана заради това, че поиска свобода на съвестта. Днес Литва се озовава пред същата тази общност заради желанието си да защити децата от сексуализацията на обществото. Считам, че с обсъждането се манипулира Хартата на основните права на човека — един юридически обвързващ документ.

Европейският парламент пренебрегва легитимността на един национален парламент, двукратно гласувал закона без критика. Парламентът иска мнение от Агенцията по правата на човека. Агенцията обаче няма пълномощия да разглежда въздействието на националните закони. Имам следния въпрос: какво ли си мислят ирландците преди предстоящия референдум? Сигурно си мислят, че в скоро време ще бъдат критикувани в Парламента за собствените им закони, закрилящи семейството и обществото.

Съжалявам, че в този уважаван Парламент не съумяваме да зачитаме европейските ценности; не съумяваме да зачитаме разнообразието и националните култури; не съумяваме да зачитаме закрилата на детето и правото на родителите да възпитават децата си.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-жо председател, считам, че трите институции съвсем ясно заявиха позициите си във въпросното разискване. Зачитането на правата на човека, толерантност, неприкосновеност на човешката личност и забраната на дискриминацията, основаваща се, освен на други причини, на сексуалната ориентация, са основни ценности на европейския проект и трябва

да останат такива. Държавите-членки са длъжни да зачитат както тези ценности, така и законите, действащи в съответните области в рамките на ЕС.

Председателството е силно загрижено относно въпросния закон, но ние знаем, че той е подложен на разискване и критика и в Литва. Както беше споменато, президентът, г-жа Грибаускайте, която като бивш член на ЕК е добре запозната с ценностите и законите на ЕС, пое инициатива за преразглеждане на закона и привеждането му в съответствие със законодателството на ЕС. Особено съм доволна, че Комисията много ясно заяви какво ще се случи, ако противно на очакванията, законът влезе в сила в първоначалния си вид.

Жак Баро, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-жо председател, напълно съм съгласен със заключенията на министъра. Мога само да се надявам, че работната група, сформирана от г-жа Грибаускайте, ще съумее да предотврати въвеждането на закон, който в някои отношения е в противоречие с европейското право.

Искам да наблегна на следния момент: ние се опасявахме, че някои от клаузите на закона ще противоречат на Директивите за аудиовизуалните услуги и електронната търговия. Наистина не е наша работа да определяме семейния закон, представляващ една от компетенциите на държавите-членки. Поради този факт всичко казано по-рано и в процеса на разискването показва, че нещата трябва да бъдат по-добре преценени на национално ниво, в този случай в Литва.

Председател. – До приключването на настоящото разискване при мен постъпиха пет предложения за резолюции,⁽²⁾ внесени в съответствие с член 115 от Правилника за дейността.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре, четвъртък, 17 септември 2009 г.

Писмени изявления (член 149)

Carlo Casini (PPE), в писмена форма. – (IT) Мнението ми за предложението за резолюция относно защитата на непълнолетните лица в Литва има за цел да покаже много сериозна институционална загриженост. Често пъти членове на ЕП или политически групи желаят да разглеждат въпроси, касаещи вътрешната политика на отделните държави-членки: това не е правилно. В конкретния случай, както изглежда, планът е ЕП да бъде заставен да изрази по същество негативно мнение относно литовския закон — чийто пълен текст е неизвестен — имащ похвалната цел да защити непълнолетните лица, като същевременно скришом налага позиция, която отделните държави-членки могат да въведат по собствено усмотрение. Това — искам да добавя — е нещо, което Европейският съд по правата на човека е предвидил в много случаи. Принципът на равенство е извън всякакво съмнение и никой не се опитва да постави под въпрос достойнството на хора с определена сексуална ориентация. Моето възражение има институционален характер, тъй като касае отношенията между ЕС и отделните държави-членки.

Joanna Senyszyn (S&D), в писмена форма. – (PL) Дискриминацията е забранена съгласно европейското и международно право. Клаузи в този смисъл присъстват в Договорите, Европейската конвенция за правата на човека и в Хартата на основните права. Никоя държава-членка не може да постановява закони, противоречащи на тези документи.

Литовският закон е недопустим, тъй като по своята същност е абсурден и хомофобен. Хомофобията е болест. Хората, страдащи от омраза към хомосексуалистите, не заслужават разбиране. Те не са толкова хомофоби, колкото шовинисти по отношение на сексуалната ориентация. И като всички останали шовинисти заслужават да бъдат спрени и да се прилагат съответни закони срещу тях.

През 1990 г. Световната здравна организация извади хомосексуализма от Международната статистическа класификация на болестите и проблемите, свързани със здравето. Освен това тя потвърди, че никой вид сексуална ориентация не представлява медицинско смущение.

Във всяко общество, включително литовското, има хомосексуалисти и лица с бисексуална ориентация. Те съставляват около 4 до 7% от населението и са малцинство с пълни права. Причината за организирането на парадите на равенството, които предизвикват у някои такава загриженост — наред с други причини — е да се напомни на хората за този основен принцип на равенство.

---

(2) Вж. протокола.

Ето защо призовавам Съвета и председателството да предприемат подходящи стъпки, които да предотвратят прилагането на дискриминационно законодателство от държавите-членки. Трябва да покажем, че ЕС казва твърдо НЕ на всяка дискриминация и нетърпимост.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа WALLIS

Заместник –председател

16. Време за въпроси (въпроси към Съвета)

Председател. – Следващата точка е време за въпроси (B7-0203/2009).

Следните въпроси са отправени към Съвета.

Въпрос № 1, внесен от **Marian Harkin** (H-0259/09)

Относно: Хуманното отношение към животните

Като се има предвид, че хуманното отношение към животните е един от приоритетите на шведското председателство и като се има предвид, че страни като Ирландия вече успешно са приложили схеми за хуманно отношение към животните по отношение на транспортирането на живи животни, в това число Схемата за хуманно отношение към кравите с бозаещи телета, с която се гарантира, че отбитите ни животни за износ са по-силни и по-добре подготвени, за да издържат пътуването, дали шведското председателство планира да вземе предвид подобни схеми за транспортиране на живи животни с цел гарантиране постигането на баланс между устойчивия износ на живи животни и запазването на хуманното отношение към животните във всяко едно ново законодателство? Освен това, като се има предвид, че Ирландия е островна нация и разчита сериозно на износната търговия с отбити животни, дали шведското председателство има някакви предложения, които биха възпрепятствали тази жизненоважна за Ирландия търговия?

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-жо председател, за мен е чест да отговоря на въпроса, зададен от г-жа Harkin. Съветът споделя загрижеността на члена на Парламента относно хуманното отношение към животните. Благодарение на редовното внасяне на предложения от Комисията разполагаме със значително по обем законодателство на Общността в тази област. Шведското председателство има за цел да продължи разискването относно хуманното отношение към животните и добрата животновъдна практика. Това са приоритетни въпроси за нашето председателство в областта на земеделието като специална конференция по въпросите на хуманното отношение към животните ще се проведе в шведския град Упсала на 8-9 октомври.

В основата на конференцията ще бъдат резултатите от проекта „Welfare Quality“, финансиран от ЕС. От 2004 г. насам проектът е изработил научно обоснована система за оценка на грижите, полагани за животни в селскостопанските предприятия. В допълнение проектът търси най-добрите начини за предоставяне на обратна информация на селскостопанските производители, потребителите и другите заинтересовани страни. Участниците ще са повече от 40 институции и университети от ЕС и Латинска Америка. Друга тема, която предстои да се обсъжда на конференцията, е възможността за подобряване на хуманното отношение към животните в световен мащаб. Ще присъстват оратори от международни организации като Световната търговска организация и Организацията по прехрана и земеделие към ООН (ФАО), световни предприятия и международната месна индустрия, както и представители от САЩ и Намибия.

Резултатите от конференцията вероятно ще имат значение за заключенията, планирани от Съвета, в отговор на очакваното съобщение на Комисията относно етиктирането във връзка с хуманното отношение към животните. Що се отнася до поемането на инициатива за законодателство, сигурна съм, че членът на ЕП съзнава, че Комисията е тази, която внася предложения. Шведското председателство понастоящем работи върху предложение от Комисията за нова директива относно защитата на животни, използвани за научни цели. На този етап Комисията не е внесла други предложения за законодателство относно хуманното отношение към животните, които да се разглеждат по време на шведското председателство.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Удовлетворена съм от Вашето потвърждение, че имате желание да продължите разискването и че ще проведете конференция в Упсала по този въпрос. В действителност законодателството, което сме въвели, е в сила от едва две години. Информирана съм, че в Ирландия изцяло се вярва на въпросното законодателство. Обучили сме хора. Подобрили сме транспортните системи и като резултат на всичко това търговската дейност се развива много добре, но ако я спрем, ясно е, че конкуренцията ще изчезне от вътрешния пазар и т.н. Въпросът ми е дали е важно да се променя законодателство, въведено съвсем наскоро и действащо

ефективно само от две години насам. Другият ми въпрос е какви убедителни научни данни съществуват, показващи нуждата от тази промяна.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (EN) Да, както казахте, важно е да оценим това надлежно и да видим какво е постигнато; какви са резултатите.

Събираме научни доказателства. На конференцията в Упсала сме поканили експерти и изследователи, които да бъдат в центъра на обсъжданията на конференцията. Както казах, надяваме се това да бъде основата за отговора на Съвета на съобщението, което се очаква да бъде изпратено от Комисията. Това мога да кажа засега.

Но ние също така горещо приветстваме становищата на Европейския парламент. Надяваме се това да е много добро начало на обсъжданията и събирането на възможно най-богата информация.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Едно уточнение: надявам се науката да надделява над емоциите, когато се разглежда въпроса за транспортирането на животни.

Искам да засегна въпроса за транспортирането на коне, който, считам, не беше достатъчно разяснен, и мисля, че в момента е налице сериозна загриженост по този въпрос.

Издавам предположение, че тревогите относно хуманното отношение към животните ще нараснат поради непосилните цени, които заплащат за своята продукция много от селскостопанските производители на нашите държави-членки. Те правят всичко, което е по силите им, за да спазват стандартите за хуманно отношение към животните на фона на много ниските цени на стоките и от там липсата на приходи за селските стопанства. Поради това считам, че е необходимо да отделим нужното внимание на въпроса.

Seán Kelly (PPE). – (EN) В Ирландия това е много спорен въпрос, който предоставя материал на защитниците на отхвърлянето на Договора от Лисабон чрез референдум. С оглед на това, както и с оглед на факта, че Ирландия е остров и че при липса на износ на живи животни ще се установи удобен картел, действащ най-вече в областта на цените на говедата и овцете, може ли да ни дадете някаква надежда, че въпросът ще бъде решен или ще бъде постигнат компромис преди референдума за Договора от Лисабон на 2 октомври?

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (EN) Добре разбирам загрижеността на членовете на Парламента и на гражданите. За съжаление не мога да обещаая, че проблемът ще бъде решен преди референдума.

В момента очакваме предложението на Комисията. То беше отложено по неизвестни за мен причини. Веднага щом пристигне, ще се заемем с него и ще започнем обсъждането му. Не мога да ви предоставя допълнителна информация, защото очакваме предложението от Комисията. Надявам се да съумеем да направим това, без да драматизираме нещата, а по-скоро като ги оценим и ги разгледаме от научна гледна точка, въз основа на съответните доказателства.

Въпрос № 2, внесен от **Claude Moraes** (H-0262/09)

Относно: Трафик на деца в ЕС

Публикуван през м. юли доклад на Агенцията за основните права подчертава сериозността на проблема с трафика на деца в ЕС. Много деца стават жертва на трафик в рамките на ЕС с цел сексуална експлоатация, принудителен труд, осиновяване и отнемане на телесни органи.

Приветствам включването на трафика на хора като приоритетен въпрос в работната програма на шведското председателство. Ще бъдат ли разгледани някакви конкретни предложения във връзка с трафика на деца, както препоръчва Агенцията за основните права?

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-жо председател, шведското председателство споделя загрижеността на члена на ЕП относно трафика на деца с цел сексуална експлоатация или с други цели. Тази разновидност на модерното робство е една от най-печелившите дейности на международната организирана престъпност. Разбира се, тя подлежи на осъждане и представлява сериозен проблем както в рамките на ЕС, така и в останалата част на света. Трафикът на хора дълго време представляваше важен въпрос от дневния ред на ЕС и, разбира се, трябва да продължим да прилагаме комбинация от мерки, за да се борим с това ужасяващо нарушение на едно от основните права.

Европа трябва да удвои усилията си в областта на мерките за превенция и борба срещу организираната престъпност, както и за защита на жертвите на престъпления. Ангажиментът на ЕС за борба с трафика на хора е виден от приемането и прилагането на законодателните и незаконодателни инструменти в тази област.

Началото беше поставено през 1997 г. с приемането на съвместен план за действие за борба с трафика на хора. Най-важният законодателен текст е Рамковото решение относно борбата с трафика на хора, прието през 2002 г.

През март 2009 г. Комисията внесе предложение за ново рамково решение относно предотвратяването и борбата с трафика на хора и защита на жертвите от подобна дейност. Намерението беше то да замени рамковото решение от 2002 г. Една от целите на предложението е да се предвиди специално третиране на уязвимите жертви, децата, при разследването и наказателното производство с цел предотвратяването на известния като вторично виктимизиране феномен.

Настоящото предложение е свързано с друго предложение, което е ориентирано дори в по-голяма степен към специфичните потребности на децата, а именно предложението за рамково решение относно борбата със сексуалното малтретиране, сексуалната експлоатация на деца и детската порнография и за отмяна на Рамково решение 2004/68, което Комисията внесе по същото време. Целта е да се създаде по-съдържателна правна уредба, да се засили ефективността ѝ и да се въведат по-строги наказания за извършителите.

Посочените две предложения в момента се обсъждат от Съвета. Те се основават на значителен международен консенсус, най-вече в Протокола на ООН от Палермо и на мерките за борба с трафика на хора, съдържащи се в Европейската конвенция за правата на човека, както и Конвенцията на Съвета на Европа относно защитата на децата от сексуална експлоатация и сексуална злоупотреба.

Във връзка с министерската конференция, провеждана от председателството в Брюксел на 19 и 20 октомври, която ще се съсредоточи върху засилването на мерките на ЕС срещу трафика на хора, ще бъде представен и обсъден докладът на Агенцията за основните права като заключенията ще бъдат представени на Съвета. Шведското председателство възнамерява също да постави трафика на хора и сексуалната експлоатация на деца сред приоритетите на Програмата от Стокхолм, която имаме намерение да приемем на срещата на върха през декември.

Anna Hedh, в качеството на заместник на автора. – (SV) Много Ви благодаря, г-жо министър. Знам, че въпросът е от огромна важност. През последните години ние в Швеция дадохме тласък на въпроса, както направи и ЕС. Искам само да отбележа, че считам за срамно, че членовете на Европейския парламент няма да могат да участват в конференцията на 19-20 октомври, защото ще бъдем тук, в Страсбург, и няма да можем по същото време да бъдем в Брюксел, за да участваме в тази важна конференция. Срамно е, но това е положението.

Съзнавам също така, че шведското председателство заяви, че желае да постави въпроса за експлоатацията на деца във връзка с пътуванията и туризма. Намерението беше това да бъде осъществено в рамките на конференцията на 20 ноември, когато ще заседава постоянната междупарламентарна група *L'Europe de l'Enfance*, но сега чух, че председателството няма да повдигне този въпрос. На какво се дължи това решение? Ще повдигнете ли този въпрос по друг повод?

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-жо председател, благодаря, г-жо Hedh. Знам, че г-жа Hedh е много ангажирана с въпроса.

Много е жалко, че конференцията в Брюксел съвпада със сесията. Причината за определянето на тези дати е, че те съвпадат с Деня на ЕС за противодействие на трафика на хора, който се отбелязва по същото време. Това е причината за съвпадението им. Все пак е жалко.

По отношение на втория въпрос на члена на ЕП относно причините за оттеглянето на въпроса — не знаех за това. Ще трябва да проверя, отново да се върна на темата и вероятно да съобща отговора на г-жа Hedh.

Elizabeth Lynne (ALDE). – (EN) Много Ви благодаря за отговора. И аз съжалявам, че конференцията се провежда, докато ние сме в Страсбург. Но можете ли да се уверите, че в дневния ред на конференцията се подчертава Конвенцията на Съвета на Европа за борба с трафика на хора? Защото известен брой държави-членки все още не са я подписали, а някои, включително Швеция, не са я ратифицирали. Следователно считам, че е много важно да се уверим, че Конвенцията е поставена на видно място в дневния ред на конференцията, така че да превърнем борбата срещу трафика в реалност. Имаме необходимите средства, за да се справим. Наистина трябва да работим по въпроса.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (EN) Да, г-жо Lynne, ще отнеса въпроса до вниманието на организаторите.

Въпрос № 3, внесен от **Mairead McGuinness** (H-0264/09)

Относно: Послание за срещата на високо равнище на ФАО

Какво послание ще отправи Съветът от името на ЕС на предстоящата среща на Организацията по прехрана и земеделие към Организацията на обединените нации (ФАО)?

Сесилия Малмстрьом, *действащ председател на Съвета*. – (SV) Г-жо председател, обхващаме много различни въпроси.

Конференцията на Организацията по прехрана и земеделие към Организацията на обединените нации (ФАО) ще започне на 18 ноември. Един от най-важните въпроси в дневния й ред е реформата на ФАО. Процесът на реформа се основава на план за действие, одобрен от всички участници във ФАО през 2008 г. Посоченият план за действие включва разностранни реформи. Наред с другото, бъдещите дейности на ФАО ще бъдат определяни от ориентирана към резултатите система на управление, която ще насърчава по-голяма ефикасност по отношение на предназначението и използването на недостатъчните ресурси. Очакваме също процесът на реформа да окаже дългосрочно въздействие върху работата на ФАО по въпроси, засягащи персонала и местните й представителства. Конференцията ще разгледа също въпроси, отнасящи се до изменения в устава на ФАО и реформите на Комитета на ФАО по световната продоволствена сигурност (CFS).

Реформата е важна, защото е свързана със създаването на световно партньорство в областта на селското стопанство, продоволствената сигурност и доставките. С цел обсъждането на тези въпроси на политическо равнище, ФАО организира световна среща на върха относно продоволствената сигурност в Рим в периода 16-18 ноември. Председателството ще участва и ще представим декларация, която частично се основава на заключенията на Съвета относно продоволствената сигурност, която ще бъде приета на конференцията на ФАО.

В заключенията си относно ФАО от 11 ноември 2008 г. Съветът призна, че настоящата продоволствена криза изисква общ единен и координиран отговор от световната общественост, подкрепена от гражданското общество и частния сектор. За тази цел ЕС трябва да подкрепи световно партньорство по въпросите на селското стопанство и храните в съответствие с плана за действие на ЕС за изпълнение на Целите на хилядолетието за развитие. Това беше приветствано от Европейския съвет през юни 2008 г.

Освен това в своите заключения Съветът приветства осъществяваната в момента реформа на ФАО, която се прилага конструктивно от всички държави, членки на организацията, в рамките на комитета на конференцията. В светлината на гореизложеното, председателството счита, че срещата на върха трябва да си постави ясна политическа цел и да лансира нова система на управление за световната продоволствена сигурност, като подновеният и укрепен CFS поеме водеща роля.

Председателството счита, че е от съществено значение тази среща на върха да установи далновидна, основана на действието система, способна да предостави отговор на настоящата продоволствена криза и да увеличи усилията за постигане на Първата цел на хилядолетието за развитие — изкореняване на крайната бедност и глада. Реформата на CFS и общата ангажираност към световно партньорство ще бъде от критична важност за това.

Председателството счита, че срещата на върха трябва да си постави тази ясна политическа цел, да лансира нова система за управление на световните продоволствени доставки, в която водеща роля да има подновеният и укрепен CFS. На оперативното равнище председателството счита, че е необходимо тази среща на върха да установи далновидна, мощна система, способна да се справи с предизвикателствата на настоящата продоволствена криза и да увеличи усилията за постигането на Целите на хилядолетието за развитие.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Оценявам изчерпателния отговор. Ще ми позволите ли да задълбоча въпроса относно поведението на шведското председателство във връзка с ролята на общата селскостопанска политика за подпомагането на концепцията и желанието за осигуряване на продоволствена сигурност в световен мащаб. Каква е ролята, която според Вас нашата политика може да играе в тази област? Считате ли, че е важно в Европа да имаме обща политика предвид загрижеността ни за осигуряване на продоволствена сигурност в световен мащаб?

Сесилия Малмстрьом, *действащ председател на Съвета*. – (EN) В Съвета не сме обсъждали този въпрос в светлината на конкретната конференция, но е ясно, че общата селскостопанска политика може да играе роля и може също така, когато обсъждаме това в бъдеще, да играе все по-голяма роля за улесняването на приобщаването на по-бедните страни към общия пазар, както и при случаите, в които можем да окажем помощ за смекчаване и преодоляване на настоящата остра криза.

Това е направено. Сега световното положение изглежда малко по-добро. Получаваме положителни доклади за почти всички различни пазари. Това е чудесно, като аз ще посветя известно време в размисли относно начина, по който в бъдеще можем да подхождаме към подобни конфликти и как можем да използваме реформирана в известна степен обща селскостопанска политика (ОСП), за да помогнем на тези бедни страни и за да избегнем подобни ситуации.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Говорим за продоволствена сигурност в световен мащаб, но искам само накратко да спомена продоволствената сигурност в ЕС. По мое мнение, продоволствената сигурност в ЕС зависи от производството на храни в ЕС. Точно днес групата на ALDE от комисията по земеделие и развитие на селските райони имаше среща с члена на ЕК Фишер Бюл: обсъдихме важните въпроси и бъдещето на ОСП (както вече беше споменато), особено за периода след 2013 г., както и факта, че бюджетът може да бъде съкратен и т.н. Оттук следват наистина значителни последици за производството на храни в ЕС.

Знам, че това е само част от по-обширно обсъждане, което провеждаме тази вечер, но, въпреки това, въпросът е от особено голямо значение за тези, които са заети със земеделие. Вие вече отговорихте, но ако имате допълнителни аргументи по въпроса, доколкото той засяга шведското председателство, ще ви бъде благодарна да ги чуя.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (EN) Това е сложно и много обширно обсъждане. То се отнася до самата конференция, но, разбира се, представлява въпрос, който се разпростира много по-далеч. Нямаме намерение наистина да започваме обсъжданията; очакваме да получим съобщение от Комисията относно бъдещия бюджет; беше обещано — и беше вече одобрено от Съвета през 2004 г. — да се осъществи задълбочено преразглеждане на приходите и разходите на бюджета, включително, разбира се, на ОСП, които представляват голям дял от него. Посоченото съобщение е отложено. В момента се носят слухове, че то ще бъде представено до края на годината. Ако това стане, ние, шведското председателство, възнамеряваме да проведем първо обсъждане на въпроса сред държавите-членки, но стартирането на реалната дейност ще зависи от испанското председателство. Така че, за момента, не мога да ви предоставя допълнителна информация.

Въпрос № 4, внесен от **Rodi Kratsa-Tsagaropoulou** (H-0267/09)

Относно: Пакт за стабилност и развитие

През юни Европейският съвет потвърди ангажимента си за стабилни публични финанси и за пакта за стабилност и развитие. Въпреки това се очаква около 20 държави-членки да подлежат на процедурата при прекомерен дефицит до края на годината. Какви инициативи ще предприеме председателството, за да постигне целта си за правилно и отговорно прилагане на пакта за стабилност и къде открива досегашните трудности при прилагането му? Счита ли, че кризата налага преразглеждане на пакта или реформата, одобрена през 2005 г., е достатъчна пакът да бъде спазван и ефективен при сегашните условия? Каква стратегия за изход и стратегия за намаляване на публичния дефицит предпочита и каква програма за изпълняване на подобна стратегия? Счита ли, че 2010 г. следва да бъде година на фискална консолидация и дисциплина или известна степен на гъвкавост следва да бъде запазена в публичните финанси, по-специално предвид прогнозите за намаляваща заетост?

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Този въпрос беше обсъден и по-рано днес. По време на настоящата криза държавните органи взеха извънредни мерки по отношение както на паричната политика, така и на бюджетната подкрепа. Посочените усилия бяха необходими и уместни и изиграха важна роля за избягването на още по-сериозна криза, за стабилизиране на икономиката и за предотвратяване на драстична икономическа рецесия. Стабилизирането на икономическото и финансово положение обаче не означава, че рецесията приключи. Необходимо е да бъдем изключително предпазливи и да гарантираме, че политиката ни за бъдещето съчетава необходимата подкрепа за възстановяване, което се надяваме, че ще дойде, с отговорно поведение по отношение на стабилизирането на публичните финанси в средносрочен и дългосрочен план.

Именно необходимостта от постигане на баланс между тези две цели придава толкова значимост на гъвкавостта, приета при преразглеждането на пакта от 2005 г. В трудни икономически времена управляващите трябва да предприемат действия, необходими за насърчаване на икономическата дейност. След като възстановяването набере скорост и започне да се движи по собствена инерция все пак трябва да гарантираме, че публичните финанси са стабилни и трябва да приемем надеждни планове за консолидиране на бюджета.

Понеже обстоятелствата в различните държави-членки значително се различават, разчетите, графика за прекратяване на политиката на финансови стимули и мерките във връзка с паричната политика също се различават. Това ще се отрази в много от процедурите при прекомерен дефицит, които ще бъдат насочени към отделни държави-членки, но е необходимо този процес да бъде координиран и трябва да продължи да

бъде съобразен с общата рамка на Пакта за стабилност и развитие. Вследствие на това председателството планира да проведе обсъждане с Екофин през есента относно подходящите стратегии за изход и тяхната координация.

Очаквам тези обсъждания да доведат до ясно споразумение относно навременно амбициозно консолидиране във всяка държава-членка с цел гарантиране на устойчивост в дългосрочен план.

Marietta Giannakou, *в качеството на заместник на автора*. – (EL) Благодаря Ви, г-жо министър, за ясения отговор. Разчитам, че ще се фокусирате най-вече върху въпроса дали трябва да настояваме 2010 да бъде година за подобряване на публичните финанси или трябва да се намери начин за предоставяне на удължаване или отлагане, като се има предвид, че това е нещо, от което досега Съюзът не се е възползвал в своите политики.

Сесилия Малмстрьом, *действащ председател на Съвета*. – (SV) Много е трудно да се отговори на този въпрос. На срещата на върха на Г-20 следващата седмица ще започнем първоначално обсъждане относно стратегиите за изход. Ясно е, че обстоятелствата в различните държави-членки значително се различават, поради което графичите леко ще се разминават. Надявам се да успеем да започнем този процес много скоро, но това зависи и от начина, по който се развива икономическото положение. Има светлина в края на тунела, според нас най-лошото свърши и поради това е необходимо внимателно да разгледаме идеята за стратегия за изход. Ако не я осъществим поетапно, най-уязвимите членове на нашето общество ще бъдат засегнати от увеличаващата се безработица, драстичното съкращаване на публичните разходи и риска от инфлация. В момента обаче е малко рано да кажем точно кога ще настъпи този момент в различните държави-членки.

Въпрос № 5, внесен от **Seán Kelly** (H-0270/09)

Относно: Мерки на ЕС за борба с безработицата

Неотдавнашно изследване на Евробарометър сочи, че докато 72% от гражданите на Европейския съюз казват, че ЕС „играе положителна роля при създаването на нови работни места и борбата с безработицата“, не повече от една трета от участниците са чували за средствата на ЕС за борба с безработицата, като например Европейския социален фонд и Европейския фонд за приспособяване към глобализацията. Предприемат ли се достатъчно мерки за повишаване на осведомеността на гражданите относно тези ключови инструменти?

Сесилия Малмстрьом, *действащ председател на Съвета*. – (SV) Г-жо председател, Съветът споделя загрижеността на члена на ЕП във връзка с резултатите от последния Евробарометър по отношение осведомеността относно важни инструменти на ЕС за борба с безработицата като Европейския социален фонд и Европейския фонд за приспособяване към глобализацията. От гледна точка на демокрацията и легитимността, е важно да съобщаваме на нашите граждани какво прави ЕС.

Съветът придава голямо значение на Европейския социален фонд и на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията, като искаме те да бъдат използвани ефективно за борба с безработицата. Тези два инструмента представляват важни финансови средства за борба с настоящата рецесия и увеличаване на заетостта, като въвеждат интегрирани стратегии, съчетаващи гъвкавост и сигурност, и гарантират подобряване на квалификацията и по-доброто ѝ адаптиране спрямо съществуващите потребности. Съветът изрази тази позиция през декември 2008 г., когато подкрепи бързото въвеждане от Европейския социален фонд на допълнителни мерки в подкрепа на заетостта. Съветът обяви също подобрения на процедурите на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията. Следователно първоначалният регламент беше преразгледан с цел да позволи на Фонда да реагира по-ефективно в подкрепа на работниците, загубили работата си не само в резултат на глобализацията, но също и временно в резултат на финансовото и икономическо изоставане. Необходимо е все пак да подчертаем, че прилагането на фондовете, включително необходимата информация и реклама, е задача на държавите-членки и Комисията. По отношение на Европейския социален фонд държавите-членки трябва да предоставят информация относно инициативите и съвместно финансираните програми с оглед подчертаването на ролята на Общността и помощта, предоставена от фондовете. В този контекст искам да спомена европейската инициатива за прозрачност, лансирана от Комисията през 2005 г. Една от най-важните цели на тази инициатива е подобряване на предоставяната на широката общественост информация относно достъпните фондове на ЕС чрез публикуване на имената на получателите на директни субсидии в рамките на политиката на ЕС за сближаване.

Когато става въпрос за Европейския фонд за приспособяване към глобализацията, информацията относно финансираните мерки трябва да се предоставя от държавите-членки. Същевременно ще Ви припомня, че Европейският фонд за приспособяване към глобализацията беше създаден сравнително скоро. Липсата на познаване може да се дължи на факта, че този Фонд досега е предоставял подкрепа в относително малко случаи.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Благодаря Ви много за изключително краткия отговор. Имам само още едно питане. Разбирам, че има силна опозиция в Съвета срещу предложението за разгръщане на Европейския социален фонд до 100% за следващите две години. Ако тази опозиция се запази, може ли Съветът да предложи алтернативни варианти, поставени с оглед запазване на подема на Европейския план за икономическо възстановяване?

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (EN) Действително сме осъждали тази тема в Съвета няколко пъти. Формирана е доста единодушна позиция, че в името на качеството на проекта е необходимо да има и елемент на национално финансиране. По тази причина предложението за премахването му не среща подкрепа от страна на Съвета.

Въпреки това сме наясно със ситуацията и с проблемите. Поискали сме от Комисия да представи алтернативно предложение. Само преди два дни обсъдих тази възможност с члена на Комисията Самецки, който отговаря за въпроса. Те работят върху предложението и ще го представят възможно най-скоро.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Съжалявам, че необходимата подкрепа под формата на 100% финансиране не се предоставя от Съвета в момент, когато обсъждаме ролята на Европейския социален фонд за намаляване на безработицата, особено при настоящата криза. Искам също да посоча, че при настоящата икономическа криза сме свидетели на нарастване на безработицата по-специално в секторите на стоманодобива и корабостроенето или дори техническата безработица в допълнение към съкратените работници. Искам да Ви задам следния въпрос, като се има предвид необходимостта от инвестиции и закрила на икономическата конкурентоспособност на Европейския съюз и в бъдеще: какви мерки възнамерявате да предприемете за улесняване на използването на средствата от Европейския социален фонд и Европейския фонд за приспособяване към глобализацията за подкрепа на секторите на индустрията, изпитващи икономически затруднения?

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (EN) Както казах, поискали сме от Комисията да представи алтернативни предложения относно начините, по които този конкретен Социален фонд може да бъде използван в конкретната ситуация, когато, както казахте, много хора в цяла Европа са без работа, и се надяваме, че Комисията ще представи такова предложение в най-скоро време.

Въпреки това ние правим и много други неща, за да се борим с безработицата; този въпрос, разбира се, е от компетентността на държавите-членки, но съществува и колективна отговорност да се опитаме да координираме, да улесним завършването на вътрешния пазар, да премахнем пречките, да накараме Директивата за услугите да заработи от 1 януари, да намалим бюрокрацията и да стимулираме хора да бъдат годни за наемане на работа, като им осигурим средства за завършване на образованието или преориентиране в друга посока.

Безработицата ще бъде обсъждана и на специална неформална среща на Екофин през октомври, на която безработицата е една от основните теми в дневния ред; и в контекста на обсъждането, което зная, че се води в Европейския парламент, но и в почти всички формати на Съвета относно бъдещето на Лисабонската стратегия, много са темите, които се разглеждат.

Следователно Социалният фонд е само един от инструментите за борба с безработицата. Той може да бъде подобрен и може да бъде използван по-широко, за да може обществеността да се увери в това, че този инструмент вероятно се използва по най-добрия начин. Но това е само един елемент в цялата гама от инструменти, с които разполагаме и които трябва да използваме, за да се борим с безработицата.

Въпрос № 6, внесен от **Bernd Posselt** (H-0271/09)

Относно: Информация за Чечения

Какви действия предприема Съветът, за да гарантира, че след убийството на активистката в областта на правата на човека и мира Наталия Естемирова и последвалото закриване на бюро на организацията „Мемориал“ в Чечения, положението с правата на човека там ще продължи да се наблюдава? Какво е становището на Съвета относно идеята да се открие бюро на ЕС в Грозни или в непосредствена близост до Чечения, което да изпълнява тази функция, или най-малкото да се изпрати временна мисия в тази страна?

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Госпожо председател, веднага щом председателството научи за убийството на Наталия Естемирова, незабавно направихме изявление, в което осъдихме убийството и изразихме най-дълбоките си съболезнования към семейството и колегите ѝ от организацията за защита правата на човека „Мемориал“. Призовахме руските органи да проведат бързо и запълбочено разследване по убийството и да предадат извършителите на съд.

Мога да уверя г-н Posselt, че Съветът ще продължи да следи отблизо обстановката в Чечения и ще отделя особено внимание на зачитането на правата на човека и на положението на защитниците на правата на човека. Съветът призова руските органи по различни поводи да направят всичко по своите възможности, за да защитят тези хора в Русия в съответствие с всеобщо признатата Декларация на ООН за защитниците на правата на човека. Искам да подчертая, че ЕС вече има присъствие в Чечения в резултат на проекта на Комисията за подпомагане, дипломати от посолствата на държавите-членки на ЕС в Москва и под формата на редовни посещения в Чечения.

Съветът иска да подчертае значението, което отдава на въпросите на г-н Posselt, и е загрижен за положението на правата на човека в Чечения, но понастоящем не счита, че има особена необходимост от предложената от него служба или мисия. Европейският съюз присъства в региона и ние ще продължим да наблюдаваме въпроса за зачитането на правата на човека, принципите на правовата държава и демократичните принципи в Чечения, като ще обсъждаме тези въпроси винаги, когато възникне необходимост от това.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Благодаря Ви, г-жо Малмстрьом. Това е първият добър отговор, който съм получавал от Съвета по въпроса. Благодаря Ви.

Въпреки това имам кратък допълнителен въпрос: има ли намерение Съветът да разгледа отново въпроса за Чечения по време на шведското председателство, тъй като руското ръководство направи поредица съобщения за промени. Въпреки това необходимо е да последват действия, а такива не виждаме. Затова искам да Ви помоля да ни информирате още веднъж по въпроса в навечерието на преговорите за постигане на споразумение. Възнамеряваме да проведем неотложни разисквания по темата утре.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-жо председател, да, ние непрестанно поставяме въпроса за правата на човека в нашия диалог с Русия, като правата на човека ще бъдат включени в дневния ред на срещата на върха ЕС-Русия, която се надяваме да се състои през есента.

Въпрос № 7, внесен от **Nikolaos Chountis** (H-0273/09)

Относно: Разрешение на турското правителство за провеждане на проучвания за въглеводородни ресурси в рамките на изключителните икономически зони (ИИЗ) на държавите-членки на ЕС

Турското правителство е предоставило разрешение на петролната компания "ТРАО" да осъществява проучвания за въглеводородни ресурси в райони, включени в изключителните икономически зони (ИИЗ) на Гърция и Кипър. Тези действия представляват продължение на предишни заплахи, отправяни от Турция към Република Кипър, за да не пристъпи последната към експлоатация на ИИЗ, и поради които тя бе принудена да упражни правото си на вето спрямо отварянето на глава "Енергетика". Като се има предвид, че съществува опасност горепосоченото решение на турското правителство да предизвика взривоопасна атмосфера в отношенията на Турция с държави-членки на Европейския съюз, може ли Съветът да отговори:

Към какви преки действия ще пристъпи, за да отмени турското правителство решението си за петролни проучвания в ИИЗ на държави-членки на ЕС? Какви мерки предприема, за да гарантира прилагането от страна на Турция спрямо Кипър на Допълнителния протокол към Споразумението от Анкара и признаването на правото на Кипър на ИИЗ? Кога се очаква Турция да приеме Конвенцията по морско право, която представлява достижение на общностното право?

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-жо председател, Съветът е наясно със събитията, изложени от члена на Парламента. Що се отнася до отношенията на Турция със страните в засегнатия регион, Турция — както всяка друга страна — има задължения да действа с оглед насърчаване на добросъседските отношения и мирното уреждане на спорове. Това е същината на Устава на ООН.

Това е и важно условие за присъединяване към ЕС. В контекста на преговорите на Турция с ЕС и заключенията на Съвета в тази връзка ЕС призова Турция да избягва всякаква заплаха, източник на конфликт или действие, което може да има негативно въздействие върху добросъседските отношения и процеса на мирно уреждане на спорове. Освен това по различни поводи ЕС е подчертавал значението на напредъка в нормализацията на двустранните отношения между Турция и всички държави-членки на ЕС, включително Република Кипър, и е подчертавал суверенните права на всички държави-членки на ЕС.

Що се отнася до въпроса с Допълнителния протокол, позицията на Съюза е категорична. Турция има задължението да го прилага изцяло и по начин, недопускащ дискриминация. Всички тези въпроси систематично са поставяни от ЕС, а съвсем наскоро и на срещата на министрите от тройката на ЕС и Турция, състояла се в Стокхолм през юли, и в Съвета по асоцииране през май. Мога да уверя члена на Парламента, че Съветът отдава огромно значение на тези въпроси и че ще продължаваме да следим отблизо развитието.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Г-жо министър, оценявам желанието и решителността Ви да дадете ясни отговори на нашите въпроси.

Позволете да отбележа, че предстои обсъждане на въпроса за газопровода „Набуко“ утре в Парламента и да Ви припомня, че през януари 2009 г. турският премиер заплаши Брюксел, че страната му ще преразгледа своята подкрепа за изграждането на газопровода, ако преговорите по глава Енергетика не продължат.

Тази глава, както знаете, е блокирана чрез вето, упражнено от Кипър, тъй като страната е заплашена от Турция във връзка с експлоатацията на изключителната ѝ икономическа зона.

Следователно, тъй като въпросът с изключителните икономически зони е от жизненоважно значение и може да доведе до сериозен проблем за множество политики на ЕС, отново Ви питам какви мерки ще предприеме Съветът, за да гарантира, че Турция признава правото на Кипър на изключителна икономическа зона?

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Госпожо председател, както Съветът, така и Комисията отбелязаха този факт — ще наблюдаваме въпроса отблизо. Във всички наши отношения с Турция ще продължаваме да поставяме въпроса и значението на добросъседските отношения. Следващият повод за това ще бъде на срещата на тройката на външните министри през ноември. Надявам се, че подобни инциденти като този, който беше посочен от члена на Парламента, ще бъдат избегнати.

По отношение на глава Енергетика, въпросът се разглежда в различните формати на Съвета, като се водят обсъждания. Все още е прекалено рано, за да се обявят резултатите от този анализ и, както членът на Парламента знае, всяка стъпка от този процес изисква единодушие в Съвета.

Въпрос № 8, внесен от **Liam Aylward (H-0278/09)**

Относно: Политиката на ЕС в Бирма

Може ли Европейският съвет да направи изявление относно политиката на Европейския съюз спрямо Бирма и да представи предприетите от Европейския съюз мерки за подпомагане на освобождаването на Аун Сан Су Чи, която е задържана там от 1990 г.?

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Госпожо председател, ЕС следи отблизо ситуацията с Аун Сан Су Чи от задържането ѝ преди двадесет години. Съветът непрестанно и много активно работи по нейния въпрос. По различни поводи апелираме пред органите в Бирма за нейното освобождаване.

Освен това през този период Съветът няколкократно предприе конкретни действия. Един пример за такива действия:

През август ЕС незабавно осъди решението срещу Аун Сан Су Чи и процеса срещу нея, който беше лишен от законово основание. Призовахме органите в Бирма да я освободят незабавно и безусловно. Съветът заяви, че съдебният процес срещу Аун Сан Су Чи е престъпление срещу националното и международно право.

Овен това върховният представител на ЕС Хавиер Солана говори от името на Аун Сан Су Чи на министерската среща на Асоциацията на страните от Югоизточна Азия (АСЕАН) и последвалата министерска конференция АСЕАН-ЕС през юли, на която присъстваше и представителят на Бирма. Бяха поставени категорични искания от много други присъстващи на срещата, включително представители на САЩ, Китай, Русия и други, за незабавното освобождаване на Аун Сан Су Чи и други политически затворници.

Чрез своя специален пратеник за Бирма, Пиеро Фасино, ЕС активно работи в подкрепа на мерките, предприети от ООН и специалния съветник на ООН Ибрахим Гамбари, и проведе консултации с важни партньори на ЕС в Азия.

Органите в Бирма предпочетоха да игнорират протестите срещу затварянето на Аун Сан Су Чи, а призови за нейното освобождаване бяха отправени от голям брой страни и организации, включително генералния секретар на ООН, генералния секретар на АСЕАН и няколко държави, членки на АСЕАН — организация, в която в крайна сметка членува и Бирма.

Тъй като не се получи никакъв отговор от Бирма, ЕС предприе по-нататъшни действия, насочени против отговорните за присъдата лица. Членовете на съдебната власт и други хора, ангажирани в действията срещу Аун Сан Су Чи, са включени в списък с лица, на които следва да бъде отказана виза и чийто активи следва да бъдат замразени. Разширихме списъка на лицата и звената, подлежащи на ограничителни мерки, които да включват и замразяване на активи, държани от дружества, притежавани и контролирани от членове на режима в Бирма или лица, свързани с тях.

Отговорът, съгласуван в Съвета на 13 август, е изцяло в съответствие с резолюцията на Европейския парламент, приета през октомври 2008 г. Мога да уверя члена на ЕП, че освен тези конкретни мерки, ЕС ще засили своята работа в международната общност, и по-специално с партньори със сходни позиции в Азия с оглед издействане на незабавно и безусловно освобождаване за Аун Сан Су Чи и други политически затворници. Това е основна първоначална стъпка в процеса на национално помирение, което е необходимо, ако искаме изборите през 2010 г. да се считат за свободни, честни и заслужаващи доверие.

Liam Aylward (ALDE). – (EN) Искам да Ви благодаря, г-жо действащ председател на Съвета, за Вашия подробен отговор. Мога ли да Ви попитам какви действия е предприел Европейският съюз или какви действия се готви да предприеме, за да окаже помощ на хилядите бежанци, избягали от северния щат Шан на Бирма към Китай в резултат на свързаните с насилие сблъсъци през август между хунтата и етническите малцинства?

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (EN) Много съжалявам, но мисля, че не мога да отговоря на този въпрос. Ще трябва отново да се върнем на него по-късно. Съжалявам.

Въпрос № 9, внесен от **Brian Crowley (H-0280/09)**

Относно: Установяване на по-тесни връзки между САЩ и ЕС

Може ли Европейският съвет да посочи инициативите, които осъществява с цел изграждане на по-тесни политически и икономически връзки между Европейския съюз и Съединените американски щати?

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Госпожо председател, Съветът отдава най-голямо значение на отношенията между ЕС и САЩ. Трансатлантическите отношения са крайъгълният камък във външната политика на ЕС и се основават на споделените ни ценности за демокрация, права на човека и ангажмента ни към отворени, интегрирани икономики. Новата администрация на САЩ даде нов тласък на тези отношения.

Ние сме твърдо решени да продължим това сътрудничество. Това е време, в което се очакват категорични резултати в нашите трансатлантически отношения от двете страни на Атлантическия океан. Доволна съм, че мога да заявя, че има много области, в които ЕС и САЩ тясно си сътрудничат с оглед разширяване на нашето стратегическо партньорство и постигане на резултати. Естествено ние ще продължим да сътрудничим много тясно по редица регионални въпроси, като Афганистан, Пакистан, Иран, мирния процес в Близкия изток, Русия и Западните Балкани. Редовно съдействаме по управлението на кризи и съм изключително доволна, че САЩ понастоящем участват в цивилната мисия на Европейската политика на сигурност и отбрана (ЕПСО), а именно EULEX в Косово.

Ще си сътрудничим тясно по въпросите за климата в навечерието на срещата на върха в Копенхаген в края на годината. Новата администрация значително повиши амбициите на САЩ в тази област. Ние приветстваме това и се надяваме, че те ще бъдат в състояние да представят съпоставими цели по отношение на намаляването на емисии в средносрочен план като част от споразумението. Отдавна си съдействаме и по въпросите на енергетиката. Считаме, че сътрудничеството трябва да бъде издигнато сега на по-високо ниво, и се надяваме да създадем специален енергиен съвет за ЕС и САЩ. Този съвет може да се превърне в добър форум за засилено сътрудничество по между ни в областта на енергийната сигурност, пазарите, политиката на устойчивост и изследванията в областта на новите енергийни технологии.

Друг високоприоритетен въпрос е, разбира се, финансовата и икономическата криза. В това отношение е необходимо много тясно сътрудничество, ако желаем да възвърнем доверието във финансовите пазари и да ги накараме да функционират правилно. В областта на търговията се очаква кръгът от преговори в Доха да приключи амбициозно през 2010 г. Това е съществено, ако желаем да насърчаваме икономическото възстановяване и да противодействаме на протекционизма. САЩ имат ключова роля в това отношение.

Естествено тези въпроси ще бъдат обсъждани на срещата на Г-20 през следващата седмица. И двете страни показваха интерес от задълбочаването на нашето сътрудничество по въпросите на правосъдието и вътрешните работи и от засилването на взаимното разбиране на регулаторните и политически рамки на всяка от страните. Изявлението относно закриването на базата в залива Гуантанамо, в което се споменава задълбочаването на трансатлантическото сътрудничество по въпросите на правосъдието и вътрешните работи, е важна стъпка в тази посока.

Що се отнася до неразпространението на ядрено оръжие и ядреното разоръжаване, сътрудничеството между ЕС и САЩ получи нов прилив на енергия и администрацията на президента Обама изигра голяма роля в това отношение. Вашингтон и Брюксел работят заедно, за да гарантират, че се осъществява значителен напредък, като Конференцията за преглед на страните по Договора за неразпространение на ядреното оръжие, влизането

в сила на Договора за пълна забрана на ядрените опити (СТВТ) и осъществяването на разрешение от безизходното положение на Конференцията по ядреното разоръжаване, така че да можем да постигнем договор за забрана на производството на ядрени материали за оръжейни цели.

Налице е засилен интерес и от двете страни към задълбочаването на трансатлантическия политически диалог и сътрудничество за развитие. ЕС и САЩ са най-големите световни донори и следователно имаме общ интерес от подобряването на усилията в областта на развитието. Провеждаме обсъждания относно това по какъв начин може да се осъществи същото. Предстоящата среща на върха между ЕС и САЩ е отлична възможност да обсъдим този въпрос и други важни въпроси на най-високо ниво. Изключително съм горда от факта, че шведското председателство получи възможността да ръководи ЕС на срещата на върха. Ние сме твърдо убедени, че срещата ще популяризира трансатлантическите отношения по позитивен и конструктивен начин.

Brian Crowley (ALDE). – (EN) Много Ви благодаря, г-жо министър. Чудесно е, че отново сте тук, макар и в различна роля.

Да преминем по-конкретно на двата въпроса, по които считам, че можем да постигнем най-добро сътрудничество: на първо място, въпросът с неразпространението, и, на второ — въпросите, свързани с финансовата криза.

Има ли шведското председателство — представляващо, разбира се, Съвета — конкретни идеи, които желае да представи на срещата на върха САЩ-ЕС, която ще се състои съвсем скоро, по-конкретно относно различията, които изглежда съществуват между Франция и Великобритания, от една страна, и останалата част от Европейския съюз по отношение на финансовата регулация, която следва да се приложи? Изглежда, че САЩ може би са по-близо до останалите държави от ЕС, отколкото до френските и британски идеи, които бяха съобщени вчера от Гордън Браун.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (EN) Тази сутрин проведохме разискване относно подготовката за срещата на Г-20. Знам, че в медиите бяха обсъдени различни предложения, но трябва да кажа, че в ЕС съществува изключително добра координация. Проведохме обсъждане с министрите на финансите, а утре вечерта ще има вечеря с държавните и правителствени ръководители с цел окончателното уточняване на координацията с оглед срещата в Питсбърг.

ЕС е единен. Знаем какво искаме. Имаме конкретно предложение и последните уточнения ще бъдат направени утре. Така че не мога да кажа, че съм притеснена относно въпроса, и също така съм много доволна, че с помощта на Комисията и члена на ЕК Алмуния постигнахме този етап на силно единство в рамките на Европейския съюз, което се случва много рядко. Тези наши приоритети и решения са обсъдени и ние, разбира се, ще се опитаме да постигнем с администрацията на САЩ и другите партньори на срещата на Г-20 сближаване по възможно най-много въпроси.

Относно неразпространението, ние сме много доволни, че този въпрос отново е включен в дневния ред. За известно време беше трудно същият да бъде поставен и ние сме много доволни от ангажимента, поет от президента Обама по този въпрос. Но това ще отнеме време. Съществуват сложни технически въпроси, решаването на които изисква време. Категорично сме ориентирани към работата. Ще се опитаме да придвижим въпроса напред, но не мога да ви кажа колко време ще отнеме това и какви са крайните ни срокове. Но въпросът е в дневния ред. Силно сме ангажирани към придвижването му напред и считам, че това желание се споделя и от нашите американски партньори.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (EN) Г-жо действащ председател на Съвета, искам да Ви задам въпрос относно триъгълника ЕС-САЩ-Русия. Както знаем, по инициатива на президента Обама САЩ и Русия започнаха много важни преговори относно ядреното разоръжаване. Как — според Вас — Съветът и Европейският съюз могат да улеснят и да дадат своя принос за тези преговори, които имат толкова голямо значение за бъдещето на човечеството?

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (EN) Много съм доволна от въпросната новина. Считам, че фактът, че тези две държави започнаха да обсъждат, както Вие посочихте, важни за човечеството въпроси, представлява важна стъпка и можем само да се надяваме, че те ще се придвижат в конкретна посока.

През март 2010 г. ще се състои световна среща на върха по въпросите на ядрената енергия, на която ЕС също, разбира се, ще бъде представен. Това е и добра възможност, в светлината на гореизложеното, да координираме нашите гледни точки и да преценим как можем да допринесем за постигането на възможно най-голям успех и ползотворност на тези преговори.

Председател. – Въпросите, на които не е отговорено поради липса на време, ще получат писмен отговор (вж. приложението).

Времето за въпроси приключи.

17. Състав на комисиите и делегациите: вж. протокола

18. Дневен ред на следващото заседание: вж. протокола

19. Закриване на заседанието

(Заседанието се закрива в 19.00 ч.)